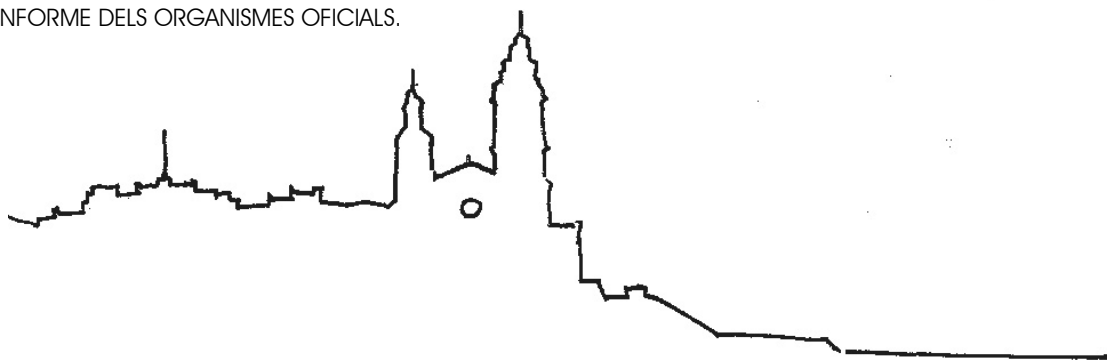

AJUNTAMENT DE SITGES (GARRAF)
PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL
(TEXT REFÓS QUE INCORPORA LES PRESCRIPCIONS DE L'ACORD DE LA C.T.U.B. DE 16 DE NOVEMBRE DE 2005)

VOLUM I	ANTECEDENTS - CRITERIS, OBJECTIUS I SOLUCIONS GENERALS.
VOLUM II	ANNEX INFORMATIU I. BREUS NOTES HISTÒRIQUES. LOCALITZACIÓ GEOGRÀFICA I EVOLUCIÓ DE L'ESTRUCTURA URBANA. LA CARTA ARQUEOLÒGICA. LLISTAT DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG.
VOLUM III	ANNEX INFORMATIU II. FITXES DELS EQUIPAMENTS EXISTENTS.
VOLUM IV	EL PLANEJAMENT SUPERIOR I LES NORMES SUBSIDIÀRIES I COMPLEMENTARIES DE PLANEJAMENT. SECTORS DE PLANEJAMENT.
VOLUM V	MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA.
VOLUM VI	AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA DE LES ACTUACIONS A DESENVOLUPAR.
VOLUM VII	NORMATIVA URBANÍSTICA I ORDENANCES D'EDIFICACIÓ.
VOLUM VIII	ANNEX NORMATIU I. INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT.
VOLUM IX	ANNEX NORMATIU II. Normes de la modificació del pla especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural de Garraf.
VOLUM X	ANNEX NORMATIU III. CONVENIS URBANÍSTICS RELACIONATS AMB EL NOU PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL.
VOLUM XI	ANNEX JUSTIFICATIU DE LES ZONES INUNDABLES CONTIGÜES A LES RIERES AFECTADES A SÒL URBÀ I URBANIZABLE.
VOLUM XII	PLA ESPECIAL DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC CATÀLEG.

DOCUMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA

- 1. INFORME MEDIAMBIENTAL.**
2. JUSTIFICACIÓ DE LA MILLORA DE LES ZONES VERDES EN LA MODIFICACIÓ DE L'ÀMBIT DE L'ANTIC PLA PARCIAL D'AIGUADOLÇ.
3. CONDICIONS ESTÈTIQUES DE RAT PENAT.
4. MEMÒRIA SOCIAL.
5. ESTUDI DE MOBILITAT.
6. SOTERRAMENT DEL FERROCARRIL.
7. DOCUMENTACIÓ PEDRERES.
8. ANNEX NORMATIU DE MONTGAVINA
9. PROJECTE D'URBANITZACIÓ DE MONTGAVINA.
10. INFORME DE LES AL.LEGACIONS.
11. INFORME DELS ORGANISMES OFICIALS.

Estudi d'Avaluació Ambiental del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sitges.

Sumari:

1- Introducció

1.1 Objecte i contingut de l'Estudi d'Avaluació Ambiental	4
1.2 Criteris i fonaments de l'Estudi d'Avaluació Ambiental del POUM	5

2- Descripció de l'àmbit del Pla D'ordenació Urbanística

2.1 Sitges en el seu context territorial	11
2.2 Dades socio-econòmiques de Sitges	15

3- Descripció i anàlisi de l'entorn físic i ambiental

3.1 Ecosistemes	17
3.1.1 Descripció	20
3.1.2 Protecció i conservació d'espais naturals	28
3.2 Àrees de risc identificades	36
3.2.1 Riscos naturals	37
3.2.2 Riscos antròpics	42
3.2.3 Riscos tecnològics	44
3.2.4 Possibilitat d'actuacions des del POUM	46
3.3 Conclusions de l'anàlisi ambiental	
3.3.1 Àrees de risc per a la seguretat i benestar de les persones.	48
3.3.2 Àrees de protecció o conservació	49

4- El planejament urbanístic vigent	
4.1 Descripció de les principals característiques.	51
4.2 Estat d'aplicació les NSCP	55
4.3 Principals disfuncions de la normativa vigent	56
5- Descripció del POUM de Sitges i relació amb altres plans	
5.1 Principals criteris i objectius	57
5.1.1 Criteris generals i estructura orgànica del territori.	57
5.1.2 Activitat econòmica.	57
5.1.3 Habitatge	58
5.1.4 Espai Urbà.	59
5.1.5 Qualitat mediambiental i sostenibilitat urbana.	59
5.1.6 Xarxa viària i accessos.	60
5.1.7 Zones verdes, parcs i espais lliures.	61
5.1.8 Medi natural, paisatge i sòl no urbanitzable.	62
5.1.9 Equipaments:	63
5.1.10 Patrimoni cultural, arquitectònic i arqueològic.	63
5.1.11 Seguretat jurídica.	63
5.2 Descripció de les principals aportacions del POUM	
5.2.1 Principis i fonaments del model global del POUM	64
5.2.2 Aspectes concrets de la proposta	68
5.2.3 Resultats quantitius del POUM	76
6- Avaluació ambiental del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal	
6.1 Criteris ambientals per l'avaluació del POUM	79
6.2 Metodologia per l'avaluació del POUM	
6.2.1 Efectes previstos del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal	80
6.2.2 Indicadors de tendència	82
6.3 Avaluació i conclusions	89

6.4 Seguiment i supervisió del desenvolupament del POUM	97
7. Resum de l'Estudi d'Avaluació Ambiental del POUM de Sitges	
7.1 Introducció	98
7.2 Breu descripció del municipi	98
7.3 Principals àrees d'interès natural a protegir	99
7.4 Riscos	100
7.5 Principals característiques del POUM analitzat.	100
7.6 Avaluació ambiental	103
7.6.1 Els indicadors de tendència	103
7.6.2 L'avaluació	104
7.6.3 Conclusions	108
ANNEX: Avaluació preliminar de l'Impacte Ambiental en el conjunt del municipi de Sitges dels 12 Plans Parcial Urbanístics del POUM, i mesures correctores recollides en la Normativa del Pla.	109

1- Introducció

1.1 Objecte i contingut de l'Estudi d'Avaluació Ambiental

Aquest document respon als requeriments de la Llei 10/2004 de 24 de desembre, que en la seva transitòria desena específica que els Plans d'Ordenació Urbanística Municipal han de dur incorporats un Estudi Ambiental amb un contingut que segueixi les indicacions de l'article 5 i l'Annex I de la Directiva 42/2001/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes.

Actualment, el text refós provisional de la Llei d'Urbanisme, encara pendent d'aprovació, manté la referència a la directiva, mentre les lleis estatal i catalana de transposició de la Directiva 42/2001/CE (Llei d'Avaluació Ambiental de Plans i Programes) es troben també en fase de redacció i per tant, pendents d'aprovació en els respectius parlaments.

El POUM de Sitges va ser aprovat inicialment el mes de novembre de 2004, i per tant, es va haver d'adaptar a la nova llei 10/2004 de 24 de desembre, pel que fa al contingut i forma de l'Informe Ambiental, i que ara hem refet en part i anomenem Estudi d'Avaluació Ambiental, seguint la nomenclatura de la directiva Europea que es pren de referència. Tanmateix, es dona la circumstància que l'equip redactor del POUM havia incorporat des de l'inici els mateixos tècnics ambientals que es van encarregar de confeccionar l'Informe Ambiental, i és per això que d'una manera natural l'esperit de la Llei d'Avaluació de Plans i Programes, i per tant la de la pròpia directiva europea, han assistit d'alguna manera el procés de confecció del POUM.

La Directiva Europea en el seu Annex I enumera un seguit de continguts de l'Estudi Ambiental que el present document recull, seguint la seva pròpia lògica narrativa. En els capítols 2 i 3, presentem la descripció de l'àmbit d'aplicació del Pla, des del punt de vista territorial i ambiental (epígrafs de l'Annex de la directiva designats amb les lletres *b*, *c*, *d* i *e*). Aquests capítols no volen ser exhaustius quant a informació bàsica descriptiva, ja que la major part de documentació numèrica i gràfica a la que fa referència el present document es troba en els diferents volums i annexos del POUM, i en documents específics que es citen convenientment. En canvi, sí que aborda amb més detall la descripció i anàlisi dels principals aspectes ambientals a tenir en compte en la confecció i valoració del POUM: espais d'interès natural, aspectes funcionals, àrees de risc i àrees d'interès especial per la seva protecció. La part descriptiva s'acaba amb el capítol 4 que analitza la normativa urbanística vigent, condició de contorn fonamental per a comprendre la situació actual i per fer-ne una projecció virtual implícita cap al futur, tal com suggereix l'epígraf (*b*) de l'Annex citat. El capítol 5 descriu i analitza els diferents apartats i aspectes del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM)

objecte d'aquest document (epígraf *a* de l'Annex), primer els criteris i objectius, i tot seguit, la planificació concreta. Es repassen les principals aportacions del POUM d'acord al que s'estableix en la seva memòria com a criteris i objectius, i es comparen els resultats o projeccions previstos respecte als horitzons que dibuixaria la planificació i la normativa vigent a la qual ha de substituir (epígraf *b* de l'Annex). En el capítol 6 s'analitza els efectes previstos del POUM. Es planteja els criteris i la metodologia a usar en la presentació de l'avaluació, es defineixen els indicadors de tendències a valorar, i tenint en compte tot el que s'ha explicat en els capítols precedents, es valoren en termes relatius l'efecte de les accions principals del POUM en la manifestació dels diferents indicadors de tendència. S'obté així una valoració ambiental del POUM (epígrafs *e, f, g, h* de l'Annex). Al final s'inclou un breu descripció de les mesures previstes per la supervisió de l'aplicació del Pla (punt *i* de l'Annex), i com a últim en el capítol 7 s'afegeix un resum no tècnic de l'Estudi d'Avaluació Ambiental, d'acord amb el que s'indica en l'epígraf *j* de l'Annex I de la Directiva 42/2001 CE.

1.2 Criteris i fonaments de l'Estudi d'Avaluació Ambiental del POUM.

Tant la Directiva 42/2001 CE, com la futura Llei d'Avaluació de Plans i Programes (LAPP), l'esborrany de la qual va ser presentat recentment al públic, legislen per una varietat considerable de situacions que poden donar-se en el territori. Si bé per un costat podem acceptar que hi ha criteris generals i fonamentals que són independents de l'escala espacial o temporal i que per tant inspiren i donen coherència a la normativa, és ben cert que els plans i programes que han de ser tutelats, des del punt de vista ambiental, pels estudis pertinents que es facin seguint la directiva o la LAPP, sí que tenen un abast territorial i uns objectius, que no són independents de l'escala. De fet, la legislació ambiental, quant a l'anàlisi de l'impacte de les actuacions humanes sobre l'entorn, va començar pel que era en principi més fàcil, i així veiem que els Estudis d'Impacte Ambiental (EIA) semblen reservats a unes escales i per una tipologia d'actuacions o projectes (en definitiva plans i programes) d'escala petita i mitjana, i d'abast limitat. Clarament, calia legislar per les situacions més complexes, per altres tipologies de plans, de major extensió territorial, amb major diversitat d'agents, o que inclouen espais a cavall de fronteres polítiques o administratives, però al canviar d'escala, ens adonem que el que existeix a una escala petita no existeix a la gran i a l'inrevés, malgrat sovint usem unes mateixes paraules en les diferents escales, per la qual cosa en trobem que canvien clarament de significat. Es per aquesta raó que volem afegir en l'estudi un breu apartat on tractem de centrar els conceptes i criteris que ens semblen corresponen a l'escala i tipologia pròpia del Plans d'Ordenació Urbanística Municipal.

L'article 3 de la LLei d'Urbanisme ens ofereix una definició del que significa el desenvolupament urbanístic sostenible:

“1. El desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

2. El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d’ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.”

Veritablement, a la pràctica el desenvolupament urbanístic sostenible vol dir moltes coses alhora, coses que sovint són clarament incompatibles, i que en tot cas caldrà tenir en compte i dosificar amb cura. A nivell urbanístic municipal però, potser es podria sintetitzar amb el paradigma de la ciutat compacta i complexa¹. Efectivament, tant en el moment de descriure un territori urbà, com en el cas de pensar o dissenyar una ciutat, hom pot considerar tres aspectes: la forma, la funció i la societat que ocupa l’espai. En qualsevol cas, hom s’enfronta als dilemes dels parells oposats: ciutat compacte o difusa², funció especialitzada o complexa, integració social o segregació de grups humans. Aquestes preguntes no es poden resoldre d’una manera simple, ni tampoc en general o de manera abstracta, sinó que cal establir clarament a **quina escala** les hem de tractar.

Des d’una perspectiva històrica, a partir del que coneixem i hem viscut, podem dir amb O. Nel-lo³, que “la ciutat dispersa no és ciutat”, ja que en escampar-se les construccions i els habitatges, es perd la convivència d’usos i de persones; en tot cas, és “urbanització dispersa”. El concepte de “convivència d’usos” està relacionat amb el segon aspecte, de si s’ha d’especialitzar o no la ciutat (o la zona urbanitzada). En aquest punt cal fer èmfasi en un fet que és ben conegut per la natura no humanitzada: la diversitat, ja sigui d’espècies biològiques o d’usos i funcions, és una conseqüència de la construcció històrica de l’ecosistema, i no és una característica independent de l’escala. Dit en altres paraules, és la variabilitat espacial de les mesures de diversitat, el que ens informa millor de la complexitat del sistema, i de la seva anàlisi espacial en podem descobrir l’escala funcional que li és pròpia, i que serà per tant l’adequada per l’estudi i per la modelització.

En general, subsistemes o retalls del sistema menys complexos són explotats pels més complexos, ja que els fluxos interns d’energia i matèria són menys eficients en els més simples,

¹ Vegeu per exemple Salvador Rueda, 2002. [agenda 21 BCN] Barcelona, ciutat mediterrània, compacta i complexa. Una visió de futur més sostenible. Ajuntament de Barcelona- Agència Local d’Ecologia Urbana.

² Vegeu per exemple els articles apareguts al n° 36 de la revista “Papers. Regió Metropolitana de Barcelona”, dedicada a “Ciutat compacte, ciutat difusa”.

³ Vegeu el n° 31, any 2001 de la revista Mètode <<http://www.uv.es/metode>>; també O. Nel-lo, 2001. Ciutat de ciutats. Ed. Empúries.

és a dir, que són zones simples les que exporten materials o energia cap a les més madures. Aquestes requereixen de les primeres, ja que els sistemes més complexos o madurs, per ells mateixos, tendeixen a aturar-se, a internalitzar i reciclar molt, i assoleixen un estat dinàmic que sembla estacionari, encara que és simplement un transitori molt llarg. Finalment, la integració o segregació de la població, no fa més que incidir sobre el mateix tema de la diversitat i de l'especialització, i és igualment un tema no independent de l'escala. En aquest cas però, cal comentar que els criteris per la segregació o integració dels grups socials és multidimensional, i les variables definitòries no són independents: valor adquisitiu familiar, nivell d'estudis, tipologia cultural, religió, procedència...

En els sistemes naturals no humanitzats, la diversitat mesurada sobre qualsevol descriptor qualitatiu del sistema, com una expressió espacial d'estructura i complexitat, és una propietat emergent del propi funcionament del sistema, i que ens informa sobre la manera com funciona, la seva tipologia. En els sistemes humanitzats, també. Es tracta de propietats emergents conseqüència de l'auto-organització del sistema que funciona emmarcat per unes condicions de contorn determinades. Les condicions de contorn són en primer lloc les condicions climàtiques, edàfiques, orogràfiques...però a cada escala que es consideri, les condicions de contorn són també l'efecte d'aquelles variables que de manera integrada no depenen directament del sistema que ens interessa, i que en tot cas, no evolucionen a la mateixa escala temporal d'aquest. En el cas dels sistemes humanitzats, també formen part de les condicions de contorn una colla de variables simbòliques que incideixen en la forma de normes socials, lleis, poders econòmics, polítics o altres. Precisament és en aquestes variables, simbòliques o físiques, que defineixen les condicions de contorn en les que podem i hem d'incidir, i és en aquest nivell que els plans d'ordenació urbanística tenen el seu paper. Des de l'urbanisme es pot fer molt, però no tot. Entre altres coses, per que la mateixa planificació urbanística es veu sotmesa als condicionaments del sistema simbòlic imperant, amb el qual ha de conformar-se dialècticament per tal d'entrar a formar-ne part.

A la natura, tant si és poc com molt humanitzada, tot està permès, excepte allò que està prohibit. Les "lleis de la física" impossibiliten certes coses, processos o direccions, i per això, a qualsevol escala d'observació, el que fa la natura és anar ocupant tot l'espai de possibilitats que li és permès atesos els constrenyiments sota els quals està funcionant. Aquesta exploració de "tot l'espai de possibilitats" no es pot fer de cop i no es pot començar de nou ni canviar brusquement de direcció... L'exploració es fa a partir del punt en què s'està, i tot procés temporal i tota estructura es fa a partir d'uns fets que ens precedeixen en el temps i d'unes estructures que heretem del passat. La natura és un procés històric, que acumula informació però que borra, sovint per superposició, informació precedent, que a cops reinterpreta, en fa bricolatge, i que segueix un camí irreversible i únic.

De fet, l'estructura del territori és el producte de dinàmiques de petita escala, que en podríem dir microscòpiques, que empenyen des de la fenomenologia i casuística local, tot generant estructures macroscòpiques (supramunicipals), i dinàmiques de gran escala que incideixen en

aquelles interaccions microscòpiques amb un cert desfasament temporal, modificant per exemple la distribució de la “vocació” funcional dels sòls.

Font, Llop i Vilanova⁴ identifiquen tres tipus de procés d’ocupació del territori (creixement urbà) que es corresponen en tres estils en la distribució espacial del sòl urbà a escala macroscòpica (Àrea Metropolitana): creixement per *agregació*, per *dispersió* i per *polarització*. Les tipologies caracteritzen èpoques successives recents. En la seva tesi doctoral, Francesc Muñoz⁵ encunya un mot, “urbanització”, que evoca diverses característiques del que ha estat la urbanització del territori per dispersió (urbanitzacions de baixa densitat). L’originalitat de la inclusió de la paraula “banal” al mig del mot “urbanització” és que té dos significats, que corresponen a dos aspectes d’un mateix fenomen complex:

1- que les urbanitzacions són repetitives, despersonalitzades, “clòniques”, de poca qualitat paisatgística i urbana (qualitat urbana seria la de la ciutat diversa i complexa a l’estil de la tradicional ciutat mediterrània), poc sostenibles, que dispersen en l’espai les diferents activitats de les persones (habitants), que són funcionalment poc integrades i poc eficients;

2- que paral·lelament han aparegut noves centralitats, aquelles que barregen oci i mercat domèstic (queviures, multicines, gasolina,...) en una cruïlla estratègica, i les de les antigues centralitats tradicionals de les ciutats, que ara es re-decoren per a imitar els nous centres de consum que l’existència de la ciutat dispersa ha contribuït a fer aparèixer. El terme banal també fa referència a aquest anar i tornar de la ciutat tradicional que es banalitzava i que recodifica els paisatges urbans, i canvia d’usos i es ven en el mercat de centres d’atracció.

Si bé a una certa escala, amb perspectiva suficient, és possible distingir regularitats en la creació del territori, a petita escala la història i els condicionaments locals han estat decisius i alhora ens apareixen sovint com impredecibles o caòtics. Aquesta fenomenologia té que veure amb l’emergència d’estructures i funcionament sistèmic a una escala superior, com ara l’emergència de les noves regions-ciutat, que trasllada problemes socials, polítics, econòmics i ambientals a unes escales per les que no tenim solucions conegudes i que cal entomar amb imaginació⁶.

Hi ha escales crítiques entre les dues citades anteriorment (és a dir, la que empeny cap amunt i la que controla cap avall), l’escala en la que funciona el sistema que és més directament perceptible pel ciutadà, una “mezzo” escala com diria Edward Soja⁷. En la pràctica, l’operativitat ideal es basaria en la generació des de baix, amb control democràtic, de les directrius de major

⁴ A. Font, C. Llop i JM Vilanova 1999. La construcció del territori Metropolità. Morfogènesi de la regió urbana de Barcelona. Àrea Metropolitana de Barcelona-Mancomunitat de Municipis (211+72 pp).

⁵ Francesc Muñoz, 2004. Urbanització. La producció residencial de baixa densitat a la província de Barcelona, 1985-2001. Tesi doctoral UAB; Vegeu també la ressenya de H. Capel a <<http://www.ub.es/geocrit/b3w-528.htm>>

⁶ Vegeu per exemple l’article de John Friedmann “Cities in a Global Age: Critical Areas of Theory and Research”, <http://www.globalgrn.org/publications/Friedman_revised.pdf>

⁷ Vegeu per exemple l’entrevista que li fa Mariona Tomàs, 2004. “De la ciutat a l’Urbà”. Àmbits de Política i Societat, nº 29: 62-75.

escala que actuarien de condicions de contorn (de dalt a baix) per la planificació i actuació a escala local. L'escala del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, es refereix a una divisió territorial que tan sols és "funcional" per l'existència d'un consistori elegit, que governa dins dels límits administratius. Per això és tan important la legislació i l'ordenació de major escala i la creació de consorcis i sinèrgies d'escala supramunicipals, per agregació, que permetin entomar problemàtiques realment funcionals en el sentit físic, material i energètic del tema.

La dinàmica territorial esquematitzada fins aquí, ha donat altres fenòmens que cal no oblidar, com són els de la "periurbanització" i la "rururbanització". Consisteixen en l'ocupació de sòl periurbà, o interurbà, rural, que amb requalificació o sense, o bé s'ocupa d'una manera no sempre ordenada per a posar-hi tot allò que ja no hi cap a la ciutat, o que demana un terreny més barat, o s'ocupa amb usos d'aspecte i importància no prevista en l'ordenació existent (indústries, centres logístics, magatzems, explotacions agrícoles industrialitzades, etc..). S'hi afegixen els usos que per imperatiu de l'interès públic, es posen en terrenys interurbans i periurbans, més barats i més extensos⁸. El fenomen de la "vorurbanització" és una variant de tot plegat lligada a les vies de comunicació⁹.

En resum, quan ens referim a la planificació d'una ordenació urbanística sostenible, parlem de posar unes condicions de contorn que facin possible a l'escala local l'aparició de la ciutat compacte, diversa i socialment cohesionada.

La ciutat compacta és la que assoleix un mínim de densitat de població que permet i promou les interaccions entre persones, que fa viables i sostenibles els fluxos de materials i d'informació (diners inclosos) entre els habitants, que minimitza la necessitat de desplaçaments diaris a distàncies llargues, i que per tant, ofereix temps "lliure" als seus habitants.

La ciutat complexa es refereix a la ciutat que és diversa en la seva composició i genera i renova aquesta diversitat per la seva pròpia funcionalitat, és a dir, no és una diversitat arbitrària o artificial; de manera descriptiva diríem que la complexitat es troba en la coexistència, en un mateix espai urbà, d'habitants, d'ocupacions, de nivells econòmics i d'usos del sòl diversos, en les proporcions adequades per tal que siguin funcionalment eficients.

Finalment, el concepte de cohesió social no fa més que incidir, des de la vessant sociològica i política al que la complexitat funcional es referia als aspectes ambientals i econòmics; és a dir, al fet que, en un ambient divers, la bona convivència i l'harmonia reflecteixen un ambient creatiu i enriquidor per tothom. La forma urbana i la seva organització funcional material i energètica, poden tenir un paper capdal en la segregació o integració de la població segons

⁸ Vegeu per exemple: X. Abadia, 2003. El fenomen periurbà a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Perspectives Territorials, 5:91-124.

⁹ Trobareu definicions d'aquests i altres neologismes a Ramon Folch, 1999. Diccionario de Socioecología. Ed. Planeta, Barcelona.

estrats econòmics, culturals o d'altra mena. La cohesió local ens dona l'oportunitat d'explorar, amb esperança, el panorama nou de la governabilitat dels sistemes urbans de mida creixent¹⁰.

Els plans d'ordenació urbanística són doncs una eina fonamental, però ni són l'única ni són miraculosos¹¹. Tanmateix, amb el que s'ha dit en els paràgrafs anteriors, es pot concloure que són instruments pragmàtics que poden fer molt per redreçar el país a través de la seva acció sobre el territori. Un cop s'ha identificat certs problemes en el funcionament del territori, conegudes les condicions inicials i veient les dinàmiques existents, es poden fer projeccions cap al futur i per tant intuir com serà aquest de mantenir-se les tendències. Llavors, es pot modificar la normativa per tal de mostrar direccions prohibides que frenin els processos indesitjables, i afavoreixin aquells que ens semblen positius. Feta la normativa, s'ha d'esperar a que faci efecte, és a dir, cal fer-la complir i cal fer-ho durant suficient temps com per a veure'n els efectes. Paral·lelament, la nova normativa urbanística ha d'anar acompanyada d'una política general (social, econòmica, cultural,...) que sigui coherent. Així, una normativa que a nivell urbanístic afavoreixi el desenvolupament sostenible, ha d'anar acompanyada d'accions a diferents escales per tal d'incidir sobre l'educació del públic en general, i en particular, dels qui per la seva posició dins la societat, tenen més pes i incidència sobre el territori (polítics, empresaris, sindicats, forces de seguretat, docents,...).

¹⁰ Vegeu per exemple Soja, E., 2000. *Post-Metropolis: critical studies of Cities and Regions*. Malden, M.A.: Blackwell.

¹¹ L'estudi de Muñoz citat anteriorment, per exemple, correspon a un interval temporal totalment inclòs dins del règim plenament democràtic, on teòricament si més no, hi havia planejament, normatives i sistemes de control que haurien pogut evitar moltes situacions clarament insatisfactòries, similars a les originades en els anys del desarrollisme franquista.

2- Descripció de l'àmbit del Pla D'ordenació Urbanística

2.1 Sitges en el seu context territorial

El Volum V del POUM, la memòria descriptiva i justificativa, dedica el seu capítol II a reflexionar sobre Sitges, com a municipi afectat per la dinàmica metropolitana i sotmès a la pressió urbanística. En aquest apartat de l'estudi ambiental i en el següent (2.1 i 2.2) volem comentar algunes de les mateixes idees i algunes dades i aspectes descriptius, que ja estan exposats més *in extenso* en el propi text del POUM esmentat. En aquest sentit, encara que sigui en certa manera una mica repetitiu, aquesta part és obligada, però també volem aportar alguns punts de vista que emmarquin els propis pensaments i perspectives de qui fa l'informe, com ara l'escala convenient en què s'ha de contemplar el POUM de Sitges per a comprendre'l i poder-lo valorar.

El terme municipal de Sitges (comarca del Garraf), d'uns 43,8 km², compren una franja de territori paral·lel a la costa, d'una longitud litoral d'uns 16,5 km per uns 2,6 km d'amplada. Dos terços del territori pertanyen al Parc de Garraf, i pràcticament la totalitat de la frontera litoral d'aquest són de Sitges (figura 1.3.1). L'àrea del municipi més poblada és la de la Vila de Sitges, situada sobre la costa a ponent del Massís, i el seu entorn immediat d'urbanitzacions de baixa densitat. Pertanyen igualment al municipi alguns nuclis menors, que anant cap al Llobregat des del port d'Aiguadolç, situat a l'extrem oriental de la Vila, són Vallcarca, amb el seu port industrial (de la cimentera), al centre de la costa del Garraf, el poble de Garraf i els seu portet esportiu, i enllaçant amb el port esportiu Ginesta, les Botigues de Sitges a l'extrem de llevant del municipi, tocant a Castelldefels. La població del municipi el primer de gener de 2004, segons el padró continu era de 24.255 habitants.

La Vila de Sitges es troba en la zona d'influència de la conurbació de Barcelona, encara que s'hi ha incorporat força recentment, ja que el Massís de Garraf, escarpat i feréstec, ha dificultat històricament les comunicacions per terra de Sitges cap al Llobregat. Aquesta situació de la vila a redós del Massís càrstic, la lliga funcionalment, de manera natural, amb Vilanova i la Geltrú i St. Pere de Ribes. Tanmateix, la construcció de la línia de tren per la costa que la connectava a Barcelona, i la major facilitat per a moure's per carretera, van generar a finals del segle XIX en una part de la societat benestant i cultivada de la Barcelona modernista, un interès especial per Sitges que fou l'inici de la que seria una sostinguda cursa turística del municipi que encara continua.

Des de la guerra civil fins pràcticament l'actualitat, les comunicacions amb la gran urbs Barcelonina han estat un aspecte dissuasiu quant a la massificació en l'ocupació del territori, en comparació als municipis situats al nord del Barcelonès, o als de la plana del Llobregat. Les

coses han canviat molt, amb la construcció de l'autopista Pau Casals (1992), ja que ha escurçat notablement la distància, en temps, entre el centre de Sitges i Barcelona, o l'aeroport.

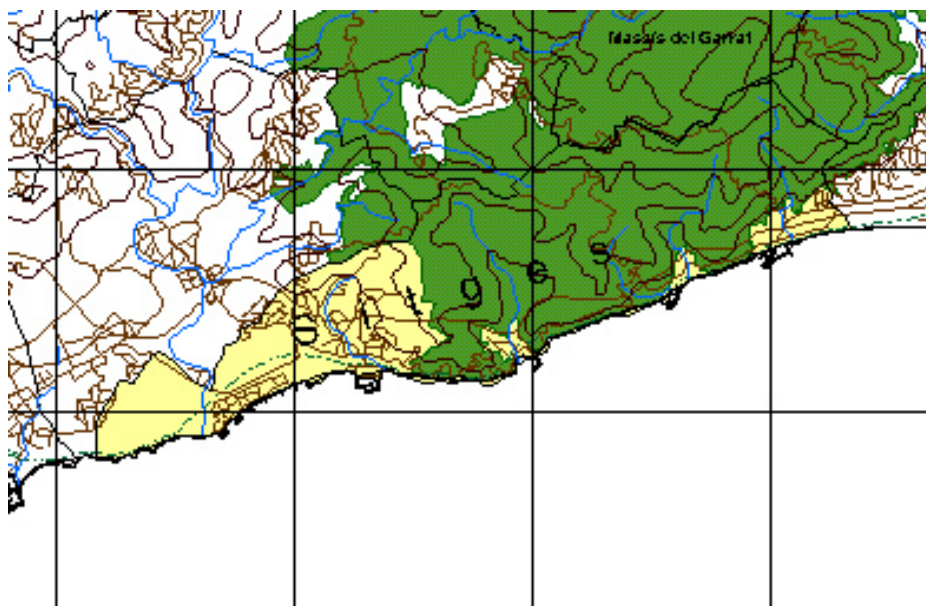

Figura 2.1.1: Uns dos terços del municipi de Sitges pertanyen al Parc de Garraf (PEIN), en el mapa pintat de verd, mentre que la resta de municipi està en groc. (Font: *Estudi Ambiental Preliminar del Municipi de Sitges.*, op cit.)

La construcció de l'autopista C32 ha tingut lloc en un moment històric, polític i econòmic molt diferent de quan es va fer l'autopista del Maresme fins a Mataró per exemple, i la resposta del territori sitgetà a la millora de les comunicacions ha estat particular. En gran mesura, hi han ajudat les característiques físiques inhòspites del Massís de Garraf, terreny que s'havia salvat en part de la urbanització a gran escala per les dificultats que imposa a l'establiment humà, però que per la mateixa raó ha rebut l'impacte de l'abocador a la Vall de Sant Joan i fondo de les Terradelles, per exemple. Finalment però, en ser inclòs dins del Pla d'Espais d'Interès Natural i declarat Parc de Garraf (Pla Especial de Protecció del 1986), ha quedat protegit d'actuacions urbanístiques.

És així com, des de no fa massa, el municipi de Sitges ha quedat veritablement inclòs dins de l'anomenada Àrea Metropolitana de Barcelona. Aquest és un fet irreversible, que està tenint els seus efectes transformadors sobre el municipi. Cal doncs que Sitges prengui una bona posició en aquesta nova dialèctica de les ciutats metropolitanes, en l'esquema de les "ciutats de ciutats", o de ciutats en xarxa, que hi trobi el seu paper. Margalef, el gran ecòleg, ens havia ensenyat a veure un fet que no per senzill és menys important: "la natura, d'allò que és inevitable, sempre en treu profit"¹². Podríem dir que és una actitud positiva en front de

¹² Podeu veure per exemple el seu darrer llibre: R. Margalef, 1997. "Our Biosphere". Excellence in Ecology, Ecology Institute, Nordbunte 23, D-21385 Oldendorf/Luhe, Germany

l'adversitat, si és que la natura tingué propòsits. En tot cas, sí que Sitges s'ha de proposar entomar positivament el repte, i avançar-se en tot el possible als esdeveniments, tractant de millorar la vida al municipi, mantenint en tot moment els trets d'identitat més estimables, i sent conscient en tot moment que aquests van canviant.

Per tal de poder posicionar-se correctament en un entorn regional, és clara la necessitat de disposar de Plans Territorials a l'escala de Catalunya i dels àmbits supracomarçals, i en particular de la Regió Metropolitana de Barcelona, plens de continguts, que des d'una posició jeràrquica elevada donin cohesió i lògica al desenvolupament territorial del País. Però l'Àmbit Metropolità de Barcelona, objecte del Pla Territorial Parcial que la llei preveu, és extremadament complexa, ja que comprèn 7 comarques (Barcelonès, Baix Llobregat, Vallès Occidental, Vallès Oriental, Maresme, Garraf i Alt Penedès), 163 municipis, 325.000 hectàrees i una població de més de 4 milions d'habitants. Tanmateix, el concepte i l'abast de regió urbana al voltant de Barcelona, que cal considerar en conjunt per tal de comprendre-la, gestionar-la i ordenar-la, ha canviat amb el temps, i creix en extensió. A efectes d'anàlisi territorial i de possible planificació a nivell supramunicipal, els límits d'aquesta els podem col·locar avui dia entre la Tordera i el Gaià, en la frontera marítima, i incloure Vic i Manresa per l'interior¹³.

Tanmateix, el sol fet d'endegar la redacció del Pla de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, ha generat multitud d'estudis sobre el territori que han alimentat els models conceptuals amb dades, i ha generat coneixement derivat, de reflexió i discussió. Així, encara que no es disposi d'un Pla aprovat amb tots els detalls, en redactar altres figures de planificació, ja sigui municipal o sectorial es tenen en compte els estudis i propostes que a nivell supramunicipal s'han anat fent, com ara, per posar només un exemple, el de l'Anella Verda¹⁴. En els darrers anys doncs ha augmentat l'interès per la visió a gran escala del fenomen urbà, així com les aportacions de tècnics i intel·lectuals al tema¹⁵.

De tota manera, els Plans d'Ordenació territorials d'abast municipal han estat els que han anat configurant al llarg del temps el territori, des d'una òptica local. En la pràctica, la dinàmica urbanística l'han dirigit els promotors i constructors, tot aprofitant la precarietat econòmica dels ajuntaments que es veuen obligats a negociar amb el territori, per tal d'obtenir recursos que mai són suficients per cobrir les deficiències d'infraestructura i serveis municipals que el creixement urbà imperant, sovint poc sostenible, va produint. Les lògiques disfuncions que apareixen quan el que inspira les accions és bàsicament el guany econòmic més primari, obliga també tard o d'hora a prendre accions correctives a escales supramunicipals, per tal de redimensionar les infraestructures funcionals (aigua, energia, comunicacions, etc.) que el creixement urbà ha

¹³ Vegeu l'anàlisi de R.T.T. Forman, "Mosaico territorial para la región metropolitana de Barcelona", Barcelona Regional - Gustavo Gili SA, Barcelona 2004).

¹⁴ Vegeu per exemple el número 8 de la revista "Àrea: revista de debats territorials", de març de 2000, Diputació de Barcelona.

¹⁵ Vegeu per exemple: A. Font (coord.) 2003 "Planeamiento urbanístico", Col. Territorio y Gobierno: visiones, nº 2. Diputació de Barcelona; R. Folch (coord.) 2003 "El territorio como sistema", Col. Territorio y Gobierno: visiones, nº 3. Diputació de Barcelona.

generat. L'interès públic llavors passa per sobre el territori, en forma d'autopista o de línies d'alta tensió, que generen impactes mediambientals, però genera noves expectatives i dinàmiques urbanes.

El marc cultural, social i polític per la redacció dels Plans d'Ordenació Urbanístics Municipals ha canviat força en els darrers anys. El Pla Territorial General de Catalunya aprovat pel Parlament de Catalunya per Llei 1/1995, de 16 de març és l'instrument amb el qual es va dotar la Generalitat per *“fomentar una distribució equilibrada del creixement per tal d'assolir nivells de renda adequats en tot el territori, promoure un creixement ordenat de les implantacions territorials per tal d'incrementar l'eficàcia de les activitats econòmiques, aconseguir una millor qualitat de vida i afavorir el creixement econòmic i la lluita contra l'atur”*. Aquest resum de criteris i objectius, que venen de la referència a la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, fan molt d'èmfasi en els aspectes econòmics. Només una mica més endavant del preàmbul es diu que *“el Pla ha d'ésser també l'instrument que defineixi els objectius per aconseguir el desenvolupament sostenible de Catalunya, l'equilibri territorial i la preservació del medi ambient”*, i en els articles es torna a referir, per exemple, al foment del desenvolupament sostenible, a salvaguardar els espais naturals d'especial interès, i a afavorir el mínim impacte ambiental de les actuacions amb incidència territorial (4.3a, d i e). La preocupació creixent per la preservació del mediambient i per assegurar la sostenibilitat, es va introduint en la legislació poc a poc. Així, la Llei d'Urbanisme de Catalunya del 2002, ha recollit plenament la terminologia del *desenvolupament sostenible* i en conseqüència introdueix en el text normatiu uns criteris que fins fa poc tan sols els trobàvem en els treballs de base, llibres i articles més o menys tècnics sobre territori, ecologia, paisatge, etc.

El PTGC és doncs el rerafons del planejament municipal. Dins l'Àrea Metropolitana de Barcelona, es diu que en les ciutats intermèdies o pols, seria el cas de Sitges probablement, s'haurà de reforçar el paper de centres agomboladors d'equipament i de serveis, dotant-les com a condició indispensable, d'una accessibilitat excel·lent respecte al seu entorn i respecte al lloc central de l'àrea.

A banda de les directrius generals del PTGC i dels estudis o propostes més o menys elaborades que ja existeixen sobre la configuració funcional del territori, hi ha normativa superior que incideix sobre el municipi de Sitges: el Pla de Ports de Catalunya, el Pla Director d'Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya, el Pla General de Carreteres, el Pla Especial d'Espais d'Interès Natural i el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner. Com es veurà més tard, aquest últim i molt recent Pla, ha tingut una incidència notòria en l'elaboració del POUM de Sitges.

2.2 Dades socio-econòmiques de Sitges

La població del terme de Sitges¹⁶ ha mostrat dos moments de creixement important en el darrer segle: al principi i al final. D'uns 3000 habitants que tenia en 1900, va passar a uns 10000 als anys seixanta. Llavors es va estancar una mica, de tal manera que a primers dels anys 90 tenia poc més de 13000 habitants. De llavors fins ara, la població censada quasi s'ha doblat. La raó la podem trobar en la gran millora de les comunicacions amb la metròpolis barcelonina (túnels del Garraf) que representa com una mena d'obertura d'una porta que havia estat ajustada durant molts anys. Segur però que hi ha moltes causes creuades i no independents.

La piràmide d'edat de la població (cens 2001) és similar a la de Catalunya, però amb l'aprimada de la base més marcada, i la franja d'edat més freqüent la compresa entre 35 i 39 anys (a Catalunya és la de 20-24 anys). Mentre el creixement natural és del 1,4 per mil, el saldo migratori és del 29,3. El nombre d'estrangers censats és notori si el comparem per exemple amb la totalitat de Catalunya (13% i 6% respectivament).

La dimensió de la llar, és a dir, el nombre de persones que habiten en un mateix domicili, és igual o inferior a 2 persones en el 56% dels casos, i la mitjana està en 2,5 persones.

L'ocupació de la població (un 78% en serveis) ens indica clarament la realitat d'un municipi especialitzat en serveis, (entre els quals destaca l'hostaleria amb un 13%). Altres activitats econòmiques importants són la construcció (7%), i la indústria (13,7%). És significatiu que en el cens del 2001, menys d'un 1% es declara dedicat a l'agricultura. La superfície agrària llaurada es va reduir de 163 Ha fins a 69 Ha entre el 1989 i el 1999. En canvi el terreny forestal va augmentar de 409 a 530 Ha en el mateix període.

Per l'impost de la renda de les persones físiques (quota mitjana per contribuent de 4.405 euros), hom pot concloure que el nivell de renda mitjana de la població és relativament elevada, quasi el doble que la mitjana de Catalunya (2.566 euros). Si creuem aquestes dades amb les de la llar, del creixement poblacional i la piràmide d'edats, hom pot concloure que probablement Sitges sigui un indret en el que es doni de manera important la tipologia familiar anomenada pels americans DINK (*Double Income - No Kids*, és a dir, dos fonts d'ingressos i sense fills).

En percentatges, el nombre d'establiments o professionals segons sectors d'activitat econòmica, trobem per l'any 2002 la següent distribució:

Serveis (sense comerç al detall)	43,7%
Comerç al detall	19,3%
Professionals i artistes	19,2%
Construcció	14,3%
Indústria	3,5%

¹⁶ Bàsicament les dades que es presenten han estat tretes directament o indirecta de l'Idescat. Algunes són de l'últim cens del 2001, al tres són per dates diferents.

L'estadística d'habitatges, relacionats amb la construcció, la tipologia, i en relació al sòl urbà i urbanitzable, és interessant, i té una especial significació en el context del present treball. Cal recordar que l'acord del consistori sobre els criteris i objectius per redactar el POUM que ha de substituir les NSCP, es va prendre el 2001, per tant, les dades del 2001 i 2002 són especialment adequades per obtenir una idea de la situació en la que es troba el municipi.

Donat que Sitges és un municipi costaner, resulta interessant repassar les dades que la memòria informativa del Pla Director del Sistema Costaner ofereix sobre tots els municipis costaners de Catalunya, la qual cosa també ens permetrà identificar una mica la tipologia turística de Sitges en el context català.

El 60% dels edificis del municipi són d'una o dues plantes, i només el 8% són de 5 o més plantes. Quant als habitatges, dels prop de 16.500 habitatges existents, una mica menys de la meitat són principals, sent els altres secundaris, buits o en altres situació.

L'any 2001 es van visar al col·legi d'aparelladors prop de 400 projectes d'habitatges, mentre que al 2002 en van ser només la meitat. En canvi, si el 2001 es van expedir 333 certificats de final d'obres, al 2002 en van ser més del doble (679). En els últims 10 anys (1992-2002) es van construir a Sitges 3.509 habitatges, el que representa uns 164 habitatges per cada 1000 habitants. Tenint en compte que segons les NSCP el sòl urbà més l'urbanitzable és de 578,3 Ha, resulta una mitjana de 6 habitatges nous per Ha d'aquesta mena de sòl. De fet, de tots aquests, un 73,5% foren habitatges plurifamiliars, un 9% adossats, i un 17,4% aïllats. Finalment, en referència a la relació entre sòl urbanitzable i sòl urbà que es pot calcular a partir dels respectius plans d'ordenació vigents en els municipis costaners, podem constatar que Sitges té una relació de 0,51. És a dir, les NSCP declaren urbanitzable una superfície igual a la meitat del sòl que ja es pot considerar urbà. Per altra banda, el sòl urbà + urbanitzable és tan sols d'un 13% del total del municipi, ja que entre altres coses, hem de recordar que prop d'un 65% d'aquest no urbanitzable és dins del PEIN de Garraf. En alguns municipis costaners hi ha proposat urbanitzar superfícies molt superiors. Per exemple, fins a 12,4 cops la superfície de sòl actualment urbana a Mont Roig del Camp (PGr de 1986), i fins a 25 vegades a Sant Vicenç de Montalt (que funciona amb unes normes subsidiàries del 1986). Aquest últim número tan alt és degut al fet que el nucli urbà de Sant Vicenç és relativament petit (5,8 Ha), però a Mont Roig el sòl urbanitzable és d'unes 1300 Ha, (un 22% del terme municipal).

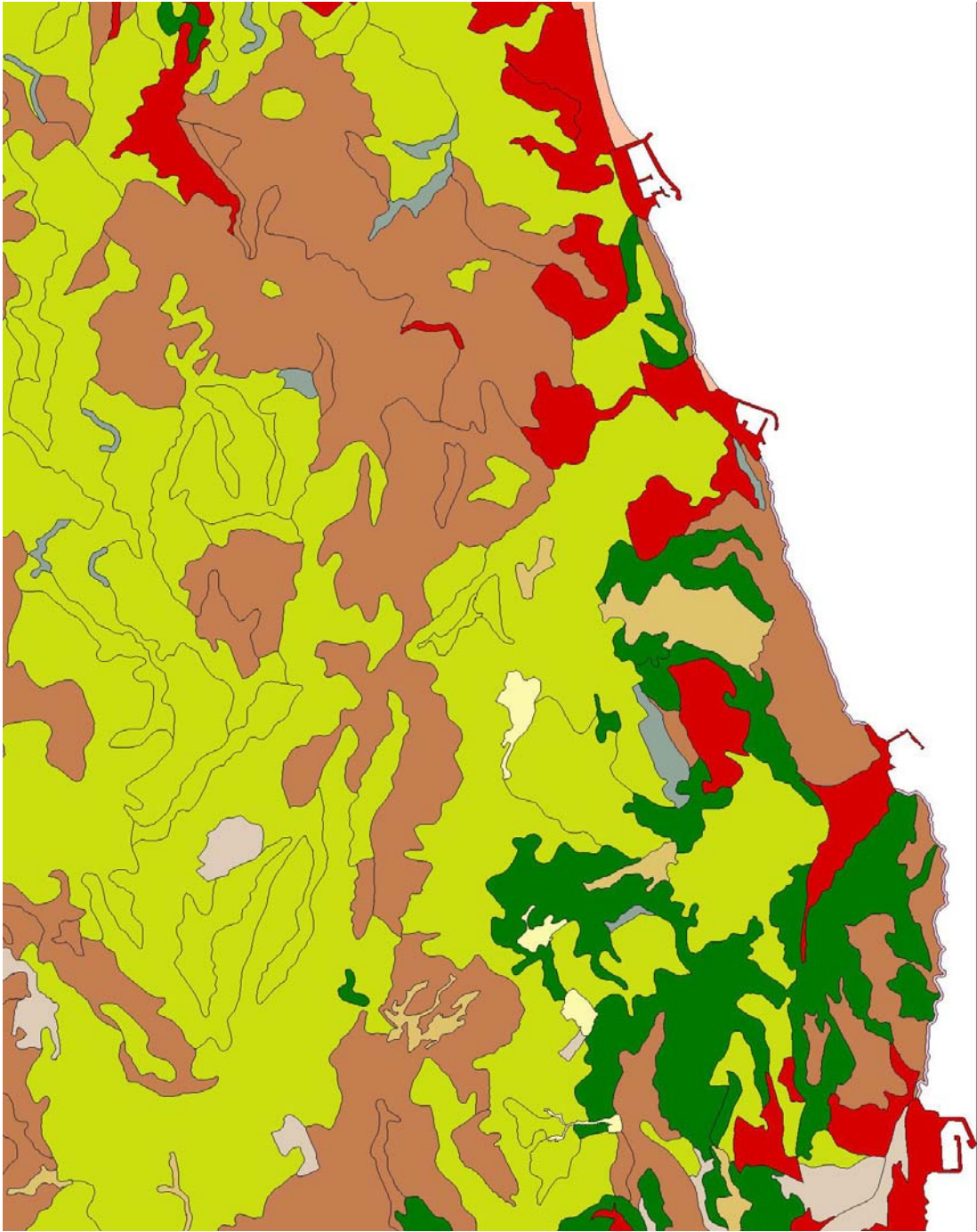
Sitges (en 2002) disposa de 47 establiments hotelers, amb un total de quasi 4000 places (el que representa aproximadament unes 18 places per cada 1000 habitants i una mitjana de 85 places per establiment. Municipis com Santa Susanna, que tenen un nombre d'establiments menor (19) disposen de unes 9.000 places, unes 374 per cada mil habitants. El model és molt diferent. Santa Susanna, Salou, Calella, Malgrat i Lloret són dels municipis on els establiments són més grans (474, 387, 240, 201 i 193 places per establiment, de mitjana), la qual cosa respon a un model d'ocupació turística totalment diferent de la que s'ha dut a terme fins ara a Sitges, que en tot cas s'assemblaria més a Pineda, Torroella de Montgrí o a Sant Feliu de Guíxols, per exemple.

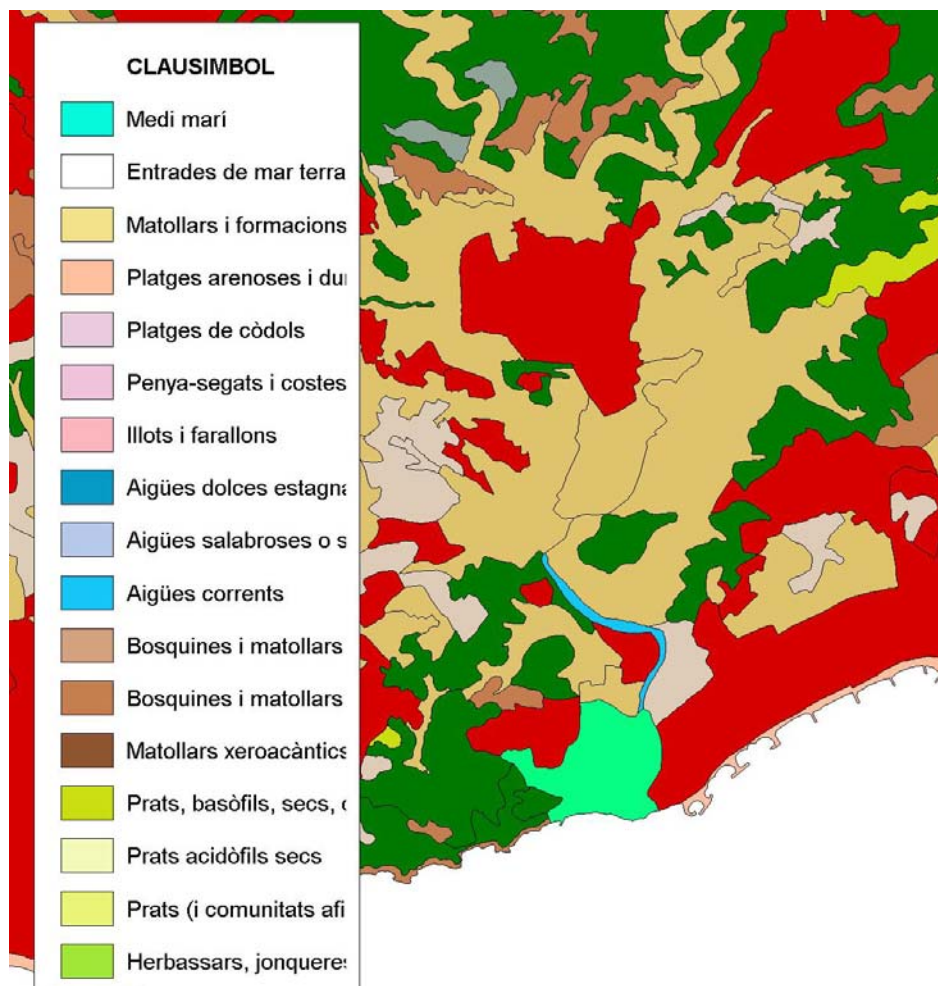
3. Descripció i anàlisi de l'entorn físic i ambiental

3.1 Ecosistemes

La vida s'organitza sobre un medi físic, que fa de suport, i s'adapta a unes condicions externes de fluxos de matèria i energia concretes. L'aigua, fluïda i penetrable, i les roques, sòlides i compactes, defineixen dos grans grups de sistemes: aquàtics i terrestres. Entre els dos, trobem els sistemes de frontera, el litoral i el fluvial. A Sitges el sistema **litoral** està format per platges de sorra o còdols, o és fet de roques escarpades; el **fluvial** està representat per les rieres, i les cavitats formades per l'aigua en el massís càrstic, on podríem parlar també d'ecosistemes hipogeu o de les coves i avencs. A terra, pel que fa a aquest estudi, tractarem dels sistemes **agrícola** i **forestal**, per referir-nos als sòls que són cultivats i els que són coberts d'una vegetació bàsicament salvatge i autòctona, però que pot ser arbòria, de matollars o herbassars, i que pot ser plantada també. Actualment ja existeix una cartografia 1:50.000 dels hàbitats de Catalunya, que és accessible des de la xarxa (des de la pàgina del departament de medi ambient per exemple) i hi ha el llistat d'hàbitats (arxiu en pdf). De moment només hi ha cartografiats els terrestres i en mostrem trossos dels 2 fulls que contenen cadascun una part del municipi de Sitges (figura 2.1.1 a, b). En aquest mapa, la diversitat de taques de color, mostra la diversitat d'hàbitats dels ecosistemes, que està relacionada amb el grau de biodiversitat potencial. Hi ha taques que són de sistema urbà, de diferents tipus de conreu, de rius, de pedreres, etc.. Per un costat la cartografia no és prou detallada per segons quines coses respecte al POUM, però en canvi, des d'un altre punt de vista resulta massa detallada. Tanmateix, la distinció d'hàbitats és important quan es tracta de protecció del medi natural, ja que la conservació de les espècies, per exemple, passa per la conservació dels seus hàbitats, i la conservació dels hàbitats és necessària per la preservació dels ecosistemes. Així per exemple, la conservació de conreus tradicionals actius, de l'activitat ramadera, i per tant de les pastures, associada a cases de pagès, etc. són necessàries per mantenir el bon funcionament dels ecosistemes humanitzats del nostre país.

Havent fet aquest preàmbul, passarem a comentar els ecosistemes **marí, litoral, fluvial, agrícola i forestal** del municipi de Sitges. Els comentarem breument tots ells, fent més èmfasi en els que tenen més interacció amb l'ordenació urbanística del territori, tant per l'impacte indesitjable que hi poden produir les actuacions urbanístiques, com de la possibilitat de intervenir-hi positivament des de l'ordenament urbanístic municipal.

Figures 3.1.1 a i b:

Trossos dels fulls 447 i 448 del mapa d'hàbitats de Catalunya (<<http://mediambient.gencat.net>>). La part terrestre s'ha acabat aquest 2004, manca la marina.

La legenda que s'inclou aquí és tan sols parcial. Es pot consultar els fulls i tot el detall per xarxa. Els mapes estan en format Miramon, i hom es pot baixar un visualitzador simplificat de la pròpia adreça on es baixen els arxius.(el color vermell és l'hàbitat urbà o altament pertorbat)

3.1.1. Descripció

Marí

Es tracta del medi que sense formar part del territori susceptible de ser ordenat urbanísticament, rep de manera més directa els efectes de l'antropització, tant pel que duen els rius, rieres i emissaris submarins, com pel que duu el vent, les persones o les embarcacions. L'activitat humana afecta l'aigua, en primera instància, però tot seguit el bentos marí, o sigui, les comunitats biològiques que habiten sobre el fons. A cops, l'impacte humà s'adreça directament cap al fons (pescadors, àncores de vaixells, etc.) o bé hi arriba indirectament, ja que tot contaminant sòlid, petit o gran, acaba anant a parar al fons; per altra banda, els contaminants de l'aigua afecten també el fons que hi està en contacte, o l'afecta indirectament per les interferències que té amb la vida suspesa al medi líquid.

Un municipi turístic costaner depèn en gran mesura de la qualitat del seu mar, així com de la del litoral. Per tant, una ordenació adequada del territori, serà aquella que el faci menys impactant, menys contaminant, que reguli bé la presència dels humans i llurs activitats sobre el territori. Cal que el POUM tingui en compte que les polítiques sostenibilistes i respectuoses amb el medi ambient ho han de ser també amb el medi marí. El llenguatge natural té expressions populars que reflecteixen la idea prou estesa de que "tot el que es llença a mar (o al riu!) desapareix", quan en realitat tot, en un estat més o menys transformat, acaba tard o d'hora sortint i tornant-nos a la cara.

Entre els sistemes bentònics més sensibles a la contaminació litoral que hi ha al davant de Sitges, destaquen els fons sorrencs poblats de posidònia (*Posidonia oceanica*), espècie declarada protegida per l'Ordre de 31 de juliol de 1991 del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Davant les costes de Sitges, sota l'aigua, s'estén una extensa praderia ("alguer") allargassada, amb una clapa principal i d'altres clapas menors, amb una extensió total de 542,2 ha. És l'anomenat "Brut Gran" pels pescadors locals. Els alguers són hàbitats d'interès comunitari de caràcter prioritari (codi 1120) d'acord amb la Directiva Hàbitats, i per tant candidats a integrar-se dins la xarxa europea Natura 2000. La praderia sitgetana, comença davant del port d'Aiguadolç i prossegueix cap al sud enllaçant amb altres alguers d'importància.

L'altra font de preocupació pel medi marí, la pesca, és un sector que a Sitges es pot catalogar de testimonial, ja que ha perdut la importància que havia assolit en dècades pretèrites, en detriment de Vilanova i la Geltrú. La Confraria de Pescadors de Sitges comptava al gener de 2001 amb 20 membres (tripulants), 15 embarcacions (cinc de les quals són de marisqueig i 10 d'arts menors). Totes elles tenen la base al port d'Aiguadolç. No existeix un control de les captures, ja que tot el peix va al port de Vilanova. Malgrat tot, caldria controlar la pesca esportiva i la pesca furtiva, ja que a cops, són molt selectives i efectives en el mal que fan, ja que van dirigides a espècies i sistemes concrets, sensibles, i que cal a tota costa protegir.

Litoral

El municipi de Sitges té una costa de 16,5 km de longitud, la meitat de la qual és abrupta, amb imponents penya-segats formats per l'enfonsament del massís càrstic del Garraf en el mar. En aquest sector desemboca el riu submarí de la Falconera, la deu submarina d'aigua dolça més important del país, i hi trobem també algunes cales amb platges petites (Garraf, Vallcarca, Cala Morisca). El petit massís litoral dels Colls-Miralpeix (109 m) que comença a pocs metres de la desembocadura de la riera de Ribes, a l'extrem sud-oest de la Vila, conforma un segon sector abrupte amb coves i cales de còdols (5 km) (figures 2.1.2).

Les platges sorrenques formades per les aportacions sedimentàries de les rieres locals i la deriva litoral ocupen la quarta part del litoral sitgetà (3,5 km). La platja de les Botigues pertany al Delta del Llobregat mentre les platges més importants del municipi constitueixen la façana marítima del nucli urbà de Sitges, que està molt modificada per l'home (figura 2.1.3).

La costa de Sitges conserva elements ecològics de gran interès. En primer lloc l'extensa i abrupta costa del massís del Garraf, on trobem la comunitat vegetal formada per limòni i fonoll marí (*Reichardia-Crithmetum maritimi*). Aquesta figura a l'inventari d'hàbitats d'interès comunitari elaborat pel Departament de Medi Ambient (codi 1240, "vegetació dels penya-segats del litoral mediterrani amb limòni endèmics"), ocupa al terme de Sitges una extensió de 147,2 ha.

Als penya-segats nia el falciot pàl·lid (*Apus pallidus*) i el corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*). També s'hi han fet observacions puntuals d'ocell de tempesta (*Hidrobates pelagicus*), xatrac becllarg (*Sterna sandvicensis*), xatrac menut (*Sterna albifrons*), fraret (*Fratercula artica*), capbussó orellut (*Podiceps auritus*), i baldriga balear (*Puffinus mauritanicus*). Tots aquests ocells tenen la consideració legal d'espècie protegida. Aquesta costa, sense urbanitzar fora dels nuclis urbans i industrials tradicionals, és emparada en sa major part pel Pla especial del Parc natural del Garraf.

En segon lloc al sector dels Colls-Miralpeix trobem un dels darrers boscos litorals de Catalunya. Sols aquest fet atorga a aquest sector un altíssim interès ecològic i paisatgístic. Aquest figura a l'inventari d'hàbitats d'interès comunitari (codi 5333, "garrigues i matollars mediterranis termòfils dominats per margalló"), ocupa una extensió de 120,3 ha (inclòs el sector pertanyent al municipi de Sant Pere de Ribes). Així mateix, la proposta del Pla Territorial Metropolità (DPTOP, Generalitat de Catalunya, 1998) cataloga la zona dels Colls - Miralpeix com a "espai d'interès paisatgístic" en la seva proposta d'espais objecte de regulació específica, reiterant, per tant, la necessitat de protegir aquest espai natural. Sortosament, el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, protegeix tots aquests paratges no urbanitzables de la franja costanera, que en sa majoria tenen un interès naturalístic i paisatgístic considerable.

Figura 3.1.2a: Anant cap els Colls des de Sitges per la costa.

Figura 3.1.2 b: Cales de la zona dels colls. Tros de l'ortofoto de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Figura 3.1.3 a: Detall de la Vila de Sitges des del cel, amb la seva costa de platges encaixades entre espigons tan característic. A la banda nord de la via del tren, s'observa la gran esplanada que forma la part de Santa Bàrbara – La Creu.

Figura 3.1.3:b Vista dels mateixos espigons de Sitges des d'un dels, amb el Garraf al fons.

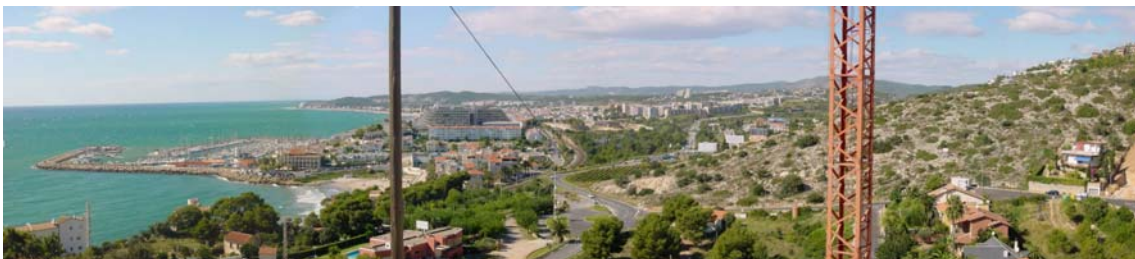

Figura 3.1.3 c: Vista de la costa de Sitges, des de l'entrada de llevant, amb el Port d'Aiguadolç .

Per últim, la platja de les Botigues, tot i haver estat urbanitzada, conserva elements d'interès com ara vegetació de dunes i petits aiguamolls on creix la salicòrnia (*Arthrocnemum fruticosum*). En aquesta zona és possible que es pogués recuperar l'estructura original i natural de les platges, la qual cosa tindria un efecte molt positiu des del punt de vista paisatgístic i educatiu per la població general.

Fluvial

Els ecosistemes fluvials estan representats al municipi de Sitges gairebé exclusivament pel darrer tram de la riera de Ribes fins a la desembocadura, i per la riera d'Aiguadolç. Això no obstant, el tram sitgetà de la riera de Ribes figura a l'inventari de zones humides de Catalunya (codi 0270900). Al marge dret de la riera trobem el camp de golf Terramar. El camp de golf separa el massís dels Colls-Miralpeix del casc urbà i atorga un caràcter seminatural a aquest espai periurbà.(Figura 2.1.4 a, b). La riera d'Aiguadolç encara que progressivament envoltada pel casc urbà, s'ha de protegir i pot ser reincorporada en el sistema d'espais lliures i formant part dels retalls naturals del paisatge urbà.

Agrícola

El sòl agrícola ocupa avui una superfície molt reduïda dins del municipi de Sitges. Entre la via del tren i el límit de terme amb Sant Pere de Ribes subsisteix una darrera taca important de sòl agrícola (Santa Bàrbara-La Creu) (figura 2.1.3a, Figura 2.1.5), que el planejament de NSCP qualifica de sòl urbanitzable, i que en gran part no es conrea actualment. Fora d'aquest sector trobem ja només petites taques marginals (amb vinya i horts) al sector de Miralpeix (Can Girona) i en la perifèria del casc urbà als peus del massís del Garraf.

Al massís del Garraf, al sector de Campdàsens, trobem encara unes poques masies habitades que mantenen l'activitat agrària (ramaderia d'ovins i cabrum i conreus de secà), aprofitant l'existència d'una extensa llenca de terra fèrtil situada al bell mig de la serra (Figura 2.1.6).

El conreu més significatiu de Sitges, des del punt de vista històric i cultural, és la vinya per l'elaboració de malvasia. Antigament la producció d'aquest vi dolç havia estat una de les bases de l'economia de Sitges. Avui dia la producció de malvasia és gairebé testimonial. De fet la producció actual es basa tan sols en unes 2 hectàrees (5.000 ceps) localitzades al sector d'Aiguadolç. L'únic productor és l'Hospital de Sant Joan Baptista. Això no obstant, la malvasia de Sitges ha estat admesa dins la denominació d'origen Penedès. Cal que fer tot el possible perquè subsisteixin aquest producte i la vinya que el sosté. D'altra banda, dins dels terrenys de l'Hospital hi ha també uns pocs ceps que es destinen a fer Moscatell.

Figura 3.1.4a: Desembocadura de la riera de Ribes, detall de l'ortofoto de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Figura 3.1.4b: Desembocadura de la riera de Ribes, des del mar. A l'esquerra de la imatge el golf, a la dreta els edificis de l'extrem de ponent de la costa urbana de Sitges.

Figura 3.1.5: Vista de Sitges des de la vora de la Plana, mirant cap al Garraf.

Figura 3.1.6: Detall de l'ortofoto de l'institut Cartogràfic de Catalunya de la zona de Campdàsens, on s'aprecien tres racons agrícoles amb conreus sobre terrasses. S'observen també unes pedreres.

Els conreus tenen un paper cabdal en el manteniment de la biodiversitat, de l'equilibri ecològic, de la seva estabilitat i constitueixen un element fonamental del paisatge humanitzats del nostre país. Per tant, sempre que es pugui, cal mantenir-los i fer els possibles per tal que no s'abandonin. En aquest tema els ajuntaments i les agendes 21 han de fer una feina important, encara que potser arriben una mica tard.

Forestal

La major part del municipi de Sitges és ocupada pel massís del Garraf. El massís és majoritàriament de propietat privada i és dividit en diverses finques forestals. Dins del terme de Sitges el sòl públic es limita a 59,4 ha propietat de la Diputació de Barcelona (el 2,0%).

El massís del Garraf és un massís calcari amb una extensió i una alçada considerables (La Morella, 594 m, a 1 km del terme de Sitges). La muntanya és parc natural d'acord amb la Llei del sòl (Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural del Garraf. Resolució 18.2.1987) i també espai natural catalogat dins del PEIN (Decret 328/1992). La gestió correspon al Servei de parcs de la Diputació de Barcelona. Sitges té 2.865 ha a l'interior del parc natural, que representen el 65% del seu terme municipal i el 27% de l'espai protegit. Aquest fet representa un gran avantatge per al municipi de Sitges, que es beneficia tant dels instruments legals de protecció com dels mitjans econòmics, humans i tècnics de què disposa al Garraf el Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona.

A causa de la naturalesa calcària del terreny i del clima sec no hi ha cursos superficials d'aigua essent l'aridesa el tret més característic del paisatge del massís. Els incendis hi són freqüents. El paisatge és dominat per les màquies de garric (*Quercetum cocciferae*), margalló i llentiscle (*Quercus-Lentiscetum*), amb només alguns claps de pineda de pi blanc (*Pinus halepensis*) i alzinar (*Quercus ilex*). De fet, la superfície arbrada hi és molt reduïda i l'explotació forestal gairebé inexistent. El 1989 la superfície agrària forestal comprenia 409 ha, de les quals 396 ha corresponien a coníferes (pi blanc) i 13 ha a planifolis (alzina). Només 17 ha de coníferes estaven sotmeses a explotació forestal.

La major part del massís és ocupat "garrigues i matollars mediterranis termòfils dominats per càrritx". Aquest hàbitat (codi 5332) és d'interès comunitari d'acord amb la Directiva Hàbitats. Un altre hàbitat d'interès comunitari inventariat present al Garraf són les "roques calcícoles amb vegetació casmòfica termòfila o ombrejada de les contrades mediterrànies" (codi 8211). Aquest hàbitat ocupa al terme de Sitges una extensió molt més reduïda (13,7 ha).

La flora, la fauna i la gea (recordis tot el sistema de coves i avencs i aigües subterrànies) del massís tenen un gran valor ecològic i estan sobradament documentades¹⁷, per la qual cosa no es creu necessari repassar els principals elements en el present informe.

3.1.2 Protecció i conservació d'espais naturals

Litoral:

El litoral del terme municipal de Sitges és molt divers. Una bona part està altament artificialitzat, i en aquesta categoria hi entren no només les zones de ports (3 esportius i un d'industrial), sinó també la zona de platges sobre les que als anys 50 s'hi van construir espigons per tractar de protegir el passeig i les cases dels temporals més forts i alhora intentar retenir la sorra. Els espigons interfereixen en la dinàmica litoral de manera que retenen sorra per un costat i produeixen erosió per l'altre. Un cop es comença a posar espigons, sembla que ja no es pot aturar el procés. De fet el principal problema de moltes costes baixes del litoral català és que s'ha construït sobre la mateixa platja. Les platges naturals amples que acostumaven a haver-hi en el nostre litoral, són sistemes mòbils, canviant, que avancen i retrocedeixen, que tenen una estructura (amb dunes i salats en la part de terra), que perden i recuperen la sorra depenent de l'època de l'any, amb una gran variabilitat interanual. Probablement l'única platja propera que quedi amb un aspecte una mica verge, al menys fins a la via del tren, sigui la dels Muntanyans de Torredembarra. Dins del litoral sitgetà, tan sols es podria intentar restaurar el sistema de platja, com ja s'ha comentat, a l'extrem de llevant del terme, encara que allà també el passeig de mar de Les Botigues ocupa part de l'antic sistema dunar.

Al litoral també hi ha algunes cales en bon estat natural, poc urbà (Cala Morisca, La Platja de l'Home mort i les del sector dels Colls-Miralpeix).

Part de les problemàtiques estructurals del litoral (figura 3.1.7)(vegis l'ocupació de la ZMT, com en el cas de l'Atlàntida, els problemes d'erosió, o altres) no són resolubles estrictament amb el POUM, però aquest hi pot ajudar molt, a través del dimensionament adequat de les infraestructures de sanejament, de l'ordenació de les zones litorals en les que té competències, en la confecció de projectes coherents amb la fesomia global del municipi que es puguin promoure des de l'ajuntament. Altres problemes que afecten l'estat de conservació i la qualitat, depenen en certa mesura tant de l'Ajuntament com de la Generalitat, i sobretot en última instància depenen dels usuaris dels espais públics. La freqüentació i el comportament poc respectuós de la població és un dels problemes que qualsevol espai lliure, públic o privat, litoral o de l'interior, ha de suportar i en aquest aspecte sí que les autoritats municipals hi poden fer molt, no només clarificant usos en les diferents tipologies de sòl recollides al POUM, sinó

¹⁷ Per una visió comprensiva, no excessivament erudita però acurada vegeu per exemple els volums corresponents de la "Història Natural dels Països Catalans", Ed. Enciclopèdia Catalana

Figura 3.1.7a: Vista de la desembocadura de la Riera de Ribes, amb els Colls al fons i l'Atlàntida a l'esquerra sobre la línia de costa

Figura 3.1.7b: Vista de la desembocadura de la Riera de Ribes des del començament dels Colls, amb l'edificació de l'Atlàntida a primer terme i la via del tren a l'esquerra.

també amb l'educació de la població general i fent complir unes ordenances que siguin estrictes i adequades a cada cas.

En aquest informe, es torna a parlar sobre el litoral en l'apartat de riscos per erosió. En tot cas, cal avançar que si bé es poden fer algunes disposicions, des del POUM, d'adaptació adequada al risc de l'erosió o la inundació per aigua de mar, la gestió i protecció de la costa ultrapassa la competència de l'ajuntament i hi intervenen les instàncies i els assessors tècnics del govern central¹⁸. Cal però demanar que s'intervingui quan es vegi convenient, però cal assegurar-se que tot el procés de la intervenció no resulti perjudicial en lloc de beneficiós, pels sistemes del municipi. Implícitament ens referim en particular a la construcció de defenses i als programes de realimentació artificial de platges.

El Garraf i els Colls-Miralpeix

Fora del Parc natural del Garraf, el sector dels Colls-Miralpeix és l'espai natural més significatiu de Sitges, i no sols a escala local. Es tracta d'un dels darrers espais forestals litorals ben conservats a Catalunya, i actualment el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner protegeix tot el sector, ja que la major part de l'espai estava classificat com a sòl no urbanitzable.

La freqüentació excessiva i poc educada dels sistemes naturals d'interès pel lleure, constitueix un problema en parts del Garraf i sobretot en el massís dels Colls-Miralpeix, més reduït i molt accessible. En aquest espai el Consell Comarcal del Garraf i l'Agència de Promoció Turística de la Diputació de Barcelona han senyalitzat un sender que comunica Sitges amb Vilanova per la costa. Es tracta de la "Ruta de les Cales". Aquest sender arrenca del santuari del Vinyet, l'Hotel Terramar i l'Oficina de Turisme de Sitges i acaba al Far i a l'Oficina de Turisme de Vilanova. El sender té un recorregut aproximat d'11 km i ha estat senyalitzat com un sender de petit recorregut (PR).

Malauradament, aquesta actuació comporta només la senyalització del recorregut, però no pas el manteniment del sender o l'ordenació integral de l'accés a l'espai, on trobem un nombre excessiu de pistes i corriols, fruit d'antics projectes d'urbanització i de la freqüentació espontània i incontrolada, afavorida pel caràcter marcadament periurbà de l'espai. La freqüentació de lleure d'aquest espai és considerable, a l'estiu per accedir a les platges i cales verges, i tot l'any pel desig de passejar per un dels escassos boscos litorals sense urbanitzar que queden al país. Aquesta situació comporta molèsties per a la fauna, afavoreix els processos erosius i també l'acumulació de deixalles. El grup ecologista APMA organitza

¹⁸ Existeix per exemple un projecte del Ministerio de Medio Ambiente, per fer un tractament ambiental de l'entorn dels Balmins amb un passeig entre la platja de Sant Sebastià i el port d'Aiguadolç.

campanyes per netejar l'indret. Aquest mateix grup, amb el suport de l'Ajuntament de Sitges, va crear dos itineraris per l'interior del massís dels Colls-Miralpeix, amb l'edició d'un tríptic explicatiu amb un mapa inclòs, per tal de donar a conèixer a la població en general el patrimoni natural i cultural d'aquest espai natural.

Fluvial

La principal afectació dels sistemes fluvials del municipi resulta de la pressió urbanitzadora sobre les rieres i dels abocaments a les lleres. No existeix tampoc una delimitació prou clara del domini públic hidràulic i l'entorn de les dues rieres principals que travessen el casc urbà –la riera de Ribes i la riera d'Aiguadolç– està molt transformat.

La riera de Ribes té un recorregut dins el terme de Sitges al voltant d'1 km. La riera està envoltada d'espais urbans seminaturals, car no estan construïts (càmping Miralpeix i golf Terramar), excepte el marge esquerre de la riera, a tocar de la desembocadura, urbanitzat recentment. La pressió sobre les ribes ha comportat la desaparició de la vegetació de ribera i l'encotillament de la llera, amb possibles ocupacions del domini públic hidràulic i augment dels riscos associats a avingudes.

Cal tractar la riera de Ribes al si de l'espai que ocupa el camp de golf Terramar. Aquest no contempla mesures de gestió del paisatge, la fauna i la flora de l'espai (inclosa la riera), i tampoc no contempla mesures específiques d'estalvi d'aigua, reducció de l'aplicació de fertilitzants i herbicides, etc. D'acord amb l'Agència Catalana de l'Aigua el camp té previst d'abastar-se amb aigües depurades de l'EDAR de Sant Pere de Ribes-Sitges. Aquesta estació tracta un cabal d'uns 13.000 m³/dia, i pot arribar a tractar-ne 18.000, l'equivalent d'una població de poc més de 70.000 persones, i està previst fer una depuració terciària d'uns 6.000 m³/dia que es podrien reutilitzar. De moment però és un projecte que dependrà també del que el Pla de Conques Interiors de Catalunya decideixi en el seu moment, ja que si bé es podrien eventualment usar per regar el golf, o alguns camps de conreu, també es podrien senzillament usar per reomplir l'aqüífer. Un possible problema de l'aigua obtinguda sigui la seva salinitat.

Respecte a la riera d'Aiguadolç, si bé els seus valors naturals tenen poca consideració pel fet d'haver quedat en gran mesura coberta pel casc urbà, cal analitzar i millorar la seva integració com espai verd al teixit urbà, no només per guanyar qualitat de paisatge, sinó també per evitar possibles riscos i danys provocats per avingudes ocasionals.

Agrícola

Els espais agrícoles del municipi de Sitges es veuen amenaçats principalment per dos processos: la manca de rendibilitat de l'explotació agrària i la pressió urbanitzadora. El primer procés condueix en molts casos a l'abandó dels camps de conreu i prepara el terreny per a l'actuació del segon. El preu del sòl a Sitges, extraordinàriament elevat, sotmet els terrenys a una forta pressió especuladora.

L'abandó de terres s'ha produït molt especialment al massís del Garraf, on la falta de comunicacions i el relleu trencat, que obliga a conrear parcel·les en terrasses, petites i no mecanitzables, han fet inviable l'agricultura comercial. La desaparició de terres agrícoles significa una pèrdua de qualitat paisatgística i un empobriment de la biodiversitat del municipi. Una conseqüència de l'abandó del medi rural és també la pèrdua per manca de manteniment de les fonts.

L'agricultura es veu també amenaçada pel reduït nombre d'actius agraris i l'envelliment dels caps d'explotació, que fa molt difícil la continuïtat de l'explotació familiar agrària. L'abandó de masies i la desaparició dels pagesos comporta una pèrdua de capacitat de control i gestió del territori i una major vulnerabilitat enfront de riscos naturals com ara incendis.

La classificació com a sòl urbanitzable dels sectors de la Plana i de Santa Bàrbara, i d'altres polígons menors, comportarà la desaparició de la principal taca de sòl agrícola del municipi de Sitges, que s'estén encara entre la via del tren, la carretera B-211 i el límit del terme.

La desaparició d'aquesta taca central comporta la desaparició d'una zona de connexió biològica entre l'espai dels Colls-Miralpeix i el massís del Garraf, encara que a través de camps de conreu, erms i zones rururbanes (figura 3.18). D'ara endavant només el municipi de Sant Pere de Ribes podrà garantir parcialment la connectivitat dels Colls-Miralpeix amb el Parc del Garraf i l'Anella Verda per la vall de la riera de Ribes. Malgrat tot, el tractament urbanístic acurat d'aquesta zona pot mitigar molt els impactes i pot aportar qualitat urbana al municipi (vegis les figures 3.1.9 a i b) .

Pedreres i autopista

Les explotacions de pedra a cel obert i la irrupció de l'autopista pel mig del Garraf, són les dues intervencions destructores planificades de major importància que han hagut de patir els sistemes naturals del massís del Garraf. La fabricació de ciment té a més a més altres impactes afegits en forma de pols. L'afectació ambiental i paisatgística - amb destrucció de formes del relleu, alteració de la vegetació, destrucció de cavitats, pols, soroll- és enorme (figura 3.1.6).

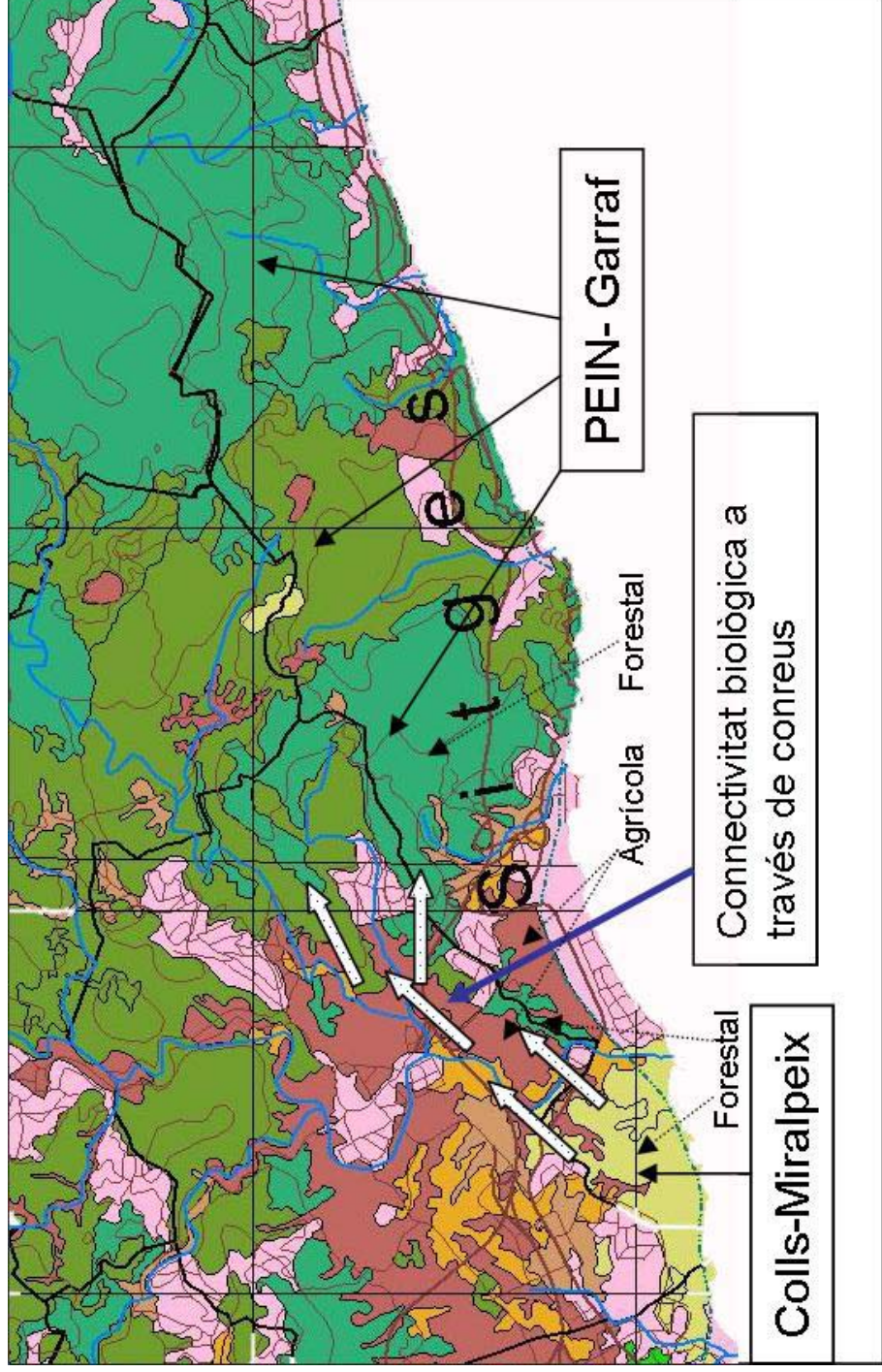
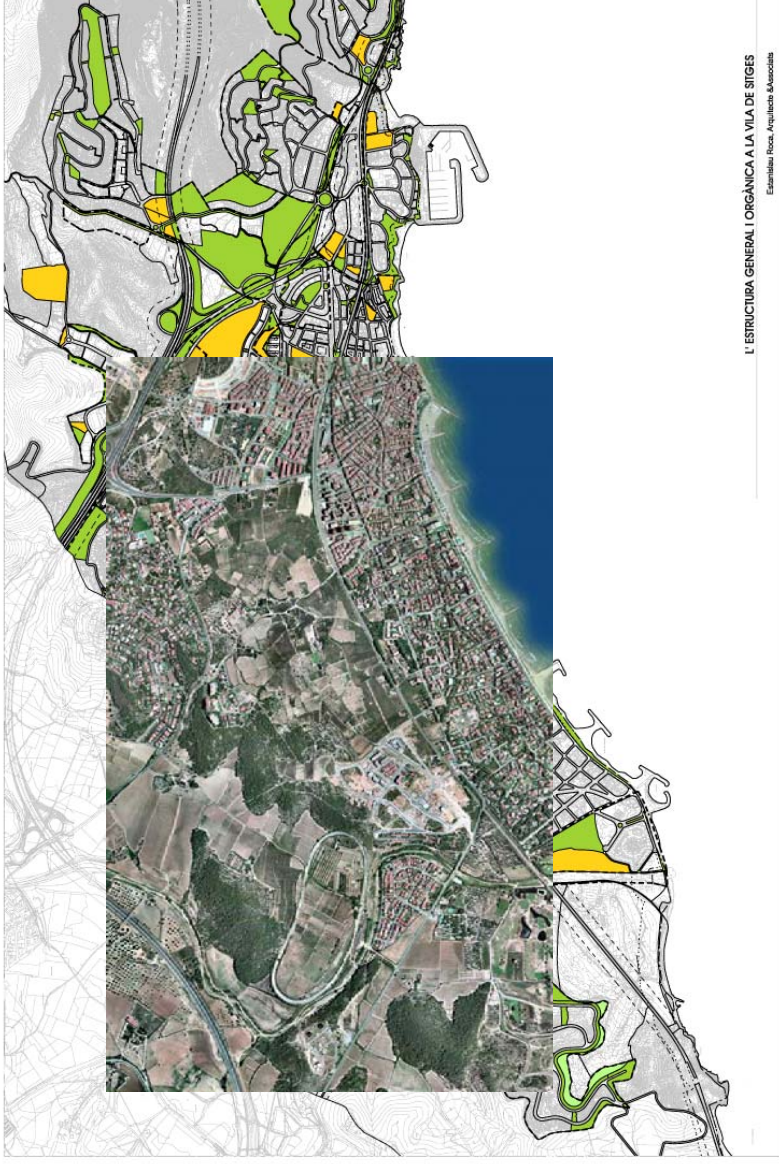

Figura 3.18: Tros del mapa de usos del sòl i vegetació (aprofitaments agrícoles del 1979 del Ministerio de Agricultura) tret de l'Estudi Ambiental Preliminar del Municipi de Sitges (op. cit.) sobre el qual s'hi ha indicat les febles connexions biològiques que hi ha entre la zona dels Colls-Miralpeix i les zones del PEIN i afins. En color rosa les àrees urbanes (improductives degons la llegenda del mapa) , marrons i ocres els conreus, en verds foscosc boscos i garrigues. A els Colls hi ha un tros de bosc litoral ben constituït i en la seva franja nord hi ha conreus ben integrats en el paisatge.

figures 3.19, a) S'ha superposat un tros de l'ortofotomapa que compren la zona de La Plana, l'extrem oriental dels Colls, i tota la banda sud del municipi de Sant Pere de Ribes que fa frontera amb Sitges. La zona de la Plana que en la foto es veu en gran part lliure d'edificacions, i que figura com agrícola en el mapa de la figura 3.18, és urbanitzable segons les NSCP i es troben rodejades pràcticament ara ja per zones urbanes.

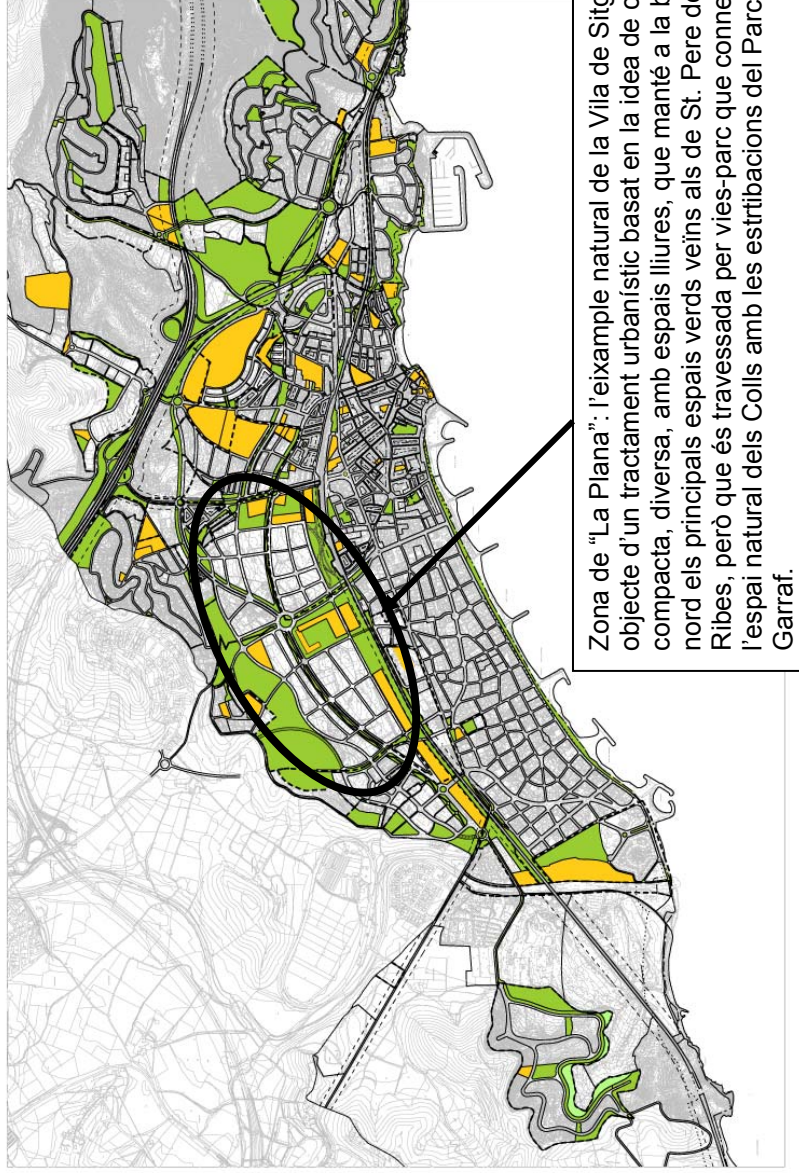

Figura 3.19 b: El tractament urbanístic que fa el POUM de La Plana- Santa Bàrbara i sectors veïns, situa zones verdes més importants en la zona fronterera (on hi ha més connectivitat amb pinedes i terrenys agrícoles) i fa vies verdes i espais lliures en la resta.

Les 5 explotacions existents estan degudament legalitzades i totes tenen el corresponent pla de restauració, en la majoria dels casos amb actuacions ja executades o en vies d'execució.

Quant a l'autopista, malgrat les mesures correctores de l'impacte ambiental, té un gran impacte paisatgístic, i esdevé una important barrera per a la fauna en diferents trams del seu recorregut, i comporta fums i soroll (que afecten molt especialment els veïns d'urbanitzacions properes com ara el Rat-penat, Quint Mar).

3.2 Àrees de risc identificades

S'entén per risc l'eventualitat que succeeixi un fet que produeixi un dany. La valoració quantitativa del risc augmenta amb la probabilitat de l'esdeveniment causant, i augmenta igualment amb la gravetat del dany.

La familiaritat amb els riscos o les seves causes, fa que se'n disminueixi psicològicament la importància o que les persones augmentin l'acceptació de riscos més elevats. Per altra banda, habitualment s'admeten riscos superiors si hi ha contrapartides o compensacions, que són proporcionals al nivell de risc admès o reconegut.

Els riscos els podem classificar en tres categories:

- **Riscos naturals:** Els que estan originats per fenòmens de la natura: pluges, llamps, inundacions, terratrèmols, erupcions volcàniques, esllavissaments...
- **Riscos tecnològics:** Els que estan associats a accidents de caràcter tecnològic: risc químic, risc nuclear, transport de mercaderies perilloses. També inclou les grans aturades de subministrament elèctric.
- **Riscos antròpics:** Els que estan generats per la societat: incendis forestals, incendis d'edificis...

En qualsevol cas, la intervenció humana en el medi, pot fer augmentar o disminuir els riscos, segons quina sigui llur actuació, actitud o prevenció. Així, una construcció calculada per aguantar terratrèmols, disminueix el risc de morts o pèrdues materials en cas de sisme. Un bon disseny del traçat de vies de circulació d'automòbils, bicicletes i vianants disminueix el risc d'accident. El risc nuclear depèn també del bon funcionament dels sistemes de control i seguretat de les empreses. Els riscos antròpics serien aquells que precisament són provocats directament per la negligència, o dissort d'una acció humana en unes condicions que fan possible que aquesta acció esdevingui causant de danys materials o personals.

Per tot això, és clar que es poden prendre mesures concretes per a disminuir els riscos, siguin de la naturalesa que siguin, però també és clar que hi ha situacions, paisatges, i entorns, que són més susceptibles de produir situacions de risc.

A Sitges, els riscos mediambientals més significatius a que està sotmès el municipi són:

a) Com a riscos naturals, l'erosió marina, les inundacions i les esllavissades. Aquestes últimes poden ser afavorides per negligència o actuacions equivocades sobre el territori. Si bé els incendis forestals poden ser naturals, sovint són provocats directament per persones, voluntàriament o no, o poden provocar-los instal·lacions elèctriques o restes d'ampolles de vidre abandonades al camp, etc.

b) Com a riscos antròpics, l'incendi és el risc més important de tots els que presenta Sitges, per la seva freqüència, i per que encara que només de tant en tant, la virulència de l'incendi és extrema, quan es produeix, el mal triga desenes d'anys en recuperar-se, encara que s'hi dediquin esforços especials. Podríem afegir com a riscos antròpics, els derivats de la contaminació de tota mena que afecten els llocs públics i en particular les platges i el mar, i finalment els riscos associats al bany per causes diferents, de mala mar, de desconeixement del medi, de manca d'atenció especialitzada suficient, etc..

3.2.1 Riscos naturals

Erosió marina

Un risc natural important que pateix Sitges, en tractar-se d'un municipi costaner, és el de l'erosió marina, és a dir, la pèrdua de terra a favor del mar, fet provocat pels temporals marins i els canvis en el nivell del mar. De fet, totes les costes amb platja veuen com aquesta augmenta i disminueix segons el règim de vents, de deriva litoral, dels temporals. Com ja s'ha dit abans, hi ha moltes construccions humanes, vials o cases, construïdes sobre espais que són en realitat marins, fet que es demostra per que de tant en tant, el mar puja fins aquests llocs, emportant-se llavors terra (o l'edifici) cap a mar, o fent entrar l'aigua i la sorra als portals. Al cao del temps, l'existència d'una dinàmica normal estable vol dir que el mar retorna aquest terreny perdut, però es pot donar el cas, que una dinàmica hagi canviat de manera irreversible i que per exemple, la tendència a erosionar-se una platja o costa no es pugui aturar, com pot passar que la deposició de sediments o els moviments d'unes dunes a una costa sigui progressiva i no es pugui tampoc aturar (de totes dues coses en tenim bons exemples al Delta de l'Ebre). L'ocupació humana de llocs inestables i dinàmics seria possible si els humans estiguéssim disposats a adaptar-nos a la dinàmica natural, a moure'ns quan calgués, a abandonar el lloc quan ja no fos habitable. Per

contra, els humans desitgem l'estabilitat permanent del nostre espai, i intentem oposar-nos, a cops inútilment, a les forces i dinàmiques de la natura.

La construcció d'espigons reflecteix els problemes d'erosió i regressió que pateixen les platges urbanes de Sitges. Excepte la platja de Sant Sebastià i la platja de la Fragata, aquest problema afecta a la resta de platges entre la platja de la Ribera i la platja de les Enquines, i també especialment a la platja de les Coves. Tal com s'apunta al projecte de regeneració de les platges de la Ribera (Ministeri de Medi Ambient, Direcció General de Costes, 2000), entre els factors que poden incidir en la regressió cal esmentar:

- Reducció de les aportacions longitudinals de sediments, afavorida a més per l'orientació de la platja.
- Destrucció del cordó de dunes i ocupació del domini públic marítim-terrestre pel passeig marítim i el casc urbà.
- Ascens del nivell mig del mar.

En canvi, el balanç sedimentari és positiu a la platja de les Botigues, que creix amb l'ajut del port Ginesta, l'espigó del qual barra el pas als sediments transportats lateralment des del Llobregat. La sorra també s'acumula a l'entrada del port d'Aiguadolç, que cal dragar regularment.

Pel que fa als temporals, cada any hi ha, de mitjana, un o dos temporals de tardor que produeixen erosió costanera. És un cop cada sis o set anys quan es produeix un fort temporal d'efectes més o menys devastadors. Els efectes d'aquests temporals són, principalment, la fagocitació i desaparició de la sorra de les platges, així com, en els casos més severos, la destrucció de determinat mobiliari urbà. De fet, l'actual passeig marítim fou construït damunt d'una escullera construïda per protegir les cases de la Ribera, construïdes aquestes damunt l'antiga platja. Els temporals més forts amenacen ara el passeig marítim (recordis el de 1997). També es poden donar casos de destrucció d'infraestructures com ara els col·lectors soterrats sota la sorra de la platja que poden resultar destruïts, com ha succeït en alguna ocasió.

Les platges amb una major exposició a aquest risc, segons les comprovacions empíriques, són:

- Platja de les Botigues de Sitges, amb desaparició de part de la platja i destrucció de mobiliari urbà.
- Platja de Garraf, amb inundació dels baixos de les casetes de la platja.
- Platja d'Aiguadolç.
- Platja de la Fragata, amb destrucció de part dels espigons.
- Platja de la riera Xica, amb destrucció de part del mur de contenció del Passeig Marítim.
- Platja de les Coves, amb destrucció del camí de l'Atlàntida.

Es tracta d'un risc important, que afecta el principal recurs turístic del municipi, les platges. Les potencials zones d'impacte són, per tant, evidents: tot el litoral municipal, però en especial les platges i zones amb activitats humanes. En aquest sentit, cal dir que les dues principals zones de risc que es detecten, en tant que zones construïdes, per llur proximitat al mar, són:

- Les casetes de la platja de Garraf, que estan ubicades sobre la mateixa platja. Els temporals amenacen periòdicament l'existència del pintoresc barri de casetes construït damunt la platja a començament del segle XX. La previsió que el nivell del mar segueixi augmentant els propers decennis podria agreujar el problema encara més.

Les edificacions com l'Atlàntida, situades en ZMT, estan per suposat fora de tota normativa.

Inundacions

El clima mediterrani és sec, però en són característiques les intenses pluges torrencials de finals d'estiu i tardor, que poden provocar inundacions. El fet que les pluges més intenses siguin poc freqüents, fa que moltes lleres de rius o rieres hagin estat ocupades pels humans, ja sigui per posar-hi horts, però també per "ampliar" una mica el propi solar. Si observem per exemple els registres de l'estació meteorològica automàtica de l'Observatori de Tramuntana de Sitges que va estar funcionant de novembre del 1998 fins al 30 de juny del 2003, veiem que a Sitges plou poc, que les quantitats de pluja recollides en un dia, màximes, són de l'ordre de 20-30 mm, i que en aquest període de quasi 5 anys, hi va haver tan sols una pluja realment extraordinària: 224,6 litres per metre quadrat el dia 9 d'octubre de 2002. Cal dir però, que una pluja de 30 mm pot causar problemes si cau en mitja hora...

Les inundacions són el tercer risc en importància després de l'erosió marina i els incendis. Les inundacions o avingudes tenen lloc, des d'un punt de vista físic, a les lleres de torrents i rieres i zones adjacents. Per tant, aquestes són les principals zones exposades a aquest risc, però no les úniques, ja que també en poden resultar afectades zones urbanes i els punts més baixos del terreny, i en el cas de Sitges, les platges.

Al terme de Sitges només hi ha un ecosistema fluvial d'importància: la riera de Ribes, encara que té un cabal d'aigua irregular. La resta són torrents que només porten aigua quan hi ha episodis de precipitació intensa.

La riera de Ribes té un recorregut dins el terme de Sitges al voltant d'1 km. La riera està envoltada d'espais urbans, alguns que tenen un cert interès paisatgístic (càmping de Sitges, càmping el Garrofer i camp de golf Terramar), i d'altres que infligeixen un impacte visual i paisatgístic notable, per exemple al marge esquerre de la riera, a tocar de la desembocadura, urbanitzat recentment.

La pressió sobre les ribes ha comportat la desaparició de la vegetació de ribera a molts llocs, i un estretament de l'amplada de la llera, amb ocupacions del domini públic hidràulic (vegis

l'estudi d'inundació de zones contigües a les rieres afectades a sòl urbà i urbanitzable al Volum XI del POUM), i augment per tant dels riscos associats a avingudes. En aquest sentit, tant el Càmping de Sitges i el càmping el Garrofer com el Club de Golf Terramar ocupen la llera de la riera de Ribes.

Pel que fa al càmping de Sitges, en els seus 35 anys d'història no ha patit episodis greus d'inundacions, però no es pot descartar una gran avinguda que pogués afectar-lo. Actualment ja s'aboca l'aigua de pluja que es recull de la banda nord de la Vila (Santa Bàrbara- Miralpeix) a la riera, a través del col·lector transversal que quan s'acabi recollirà també el sector de la Plana Est. Aquesta entrada d'aigua pot ser important en situacions de pluges torrencials i pot augmentar el risc d'inundacions a la part baixa de la riera.

Quant al Golf, té una bona extensió de terrenys dins de la zona inundable. Actualment, el golf queda aïllat uns 3 o 4 cops l'any de mitjana per la pluja. No existeix pont i el camí d'accés és impracticable. Hi ha qui ha intentat creuar en aquestes condicions i l'aigua se l'hi ha emportat el cotxe. Amb la posada en funcionament del col·lector els problemes d'aïllament i accessibilitat al camp poden augmentar sensiblement. Es pot afegir que el risc podria ser major en situació de baixes pressions, marea alta i temporal de mar, situació no rara en temps de tempestes i gota freda.

Els càlculs de zones del terme de Sitges que es poden inundar, han estat fets per unes condicions ideals de perfil dels cursos d'aigua (Volum XI del POUM), i per tant cal tenir en compte que si hi ha retencions o impediments en el pas de l'aigua, o estretiment de la llera, els efectes poden ser més notoris en alguns sectors del curs. En qualsevol cas, sempre s'han de prendre les desviacions de predicció en el sentit menys favorable i per tant, en el sentit d'augmentar les mesures de prevenció.

Pel que fa a la riera d'Aiguadolç (que recull el desguàs de l'autopista) els seus valors naturals tenen poca consideració, però cal analitzar la seva integració al casc urbà, per evitar possibles riscos i danys provocats per avingudes ocasionals. De fet, aquestes avingudes el que solen provocar únicament és erosió a la platja d'Aiguadolç.

Dins de les zones urbanes es pot parlar d'àrees on el risc d'inundació és més elevat, tenint en compte les conseqüències posteriors a episodis d'intensa precipitació. És el cas, al nucli urbà de la vila de Sitges, on en dies de pluges torrencials l'aigua circula pels carrers convertits en veritables torrents i arriben a arrossegar cotxes, i provocar inundació de baixos d'habitatges i bars (especialment al carrer de Santa Tecla, on l'aigua s'acumula sense sortida). L'aigua surt per la platja de la Ribera cap al mar.

El mateix succeeix amb la platja de Sant Sebastià i el torrent del Llopart, que és el que l'alimenta (baixa pels carrers Isabel Julià i Rafael Llopart) i al trobar-se amb cotxes aparcats, l'aigua baixa amb més força i provoca destrosses al tram final del seu recorregut.

Una tercera zona problemàtica en aquest sentit és l'àrea d'influència de la riera Xica, que desemboca a la platja homònima, però que en estar canalitzada només provoca danys a la mateixa platja en moments de forta precipitació.

Un dels problemes afegits als aiguats és que es barregen les aigües fecals amb les de pluja, allà on els circuits no són totalment separatius, i el col·lector d'aigües residuals ha de deixar anar aigua pels sobre-eixidors, ja que ni les estacions de bombeig ni la depuradora podrien acceptar un cabal extrem com el que es dona en episodis de pluges intenses d'estil Mediterrani. La descàrrega del sistema unitari (DSU) produeix la contaminació de les aigües marines i de les platges. Si bé és normal que es posi bandera vermella amb prohibició de banyar-se degut a la contaminació sanitàriament perillosa en aquestes situacions¹⁹, cal tenir en compte que la sorra acumula en les seves aigües intersticials matèria orgànica i organismes patògens que poc a poc es retornen a les aigües del regueró. Estudis realitzats en platges de Barcelona demostren que les aigües del regueró i les aigües intersticials de la platja poden estar més de 48 hores amb nivells d'indicadors bacteriològics per sobre del que és acceptable sanitàriament²⁰. Aquests són temes que requereixen una atenció especial.

Esllavissades

Aparentment no existeix un risc significatiu imminent d'esllavissades al municipi. Cal observar, però, que dins del municipi de Sitges s'hi porten a terme activitats d'extracció de pedra, amb els consegüents moviments de terra o voladures, activitats que poden provocar esllavissades a les zones properes. Que l'esllavissada es produeixi dins el perímetre de la pedrera és un fet que s'assumeix com a risc propi de l'activitat d'extracció. No obstant, cal advertir que també hi ha el perill que aquestes esllavissades es produeixin en antigues pedreres, ara clausurades, o que afectin més enllà de l'àmbit propi d'extracció, amb el consegüent perill per als usuaris de la zona.

Les esllavissades del terreny constitueixen un risc natural a tenir en compte al sector de les Botigues de Sitges on trobem sòl urbanitzat amb pendents superiors al 20% (superior al màxim fixat actualment per les directrius del Pla Territorial General de Catalunya). La presència d'antigues pedreres a la zona multiplica aquest risc, que sol entrar en acció després de fortes tempestes.

Recentment, per exemple, hi ha hagut episodis d'esllavissades en aquest sector (gener de 2001). És el cas de l'antiga pedrera Garraf II, situada a les antigues Terrasses de Sitges i que

¹⁹ es tracta en general de fenòmens corrents a l'estiu, però més freqüents a finals d'estiu i tardor. Sitges té un clima benigne que allarga la temporada de platja.

²⁰ Vegeu Flos, J., et al. 1997 Beach Interstitial Sea water Quality and CSO events" In Özhan, E. (ed): Proceedings of the third International conference on the Mediterranean Coastal Environment, 261-274, Malta

ara ja no es troba en funcionament. En general, caldria controlar periòdicament i sistemàtica l'estat dels camins de les zones properes a les pedreres per tal d'identificar i fer el seguiment dels punts de risc, fent les actuacions que calgui per a minimitzar-lo de manera diligent.

3.2.2 Riscos antròpics

Incendis forestals

Els incendis forestals són un dels principals riscos naturals que es detecten al terme municipal de Sitges. Es tracta d'un fenomen habitual a la regió mediterrània, però que a les darreres dècades han suposat un major risc per a la societat, degut a diversos factors.

Els incendis constitueixen l'impacte ambiental més significatiu del massís del Garraf i dels Colls-Miralpeix, encara que els grans incendis tan sols s'han donat al primer dels sistemes. Dels incendis enregistrats entre el 1968 fins al 2001, que van cremar més de 10 Ha al municipi de Sitges (vegeu la taula adjunta), els més grans s'originaren al terme d'Olivella, però els dos següents a Cala Morisca i a La Pleta.

Municipi d'inici	Paratge	Data d'inici	Ha Forestal
<u>OLIVELLA</u>	Font de Querol	21/03/78	450.00
<u>OLIVELLA</u>	La Plana Novella	09/04/94	430.60
<u>SITGES</u>	Cala Morisca	09/04/94	350.00
<u>SITGES</u>	La Pleta	06/07/78	200.00
<u>OLIVELLA</u>	Can Mercer	18/08/86	90.00
<u>SITGES</u>	El Castellot	04/07/79	60.00
<u>SITGES</u>	La Pleta	15/03/98	14.00
<u>SITGES</u>	Font Vallbona	30/05/89	10.00

Els focs es veuen afavorits per l'aridesa característica del massís, també per l'abundància de càrritx (que afavoreix la velocitat i la intensitat del foc), però també per processos antròpics com ara l'abandó de l'agricultura, el tancament de masies, la reducció de la càrrega ramadera, i també per l'accessibilitat del massís i l'increment recent de la pressió turística i de lleure (freqüentació). La presència humana es relaciona directament amb el perill d'incendi. El Pla d'emergència i defensa forestal del Garraf identifica com a punts amb major risc d'incendi dins del terme de Sitges les zones de l'ermita de la Trinitat i Cala Morisca i el sector de les Botigues de Sitges i, en general totes les costes de Garraf. També es considera zona de risc el massís dels Colls-Miralpeix. Ara bé, hom pot veure en els registres estadístics d'incendis que han afectat Sitges en el període citat, que si ordenem els focs per origen, trobem que als terrenys de Soligrup es van iniciar 7 focs que cremaren poc més de 76 Ha, a Mas Alba i a la LLevantina hi ha enregistrats 6 inicis d'incendi a cada lloc, amb 13 i 1,5 Ha cremades respectivament. Als Colls figuren 5 inicis de foc, però que van cremar en total menys de mitja Ha.

El massís de Garraf ha experimentat al llarg de les darreres dècades tres grans incendis (1978, 1982 i 1994), que han tingut un gran impacte sobre la fauna, la flora i el bosc. Encara que la flora del massís està adaptada al foc, la freqüència d'incendis excessiva degrada fortament les comunitats vegetals. Aquest fet s'observa en l'inventari d'hàbitats d'interès comunitari, elaborat pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, que considera "mitjà" l'estat de conservació dels diferents hàbitats d'interès comunitari inventariats al Garraf, mentre que els dels Colls-Miralpeix es considera que l'estat és bo.

Higiene i seguretat a les platges

Les platges són uns espais altament concorreguts, sobretot en determinades èpoques de l'any (especialment en el període comprès entre l'1 d'abril i el 12 de novembre, aproximadament, que és el que es coneix com a "temporada de platja" - segons el Pla d'Usos, Activitats i Serveis a les Platges de Sitges -, si bé les ocupacions màximes s'esdevenen durant els mesos de juny, juliol, agost i setembre i, encara més intensament, durant els caps de setmana. Precisament per aquest motiu, esdevenen espais de risc, degut a la concentració de molta gent que realitza diverses activitats en un espai relativament reduït.

És per això que es pot parlar de la manca de seguretat i d'higiene a les platges com un tipus de risc important al terme municipal de Sitges.

Tanmateix, 13 de les 17 platges existents a Sitges són urbanes i reuneixen condicions bàsiques de seguretat (vigilància, Creu Roja), accessibilitat (en automòbil i per a persones amb mobilitat reduïda) i higiene (neteja diària, dutxes i lavabos), així com serveis bàsics. Queden excloses la Cala Morisca i la de l'Home Mort, que són platges de tipus natural (amb un entorn no urbanitzat), així com les de les Coves - de caire periurbà - i la de Vallcarca - de caire industrial, amb un entorn degradat. En 2003, van rebre la bandera blava Aiguadolç, Sant Sebastià, La Ribera, La Barra, Dels Balmins, L'Estanyol i Garraf (l'any anterior no la tenia). La concessió del guardó exigeix un nivell d'equipaments i serveis que una platja natural difícilment podrà satisfer sense comprometre els valors naturals que la defineixen. Per tant, es tracta d'un guardó que cal reservar per a platges urbanes o molt humanitzades, que reben un nombre de visitants molt per sobre del que seria possible que la platja podés acceptar en condicions naturals. En aquest cas doncs la bandera blava significa una forta intervenció humana que asseguri les condicions de seguretat sanitària i estètica, entesa aquesta com de netedat i ordre. Altres platges poden estar millor però no tenen bandera blava per que no entren en la llista del control.

De tota manera, no tothom considera que les platges estan bé, i per exemple, per aquest any, Coastwatch dona una puntuació de 4 a les platges de Sitges, quan els anys anteriors li havia donat de 5 (que tampoc és cap meravella, ja que vol dir "insuficient"). Al trosset de mar que té

Sant Pere de Ribes als colls, els anys 1999 i 2000, el mateix índex donava un 8 (molt bé), i en els 3 següents un 5.

A qualsevol zona molt freqüentada, ja sigui a la platja, als carrers i places d'una ciutat, o a la muntanya, la freqüentació porta brutícia. Al mar hi hem d'afegir aquella que arriba des dels nostres inodors, la que duu el propi mar, la que llencem pels torrents, la que arriba des dels abocadors per l'aire (bosses de plàstic, papers,...), des dels vaixells... Al mes de març del 2004 per exemple podem recordar la contaminació per "petroli" que va afectar Sitges i Vilanova.

L'única lluita que es pot fer per millorar l'estat i la seguretat de les platges té tres fronts: 1) la neteja i l'assistència local, 2) el control institucional (Generalitat i Estat) de les fonts i del compliment de les lleis, i 3) l'educatiu, a tots nivells. L'últim, l'educatiu, és especialment important ja que s'ha arribat a un punt en què molta gent ja no sap què és una platja, ni quina és la dinàmica natural, inevitable, i a la qual ens hem d'adaptar, ni què vol dir realment una aigua neta.

En qualsevol cas, una bona ordenació de la zones de platges, els seus voltants i accessos poden ajudar molt a mantenir com cal aquest entorn tan important pel municipi. Vegis l'apartat dedicat a les inundacions on es comenta el problema de les DSU.

3.2.3 Riscos tecnològics

Finalment, cal esmentar que en un país dominat per l'ecosistema urbà, que depèn totalment del subministrament d'aigua potable, d'energia elèctrica, de carburants i d'aliments, la interrupció d'aquests fluxos són una font de risc important. Probablement per això són contemplats des de fa temps per plans sectorials directors, i també pels plans d'ordenació urbanística municipal. En el volum V del POUM, trobareu en els capítols V i VI, el desenvolupament dels temes de sistemes de transport i d'infraestructures i serveis tècnics. Cal esmentar també el Volum XI referent al càlcul dels riscos d'inundació de les rieres. En el capítol VI del Volum V es tracta de l'estructura del cicle de l'aigua al municipi (drenatge, subministrament d'aigua i sanejament i tractament d'aigües residuals), del dimensionat de totes les parts, del subministrament d'electricitat, gas, i telecomunicacions. Tots aquests són aspectes fonamentals i principals pel funcionament correcte d'una societat urbana dels nostres dies i d'un país desenvolupat com Catalunya.

Dels riscos associats a l'ús de les diferents formes de transport (carretera, tren, marítim), en són responsables les companyies o empreses que fan el servei, o en allò que els pertoca, l'administració de l'Estat o de la Generalitat, a través dels seus cossos tècnics i d'agents responsables de l'ordre i la seguretat pública en general. El POUM ha d'ordenar en l'espai la vialitat, fer que sigui fluïda i eficient, seguint un model preestablert, i per això dissenya on hi ha d'haver els accessos, passos sota la via o ponts, i quina capacitat han de tenir. En cada punt concret després s'haurà de fer l'obra i caldrà el disseny final, lògicament, a càrrec de qui

pertoqui l'obra. Per altra banda, l'Ajuntament ha d'assegurar la minimització de riscos en allò que pugui dins del municipi, i pot fer molt a molts nivells, amb senyalització, ordenances, educació, etc..

Les companyies que tenen les concessions dels serveis tècnics, és a dir, de subministraments, o del sanejament, han de fer, i fan, els seus plans de desenvolupament per tal d'assegurar els serveis en qualsevol moment, ara i en el futur. El POUM ha de reservar espais per a ampliació o renovació d'infraestructures, i ha de preveure la seva ubicació òptima.

Abastament d'aigua

Actualment existeix un pla Director redactat al març de 2.002 que té com objectiu analitzar el funcionament de la xarxa en front la situació actual i les previsions de desenvolupament existents llavors i proposar les actuacions per donar resposta a les demandes.

Actualment el consum és d'uns 270 l/habitants i dia (màxims estacionals de 290 i mínims de 230). El cabal punta del dia punta arriba a 14.000 m³ el que suposa una població superior als 50.000 habitants equivalent, mentre que el cabal vall és de 7.800 m³ /dia

Sota el punt de vista de la seguretat cal assenyalar que al nucli de Sitges, el fet de disposar de diferents punts d'abastament, el risc de quedar-se sense aigua disminueix. En canvi al nucli de Garraf existeix un únic punt de subministrament. Per garantir el subministrament de 24 h, es requereix una capacitat d'emmagatzematge de 10.000 m³ com a mínim, 14.000 si és vol garantir el consum del dia punta. Al nucli de Garraf, la capacitat d'emmagatzematge és de 500 m³, que sí garanteix el subministrament de 24 h (consum punta de 400).

Cal construir 2 nous dipòsits de 5.000 m³ cadascun al coll de Santa Bàrbara al costat dels dipòsits l' Adela i prop del pericó de recepció de la canonada del sistema Ter- Llobregat. El Pla Director contempla la construcció d'altres 3 dipòsits, amb un total de 26.000 m³. :

Amb aquests altres 3 dipòsits, per si sols, es dóna una cobertura superior a les 24 hores a la totalitat de la població prevista al pla (es disposarà d'una cobertura de seguretat de 48 hores en règim de màxim consum).

Amb els recursos disponibles actualment existeix certa limitació per absorbir els increments de cabals que es generaran amb el desenvolupament de les previsions del Pla, fonamentalment per les limitacions que té la xarxa regional d'Aigües Ter Llobregat.

Caldrà realitzar una revisió del Pla Director de SOREA, amb les noves dades del POUM, però com que les hipòtesis realitzades al 2002 eren de més població, es pot avançar que no diferiran substancialment de l'esquema amb el que es treballa actualment.

Subministrament d'electricitat

El municipi de Sitges ha acusat, des de fa aproximadament una dècada, successives i importants deficiències de subministrament elèctric condicionades per l'augment progressiu de la població. Amb la posada en marxa de la sub-estació de St. Pere de Ribes s'obre un nou horitzó de possibilitats pel subministrament elèctric.

La subestació de St. Pere de Ribes està equipada actualment amb dos transformadors de 40 MVA cadascun, un en servei i l'altre de reserva per a les futures demandes de potencia de Sitges i la resta de municipis propers, del que sortiran les 7 línies projectades en MT, pendents de construcció immediata, per a resoldre les deficiències elèctriques actuals i a curt termini de Sitges.

Els càlculs que es poden fer pel nombre d'habitants (i habitatges) que es poden preveure en els propers anys (segons el POUM serien un cop acabat el desenvolupament, de l'ordre de 30.000 en primera residència i uns totals de l'ordre de 44.000) , cal preveure, o bé l'ampliació de la SE de Sant Pere de Ribes, o bé la construcció d'una nova sub-estació elèctrica.

Segons dades de la companya subministradora ENDESA, ambdues alternatives són viables i la seva selecció serà objecte d'estudi futur en funció dels canvis que sofreixin les diferents infraestructures de repartiment elèctric en AT i distribució en MT.

En qualsevol cas, cal imputar a través el planejament derivat, la construcció de les estacions transformadores necessàries per donar resposta a les necessitats que es deriven del desenvolupament del Pla, ja que la xarxa actual no està encara preparada.

3.2.4 Possibilitat d'actuacions des del POUM

Erosió marina i platges:

La lluita contra l'erosió marina en una costa tan humanitzada, plena d'espigons, i la recuperació de les platges en règim natural ni és una tasca fàcil, ni ha de ser necessàriament bona, ja que implicaria admetre una gran incertesa en l'amplada de la platja d'un any per l'altre. Altrament, el règim natural posaria en perill totes les estructures instal·lades a l'abast de les onades, i aquesta línia de costa mullada, canviaria.

Qualsevol actuació sobre la costa ha de respondre a uns estudis molt acurats, que són complexos i costosos si es volen fer bé, i que han de respondre a preguntes ben formulades. És a dir, si els clients són els sitgetans, cal que entenguin bé el problema, les alternatives i les seves conseqüències, i que optin pel que els sembli més adequat. En qualsevol cas, s'ha

d'optar per solucions sostenibles, és a dir, que en el cas ideal vol dir, que funcionen amb gran eficiència, que no requereixen manteniment, i que són durables. S'hauria de promoure un programa informatiu en el que participessin experts en el tema, físics, enginyers i ecòlegs principalment, que poguessin informar adequadament als ciutadans i als seus dirigents de tot plegat. S'ha vista massa vegades a les costes catalanes que la realimentació artificial de les platges amb sorra, independentment de la seva procedència, no és una bona solució a la llarga ni a mig termini, encara que en molts casos no es coneix cap altra manera de tenir un sorral davant de casa, tocant al mar, on poder "fer bronzo" o jugar al "padel".

En tot cas, el POUM no pot solucionar aquest tema, encara que pot organitzar la banda terrestre, estructural i funcional, que mitigui els efectes dels esdeveniments destructius, i millori la qualitat de vida i la funcionalitat, material i estètica, del litoral.

Inundacions

Per evitar les inundacions de caire urbà, l'Ajuntament està executant les obres d'un col·lector que intercepta els diversos torrents urbans a l'alçada de la via del tren i que, paral·lel a aquesta, segueix el seu recorregut fins a arribar a la riera de Ribes on allà hi abocarà les aigües. S'ha acabat el tram de l'oest i manca el de La Plana Est. En opinió dels tècnics municipals, no ha estat necessari fer previsions sobre la capacitat de la riera de Ribes per absorbir les aigües del col·lector, ja que el llit de la riera és suficientment gran com per absorbir aquelles aigües i que, en qualsevol cas és preferible, en termes econòmics i socials, la inundació de la riera de Ribes i evitar les destrosses al mobiliari urbà públic i privat.

Pel que fa al sector de les Botigues de Sitges s'ha fet recentment un cobriment (canalització) que, és de preveure, acabarà amb els problemes d'inundacions que hi havia hagut a la zona.

El casc més antic de la Vila disposava d'una xarxa unitària i la primera ampliació del casc es va realitzar amb un sistema pseudo-separatiu amb les aigües procedents de les teulades connectades a la xarxa, però en el que l'evacuació de les aigües pluvials es realitzava majoritàriament pels carrers. Tota la resta disposa d'un sistema separatiu, que és el que obligatòriament es realitzarà a totes les zones de nova ampliació, seguint les determinacions del Pla Director de Sanejament elaborat per SOREA, de 1991.

El nucli de Garraf disposa d'un sistema separatiu, encara que l'evacuació de les aigües pluvials es realitza a través dels carrers. i a les Botigues de Sitges també el sistema és separatiu.

Hi ha zones en el casc antic i parts baixes de la Vila de Sitges on és molt difícil trobar solucions a les inundacions esporàdiques. Igualment, és complicat evitar en alguns moments les DSU, ja que no hi ha on posar uns grans dipòsits de contenció-acumulació mentre duri la pluja. Pel demés, en les zones de desenvolupament urbanístic nou, el sistema d'aigües pluvials i residuals van per separat.

Finalment, s'ha de tractar de manera especial l'entorn de les rieres, especialment la de Ribes i Aiguadolç, estudiant solucions per evitar riscos per inundacions.

Legislació referent a riscos

Sitges actualment disposa d'un Pla d'Actuació Municipal contra els incendis forestals, i un Pla de Bàsic d'Emergència Municipal, que és la peça clau en l'estructuració de tot el sistema de planificació en matèria de protecció civil.

Efectivament, l'article 17.2. de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya estableix que els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen la consideració de turístics o els que són considerats de risc especial per llur situació geogràfica o llur activitat industrial, segons la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, han d'elaborar i aprovar plans bàsics d'emergència municipal que garanteixin la coordinació i l'aplicació correctes en llur territori del Pla de protecció civil de Catalunya. Els plans bàsics d'emergència municipal són aprovats pels plens de les corporacions municipals respectives, amb la informació pública i l'informe previs de la comissió municipal de protecció civil, si n'hi ha, i són homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

En aquest context, el POUM, a través de l'ordenament d'usos i condicions d'ocupació de l'espai, ha de minimitzar els riscos en la seva vessant estructural, i ha de facilitar, a través també d'una bona distribució i un dimensionat adequat dels sistemes i equipaments, el que es puguin desplegar amb eficiència els plans de prevenció i mitigació de riscos.

3.3 Conclusions de l'anàlisi ambiental

En aquest apartat es concreten les àrees de risc i les àrees a protegir, d'acord amb el que estableix l'article 10.3 del Decret 287/2003, de 4 de novembre, i com a resum del que s'ha presentat i argumentat en els paràgrafs anteriors. Les àrees esmentades, de risc o protecció, s'han tingut en consideració en el POUM que s'analitza en aquest estudi.

3.3.1 Àrees de risc per a la seguretat i benestar de les persones.

Els principals riscos identificats són d'incendi forestal, d'inundació, d'erosió i d'esllavissada.

Incendi forestal: es tracta d'un risc que es pot considerar natural en tota la zona rural del municipi amb vegetació espontània, ja que el foc forma part dels agents que conformen la dinàmica típica de les comunitats vegetals mediterrànies, però aquest risc es pot considerar antròpic, per què s'agreuge per la presència humana. El POUM ha de vetllar per facilitar estructuralment, mitjançant l'adequació de la xarxa viària, tant les tasques de gestió dels espais forestats, com l'accés de protecció civil en cas d'incendi. Totes les àrees no urbanitzables d'aquest POUM es poden considerar amb risc d'incendi.

Inundació: El POUM conté un estudi de zones inundables en les principals rieres, i assenyalava els límits en els plànols corresponents. En particular, hi ha un tros del sòl del Golf Terramar que està en zona inundable.

Erosió pel mar: En cas de temporal de mar fort, hi ha alguns indrets susceptibles de ser afectats, en major o menor grau, per l'aigua (algunes parts baixes de cases de les Botigues, a l'Atlàntida, en trams no protegits segons la direcció de les onades). En ocasions hi ha hagut desperfectes en espigons o murs de contenció de Passeig Marítim. El perill d'erosió afecta sobretot les platges de sorra. El tema ultrapassa les competències del municipi i del POUM, ja que si les onades arriben a algun lloc, és que aquest punt està dins la Zona Marítima Terrestre (ZMT).

Esllavissada: No hi ha en general risc d'esllavissades. Només prop de zones que han estat afectades per pedreres i els seus accessos. El POUM, en conformitat amb l'article 9.2 de la Llei 2/2002, imposa condicions de distàncies de seguretat que s'han de guardar, en aquells indrets de sòl urbanitzable que han estat considerades de risc d'esllavissada (en el PMU-16- Assistencial Garraf II, PMU-17- Dotacions de Vallbona, PMU-18 Dotacions de Garraf II).

3.3.2 Àrees de protecció o conservació

Dins del terme de Sitges, hi ha una porció important del Parc de Garraf, que està dins del PEIN i que conté àrees, hàbitats i espècies que s'han de protegir. Tota la franja costanera del Parc de Garraf pertany al terme de Sitges.

El POUM ha de protegir i protegeix tot el sòl ordenat com no urbanitzable, posant en valor les seves funcions sistèmiques i de serveis ecològics. Aquesta és l'única manera de alleugerir l'amenaça que l'especulació del sòl i la pressió urbanística exerceix sobre ell.

Cal incloure també com a àrea a protegir la riera de Ribes, inclosa la seva part final, catalogada dins dels espais humits. El POUM estableix la necessitat de fer un Pla Especial per la protecció, restauració i ordenació del sistema de la riera²¹.

Com a àrea a protegir per raons paisatgístiques i naturals hi ha la zona dels Colls-Miralpeix. Tant aquesta última, com la del Parc de Garraf, queden protegides pel Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, i per tant, per aquest POUM.

²¹ Inclosa en el sistema de valls de riera, vegeu articles 109., 110 i 111 de la normativa.

4. El planejament urbanístic vigent

4.1 Descripció de les principals característiques.

En el volum IV del POUM, objecte d'aquest estudi, s'inclou una descripció i anàlisi del planejament vigent. També se'n pot trobar uns comentaris, des del punt de vista ambiental dins l'estudi "Avaluació ambiental preliminar del municipi de Sitges"²².

L'ordenament urbanístic vigent al terme municipal de Sitges està contingut en les Normes Subsidiàries i Complementàries de Planejament (d'ara endavant NSCP), que per disposició del Govern de la Generalitat de conformitat amb el que disposa la legislació urbanística, es van redactar arran de l'anul·lació, pel tribunal suprem el 1997, del Pla General d'Ordenació Urbana que el municipi de Sitges havia estat aprovat en 1989.

Les NSCP no disposen de memòria informativa ni memòria justificativa, i únicament presenten una normativa urbanística. Hi ha un plànol a escala 1/10.000 corresponent al règim de sòl i sectors de desenvolupament en sòl urbà i urbanitzable, així com una sèrie de plànols normatius a escala 1/2.000 que especifiquen en detall les qualificacions urbanístiques

La normativa estableix quatre tipologies de sòl:

Sòl urbà

Sòl urbanitzable

Sòl no urbanitzable

Sistemes

Sòl urbà

El sòl urbà del terme municipal de Sitges consta de les següents parts:

- El casc urbà de Sitges, entre la riera de Ribes i el port d'Aiguadolç, conforma el nucli principal de població del municipi. En aquest casc urbà hi trobem el nucli antic i els seus successius eixamplaments: el barri del Poble Sec, el barri de Cases Noves, el barri dels Molins, el barri d'Oasis-Sínia Morera, el barri de Sant Crispí, la zona d'Aiguadolç, el sector de Terramar - el Vinyet i el barri de les Cases del Sord.

²² L. Planas, X. Campillo, X. Martí, X. Font i F. Romagosa. *Sistema de Gestió ambiental per la sostenibilitat de Sitges. Avaluació ambiental inicial*. Ajuntament de Sitges, Dept. de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya, Escola Universitària de Turisme-UAB.(145pp + 5 mapes)

- Al voltant del nucli central s'estenen un seguit d'urbanitzacions, com són Santa Bàrbara, Vallpineda (a cavall dels termes municipals de Sitges i Sant Pere de Ribes), Baix Fondac, la Bòbila, Quint Mar (separada del nucli urbà per l'autopista), Centre Llevantina i Montgavina.

- Al llarg de la costa, en direcció a Barcelona, es troben els nuclis de Vallcarca (sòl urbà industrial), Garraf i les Botigues de Sitges (urbanitzacions de Rat-Penat, Garraf II i Port Ginesta, contigües al terme municipal de Castelldefels).

Les Normes Subsidiàries fixen els següents Plans Especials i Unitats d'Actuació:

- 4.1 P.E. Montgavina (43,09 ha)
- 4.2 P.E. Plans d'Aiguadolç (4,067 ha)
- 4.3 P.E. Rat Penat. Marquès de Comillas (2,83 ha)
- 4.4 P.E. Camí de la Fita (1,71 ha)
- 4.5 P.E. Baix Fondac-Vallpineda (2,99 ha)
- 4.6 P.E. Garraf Oest (5,5 ha i 1,8 ha afectades C-32)
- 4.7 P.E. Garraf Est (3,44 ha)
- 4.8 P.E. Garraf II. Sector Ginesta (7,91 ha)
- 4.9 P.E. Parc de Mar (18,413 ha)
- 5.1 U.A. Pins Vens (11,93 ha)
- 5.2 U.A. Antic hotel d'Aiguadolç (2,45 ha)
- 5.3 U.A. Rat Penat 2 - Vallvona (3,31 ha)
- 5.4 U.A. Vallpineda Sud (1,74 ha)
- 5.5 U.A. El Coll Macaya (1,75 ha)
- 5.6 U.A. Església del Vinyet (0,668 ha)
- 5.7 U.A. Parcel·les 7, 8 i 9 de Sant Mus (0,215 ha)
- 5.8 U.A. Centre Llevantina (7,09 ha)
- 5.9 U.A. Camí de Can Girona (33,99 ha)
- 5.10 U.A. De la Plana (14,37 ha)
- 5.11 U.A. Aiguadolç. Punta Gaviota (0,96 ha)
- 5.12 U.A. La Madriguera (0,415 ha)
- 5.13 U.A. Fondo d'en Selva (13,859 ha)
- 5.14 U.A. 1. Rat Penat. Sant Crist (1,312 ha)
- 5.15 U.A. Els Ametllers (5,37 ha)

- 5.16 U.A. Quint Mar (34,524 ha)
- 5.17 U.A. Els Molins (6,98 ha)
- 5.18 U.A. Sector del Pou Perdut (6,917 ha)

Sòl urbanitzable

Les NSCP preveuen les següents zones del municipi de Sitges com a urbanitzables:

- a) Desenvolupament residencial de densitat mitja (R2)
 - 2.1 Sector de la Plana Oest (23,999 ha)
 - 2.2 Sector de la Plana Est (16,83 ha)
 - 2.3 Sector del Camí de Ca l'Antoniet (8,34 ha)
 - 2.4 Sector de Can Pei (11,95 ha)
- b) Desenvolupament residencial en ciutat jardí de densitat mitja (R3)
 - 2.5 Sector de la Granja II (7,65 ha)
 - 2.6 Sector de la Bòbila II (2,17 ha)
 - 2.7 Sector del Camí de la Fita (7,55 ha)
- c) Desenvolupament residencial en ciutat jardí de densitat baixa (R4)
 - 2.8 Sector de Santa Bàrbara Oest (28,04 ha)
 - 2.9 Sector de Santa Bàrbara Est (20,72 ha)
 - 2.10 Sector de Vallpineda Ranxo (4,03 ha)
 - 2.11 Sector del Passeig de Quint Mar (3,93 ha)
 - 2.12 Sector del Camí de Mas Alba (13,45 ha)
 - 2.13 Sector del Camí de Can (4,69 ha)
- 3.1 Sòl urbanitzable pendent de delimitació: Àmbit del càmping Miralpeix (6'43 ha)

Sòl no urbanitzable

El sòl no urbanitzable al municipi de Sitges correspon, en la seva immensa major part, a l'espai natural protegit del massís de Garraf o Parc de Garraf (aproximadament dos terços del terme municipal). En NSCP podem distingir tres grans àrees de sòl no urbanitzable:

- a) El massís de Garraf: comprèn tota la part del Parc de Garraf corresponent a Sitges i queda delimitat per la costa i les zones urbanes o de desenvolupament urbà de les Botigues de Sitges, Rat Penat, Garraf i Vallcarca al sud i la vila i les urbanitzacions de Sitges a ponent.
- b) La zona compresa entre el nucli urbà de Sitges amb les seves urbanitzacions adjacents (Montgavina, Centre Llevantina i Quint Mar) i l'espai natural protegit Conformaria el que podríem anomenar una zona de transició entre la vila de Sitges i el Parc.
- c) La zona més occidental del terme, tocant amb Sant Pere de Ribes, coneguda com a els Colls-Miralpeix, una de les poques pinedes litorals conservades a Catalunya. Malgrat tot, no gaudeix d'una protecció específica.

Dins del sòl no urbanitzable, les Normes Subsidiàries i Complementàries de Planejament estableix les següents zones:

Zona agrícola (clau 21): sòls que són objecte d'aprofitament agropecuari. Són sòls que mereixen una especial protecció. Únicament els trobem dins els límits del Parc de Garraf i constitueixen zones molt relictuals (només la zona de Campdàsens gaudeix d'una certa entitat).

Sòl forestal (clau 22): comprèn els terrenys on dominen les espècies arbòries. Algunes zones dins el Parc de Garraf.

Zona d'interès natural (clau 23): està integrada per terrenys on predomina la màquia de margalló i garric, conreus i masses forestals aïllades i erms. L'objectiu és "conservar, millorar i desenvolupar de manera harmònica el sistema de relacions entre l'activitat humana, el medi físic i el paisatge" (NSCP, 1998; p. 106). Conformen la major part del Parc de Garraf.

Zona de protecció integral (clau 24): fa referència a les zones més sensibles del Parc de Garraf i que mereixen especial protecció. En aquest sentit, s'han delimitat tres zones sota aquesta categoria, totes elles a les parts més interiors i difícils d'accedir del Parc.

Zona litoral (clau 25): comprèn el sòl delimitat entre el talús superior de la carretera C-31 i la línia de mar, incloent la zona pública marítim-terrestre i la franja emplaçada entre la línia del tren i el mar.

Zona de tractament especial (clau 26): fa referència a la zona del Parc de Garraf dedicada a les extraccions de graves i pedreres, tot establint un règim transitori en el que es garanteix un programa d'abandonament paulatí de l'activitat i de restauració de l'entorn. En concret, hi trobem cinc pedreres, totes elles properes a les costes de Garraf: las Cuevas (52'4 ha), Vallcarca (77'6 ha), Ginesta i Juan (20'5 ha), la Falconera (41'8 ha) i López-Font (33'2 ha).

La zonificació del sòl no urbanitzable només fa referència a sòls inclosos al Parc de Garraf.

Sistemes generals

Finalment, les NSCP tracten dels sistemes generals:

- Sistema general de transport (portuari, ferroviari, viari)
- Sistema d'espais lliures (costaner, hidrològic, de parcs i jardins, i de protecció de sistemes).
- Sistema d'equipaments comunitaris i serveis tècnics.

4.2 Estat d'aplicació les NSCP

Des de l'entrada en vigència de les Normes Subsidiàries només s'han aprovat definitivament el Pla Especial Plans d'Aiguadolç (CUB 21 de març de 2001) i el Pla Parcial Camí de Ca l'Antoniet (CUB 25 d'abril de 2001) i el Pla Parcial de la Plana Est (CUB 19 de setembre de 2001).

S'ha aprovat inicialment la Unitat d'Actuació Sant Muç. S'han presentat els plans parcials de la Plana Oest i de la Bòbila II, sense que hagin prosperat les seves aprovacions. També es va presentar el Pla Especial Montgavina sense que tampoc s'aprovés inicialment. En un altre apartat estarien el Pla Especial Ginesta, pel canvi d'ús d'equipament privat a hotelier sense que s'hagi aprovat definitivament, el text refós del Pla Especial de Can Girona, el Pla Especial Centre Llevantina - el Molino per arranjar el problema de la gasolinera. Aquest últim ni s'ha tramitat.

També s'ha tramitat algun projecte d'Urbanització que s'ha aprovat definitivament com ara els dels sectors de Plans d'Aiguadolç i de la Plana Est, els qual compten amb projecte de compensació també aprovat. Un altre projecte d'urbanització és el de la Urbanització Rat-Penat, sense que les obres s'hagin executat en la seva totalitat i estan pendents de cessió. Pel que fa al sector de Ca l'Antoniet encara no s'ha aprovat inicialment el projecte d'Urbanització. Finalment s'ha aprovat el projecte d'Urbanització de Pins Vens, on la urbanització està enllestida i la construcció de la major part dels edificis del sector s'ha produït de forma simultània.

Finalment, s'han tramitat molts Estudis de Detall a Quint Mar, Rat Penat i en altres urbanitzacions amb relleu abrupte, en aplicació de l'article 48 de les Normes Urbanístiques pel que fa a la zona de ciutat jardí semintensiva (clau 15).

4.3 Principals disfuncions de la normativa vigent

Les Normes Subsidiàries Complementàries de Planejament constitueixen una regulació física del municipi de Sitges de caràcter transitori i per tant requereixen ser substituïdes per un POUM actualitzat.

La millora de les infraestructures de comunicacions, materialitzada amb la construcció de l'autopista Pau Casals i la millora del servei de ferrocarril, han suposat per a Sitges un canvi de condicions, tant en relació amb l'exterior (comunicacions amb Barcelona, Catalunya, Espanya, Europa), com en els nous requeriments dels seus habitants.

El canvi de model de l'oferta hotelera que s'ha manifestat els darrers anys ha donat lloc a una alteració de l'economia local, tractant d'adaptar-se a l'estabilització de la temporada atesa la influència del palau de Congressos i al fet de convertir-se en un objectiu turístic europeu directe, gràcies a la seva proximitat a l'aeroport, i pel progrés de la seva oferta, que adquireix cada cop més personalitat i qualitat.

S'ha de dir també, que les NSCP segueixen un concepte regulador de l'ocupació del territori, que ha quedat desfasat, i que ja no respon al que la població en general voldria pel municipi, ja que ha augmentat força la sensibilització dels ciutadans per la preservació del medi. El propi Ajuntament desitja assolir el Registre al Reglament Europeu d'Ecogestió i Ecoauditoria (EMAS), i ha iniciat els treballs per la redacció del document de l'Agenda 21 Local de Sitges (A21). El canvi en aquest sentit és molt més general però, i la legislació urbanística (vegis la Llei de 2002 d'Urbanisme entre altres) s'ha actualitzat en el mateix sentit. Ens trobem doncs que les NSCP no tenen prou en compte enfocaments generals que tractin l'encaix de Sitges en el territori metropolità, ni recull conceptes que actualment són ineludibles, relacionats amb la sostenibilitat, l'equilibri territorial i el concepte de funcionalitat del sòl rural i no urbanitzable, entenent el territori com a sistema complex.

Finalment, només cal afegir que el document conté algunes errades gràfiques, deficiències en la normativa, així com manca de concreció en alguns passatges, tot lo qual s'ha de solucionar en el POUM.

En el capítol següent de criteris i objectius del POUM, s'exposen les principals problemàtiques que té actualment el municipi des del punt de vista urbanístic, algunes de les quals són degudes a deficiències o insuficiències de l'actual normativa, mentre que altres han aparegut amb el pas del temps degut als canvis culturals, a l'evolució de la societat i de l'economia, i al canvi físic del territori, dels seus ecosistemes i paisatges.

5- Descripció del POUM, i relacions amb altres plans.

El Volum I, Capítol 2 del POUM incorpora literalment el document “Criteris, objectius i solucions generals” que es van aprovar en acord del Plenari de l’Ajuntament de Sitges el 21 de desembre de 2001. En aquell document es llisten les principals problemàtiques susceptibles de ser tractades mitjançant una nova ordenació urbanística, s’indiquen criteris a seguir per a trobar-hi solucions, i s’indiquen tanmateix alguns casos particulars amb el tipus de solució suggerida. També s’hi inclouen suggeriments o propostes que no sembla que siguin imperatives, tal com no depenen del propi ajuntament sinó que calen negociacions i projectes de major abast per trobar-hi solucions. En el que segueix es presenta el contingut d’aquell document, encara que ordenat d’una manera diferent per tal que sigui més fàcil analitzar-ne el contingut i a darrera hora comprovar-ne el grau d’acompliment.

5.1 Principis, criteris i objectius

5.1.1 Criteris generals i estructura orgànica del territori.

El POUM de Sitges aposta per un model de desenvolupament territorial amb **un medi urbà més compacte, funcionalment integrat i ambientalment eficient**. Alhora, tracta de fer possible un creixement econòmic coherent amb els desitjos de la majoria de ciutadans, que sigui **compatible amb una millora del paisatge urbà, periurbà i rural**, de la qualitat ambiental i del benestar social.

El POUM tracta de rectificar el desenvolupament urbanístic fins ara en marxa en el sentit de fer-lo més sostenible, intentant entre altres coses **limitar el creixement urbà difús**.

Entre els objectius a escala de tot el terme i superior figuren:

- **Ajustar** i coordinar l'**ordenació** de Sitges **amb la de la resta de municipis** de la comarca, i deixar oberta la porta a una estructuració més global del territori, amb manteniment i **potenciació dels trets d'identitat del municipi**.
- **Adaptar** les condicions de **mobilitat a les noves dimensions de la ciutat**, i a les seves connexions amb els altres municipis de la comarca, amb la resta de Catalunya i amb les infraestructures de comunicació internacional.

5.1.2 Activitat econòmica.

Sobre l’activitat econòmica i en relació al POUM, dins del document de criteris i objectius, s’apravà com a criteri general **impulsar la indústria turística i de serveis**. Per tant, el POUM procura:

- Fomentar la creació de noves infraestructures turístiques amb la conservació i millora de les existents.
- Potenciar la consolidació d'una temporada turística d'hivern significativa.
- **Incrementar la indústria hotelera i derivada** emmarcada en els nous models turístics i modernitzar l'actual.
- **Facilitar l'ampliació de port Ginesta** per tal d'acollir vaixells de gran eslora i amb possibilitat d'hivernada, seguint el projecte emmarcat en el Pla de Ports de Catalunya.

5.1.3 Habitatge

El creixement de la població ha estat molt significatiu en els últims anys, i sembla que no s'aturarà per un temps. El creixement econòmic basat en una indústria de serveis (relacionat amb el turisme, l'hostaleria i activitats associades), demana un creixement del nombre d'habitatges per a població resident i també per la població visitant. Per tant, el POUM fa la **previsió i ordena aquest creixement**. A més:

- fomenta la creació de **nous habitatges de protecció oficial i de lloguer**, fent referència a la necessitat d'impulsar polítiques d'habitatge per tal de garantir el dret constitucional de tot ciutadà a l'accés a un habitatge digne;
- concreta que el **creixement moderat** que finalment es proposa està d'acord als **criteris de sostenibilitat** i és suficient per tal de fer possible tot allò que es preveu en el conjunt dels criteris del nou Pla.
- Per tota la **nova construcció** i en termes generals en la renovació de tot l'espai territorial, estableix **criteris d'accessibilitat** d'acord amb la llei sobre la Promoció de l'Accessibilitat, que es poden concretar en els següents requeriments:
 - Integració en els entorns arquitectònics i de transport.
 - Projectar l'accessibilitat pensant amb totes les persones.
 - Minimitzar els recorreguts de l'usuari i garantint-ne la seguretat.
 - Promoure solucions integrades i normalitzades.
 - Àrees d'aparcament pròximes i ben senyalitzades.
 - Facilitar l'accés al transport públic.
 - Facilitar l'accés als edificis i entorn construït.
 - Tenir especial atenció al mobiliari urbà, tenint cura no només del disseny, funcionalitat i qualitat de materials, sinó també el seu emplaçament.
 - Organització clara i sistemàtica dels diferents fluxos de circulació.
 - Equilibri entre l'estètica i la funció.

5.1.4 Espai Urbà.

El Pla evita l'augment de l'expansió de la urbanització difusa i afavoreix una estructura que faciliti la cohesió social. Per això, el Pla:

- **fomenta la barreja d'usos** en el nou desenvolupament urbà per tal de frenar la mobilitat obligada i potenciar l'activitat econòmica amb la indústria selectiva de serveis especialitzats;
- estudia la possibilitat d'implantar activitats econòmiques compatibles amb la proximitat de l'habitatge en els nous sectors de desenvolupament urbà;
- manté l'edificabilitat del sector del Pou Perdut en 20.000 m² de sostre d'ús hotel·ler.
- **limita l'edificabilitat en els terrenys amb excessiu pendent;**
- redueix substancialment l'edificabilitat del sector Montgavina i per tal que s'alliberi de noves construccions les franges més altes que estableixen com edificables les Normes Subsidiàries. També cal que es trobi una tipologia adequada de forma que la seva integració al relleu existent sigui molt acurada i que els materials emprats contribueixin a minimitzar el seu impacte visual, tant des de les perspectives properes com llunyanes. Es a dir, en qualsevol cas, convé un bon estudi paisatgístic.

5.1.5 Qualitat mediambiental i sostenibilitat urbana.

El creixement de la població i de l'activitat en un territori, amb una superfície limitada i un perímetre també fix, provoca sempre comportaments anòmals metabòlics, insuficiències i excessos. La cosa s'agreuja per que els problemes acostumen a ser similars en els veïns, i per tant, aquests no estan en disposició d'acceptar sense més els problemes dels altres. Es tracta doncs d'intentar millorar el funcionament intern del municipi i adaptar-lo a les noves circumstàncies. Cal també buscar cooperacions efectives amb els veïns per tal de compartir solucions a través de cercar i incorporar un canvi d'escala en tot plegat. S'inclouen algunes de les directrius i propostes del POUM:

- estudiar propostes de viabilitat del tractament de les aigües residuals per a la seva reintroducció al medi.
- adaptar el territori als requeriments de la legislació actual en matèria de sostenibilitat ambiental (reciclatge i tractament de residus,...).
- potenciar pel nou desenvolupament urbà la creació d'unitats centralitzades de producció de calor emprant sistemes de captació de l'energia solar.
- incorporar criteris tècnics en la construcció dels nous habitatges, centres hotel·lers i altres equipaments per la racionalització del consum.

- incorporar criteris per la recollida selectiva i tractament adequat de deixalles i residus domèstics.

5.1.6 Xarxa viària i accessos.

A banda de pensar en el dimensionat futur dels sistemes de comunicació, actualment és palès que en certs indrets no estan resolts els accessos o hi ha mancances en el dimensionat i traçat de la xarxa viària. Per exemple:

- s'ha de **resoldre l'accessibilitat al nucli urbà i al port del Garraf**;
- s'ha de **racionalitzar la xarxa viària** en relació a l'adequació topogràfica, evitant aquells trams que figuren en el planejament actual i que són impossibles d'executar, creant-ne de nous que articulin adequadament sectors veïns inconnexos, com ara la urbanització UA Rat Penat - Vallbona amb el sector del Pla Especial Garraf II Sector Ginesta;
- cal resoldre adequadament la cruïlla la carretera C-31 en el seu entroncament amb la xarxa viària del Vinyet;
- cal ampliar i fer més fàcil l'accés directe al polígon industrial Mas Alba des de l'autopista C-32, per entrar i sortir;
- s'ha de resoldre l'accés pel sud de Montgavina, relligant la zona urbana amb Centre Llevantina;
- entre les urbanitzacions de Montgavina, Centre Llevantina, el Pou Perdut, els Molins, Plans d'Aiguadolç, el ferrocarril i la sortida nord de la C-32, cal racionalitzar la vialitat, dotar d'un espai lliure, disposar un aparcament arbrat que pugui absorbir la demanda extra que provoquen els esdeveniments multitudinaris que se celebren en el Palau de Congressos annex a l'hotel Gran Melià Sitges;
- cal **resoldre la problemàtica dels aparcaments** en el Centre Històric, preveient la seva localització;
- establir criteris de localització d'aparcaments a Garraf i fomentar la progressiva adaptació preferent per a vianants del seu nucli antic;
- establir criteris de localització d'àrees aparcament en els sectors de la Plana Est i la Plana Oest actuant al servei de les platges, i descongestionant l'ocupació de la xarxa viària del Vinyet.
- tractar de solucionar el problema creat per la presència de la via del tren que travessa el nucli de Sitges i separa els barris antics dels nous, constituint una veritable barrera urbanística a l'interior de la població;
- cal preveure el futur possible soterrament de la línia del ferrocarril pel traçat actual

5.1.7 Zones verdes, parcs i espais lliures.

Sitges és un municipi amb poques zones verdes urbanes. Alguns **espais no urbanitzats periurbans s'integraran de forma natural en el concepte funcional d'urbà**. Juntament amb els espais verds, cal considerar també la importància dels espais lliures, places, passejos i entorns de socialització, tan necessaris per la consecució d'una qualitat de vida urbana basada en la cohesió social i l'enriquiment cultural. Per tant, cal de forma general tractar de **dotar dels suficients espais lliures, places i parcs, tant en l'interior del teixit urbà com en la seva perifèria**. Alguns indrets semblen tenir vocació per a subministrar aquest servei, i a continuació s'exposen algunes propostes a tenir en compte:

- entre l'Autopista, els barris de Pins Vens i els Molins i la urbanització Centre Llevantina, es dibuixa una extensa zona verda central articulada al voltant de la riera d'Aiguadolç. Aquesta és una oportunitat que s'ha d'aprofitar per crear una zona verda que hauria de fer possible sortir de Sitges amb mitjans no motoritzats (a peu, en bicicleta) i endinsar-se en el veí parc natural del Garraf;
- continuar el passeig marítim des del nucli històric fins al port d'Aiguadolç, amb un tractament paisatgístic acurat;
- augmentar els espais per a vianants al casc antic i al passeig de Ribera;
- procurar l'ampliació d'espais públics a les zones densificades;
- en els sectors urbanitzats proposar mesures de manteniment dels espais lliures i garantir la transició amb el sòl no urbanitzable;

En relació a la vialitat, al funcionament sostenible i als espais lliures i verd urbà, hi entra el **promoure i facilitar els desplaçaments a peu i l'ús de la bicicleta**. Per això es proposa:

- millorar les línies de corredors per a vianants i bicicletes en el trajecte de la carretera comarcal cap a Sant Pere de Ribes i la corresponent via urbana a Vilanova i la Geltrú;
- millorar les condicions viàries entre urbanitzacions veïnes, sobretot des del punt de vista dels vianants;
- millorar la rambla del Migdia i potenciar-la com un passeig d'alta significació urbana, tant des del punt de vista de la vialitat, preveient rotondes a les principals cruïlles, com des del punt de vista del vianant i la integració d'un carril bici;
- possibilitar l'execució d'un nou vial que passi per la part septentrional de las Terrasses de Sitges i connecti el vial d'accés al "pitch and putt" amb un futur equipament públic que també es proposa en els sòls actualment qualificats d'equipament privat situats en l'esplanada procedent d'una antiga pedrera situada a ponent del sector PE Garraf II sector Ginesta.

5.1.8 Medi natural, paisatge i sòl no urbanitzable.

Són moltes les accions que des d'un POUM es poden dissenyar per contribuir a millorar el medi natural, el paisatge i protegir el sòl rural i el sòl en general no urbanitzable, però sobretot cal que es disposi de mitjans i de voluntat per aplicar i desenvolupar les ordenances i la normativa seguint l'esperit de la lletra. Entre objectius i accions es poden citar:

- **protecció dels camins del sòl no urbanitzable**, per assegurar la prevenció i l'extinció dels incendis forestals. En aquest sentit proposar el desenvolupament d'un pla de camins rurals, coordinat amb el Consell Comarcal, procurant la connexió amb la xarxa de camins dels municipis veïns i establir criteris que impedeixin la utilització indiscriminada de vehicles tot terreny;
- **augmentar el control de la zona del parc de Garraf** per part del municipi;
- **protegir i potenciar el cultiu tradicional de la malvasia**;
- ampliar la **protecció del sòl no urbanitzable**;
- establir una proposta de protecció dels sòls limítrofes a ponent del Parc de Garraf per tal que en una futura revisió del mateix hi passin a formar part;
- protecció absoluta dels sòls no urbanitzables situats a ponent del terme municipal i que formen part de la unitat dels Colls-Miralpeix (el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner protegeix totes les zones no urbanitzables dins de la franja de 500 m d'ampla paral·lela a la costa, i sòls que formen unitats morfològiques).
- atorgar el règim de sòl no urbanitzable amb una protecció a aquelles àrees forestals situades entre les urbanitzacions Llevantina, Quint-Mar, Montgavina i el parc de Garraf que estan qualificades de sistema d'espais lliures: parcs i jardins (clau 6a) així com la situada a ponent de Rat Penat i que separa la urbanització de la pedrera (hi ha zones igualment afectades pel PDUSC);
- proposar mesures **d'acció ambiental** dirigides a la **gestió dels sistemes d'espais lliures i dels espais no urbanitzables d'interès natural, paisatgístic i pel lleure** dels ciutadans;
- fer un tractament especial al Golf Terramar i la Riera de Ribes, sector que no queda resolt en les NSCP. Per un costat, si bé en certa manera es pot opinar que el paisatge de "golf" és estèticament millor que altres, també es pot dir que en sí el golf és una activitat gran consumidora d'aigua i d'espai. En particular s'ha de considerar també que aquest espai no urbanitzable de propietat privada entra en conflicte amb dos espais públics veïns: el domini públic marítim terrestre i el domini públic hidràulic.
- Tractar l'espai que representa el port de Vallcarca i les instal·lacions de la cimentera, pensant en el futur, quan s'abandonin aquestes explotacions. Els usos possibles hauran de tenir en compte la màxima protecció de l'entorn i la seva integració en el paisatge de la zona, sense donar aprofitament urbanístic i rebutjant expressament el possible trànsit de vaixells de grans dimensions.

- Continuar amb el control de les activitats extractives i de la restauració paisatgística posterior.
- Posar de relleu el necessari control de les pedreres.

5.1.9 Equipaments:

- Determinar els equipaments que seran necessaris per atendre la població dels propers anys en els diferents nuclis, en funció de les previsions de creixement i dels requeriments de benestar dels ciutadans.

5.1.10 Patrimoni cultural, arquitectònic i arqueològic.

El pla ha de contemplar especialment la **conservació i respecte pel patrimoni cultural**. Cal doncs:

- establir mesures preventives per a les àrees d'expectació arqueològica;
- assumir i potenciar el Pla Especial del patrimoni arquitectònic i el Catàleg;
- procurar millorar la qualitat arquitectònica de l'obra nova;
- proposar un Pla Especial de protecció i millores del nucli antic de Garraf;
- establir una regulació de millores per les casetes de Garraf i el passeig marítim de vianants;
- incorporar correctament els topònims en la documentació gràfica, d'acord amb Grup d'Estudis Sitgetans

5.1.11 Seguretat jurídica.

El POUM ha de:

- dotar-se d'un text que fonamenti clarament i concisa la distinció morfològica dels diferents teixits urbans, tot establint objectius entenedors per a l'ordenació de cadascun d'ells;
- redactar una normativa i unes ordenances precises, clares i completes, que permetin una sola interpretació tant pels administrats com per l'Administració;
- resoldre adequadament la situació jurídica de l'àmbit de l'antic pla parcial d'Aiguadolç;
- establir mecanismes que assegurin la incorporació patrimonial dels sòls de cessió que hagin estat objecte d'Unitats d'Actuació o Plans Especials amb una única propietat;
- analitzar l'estat legal i de gestió de les urbanitzacions;
- imposar l'obligació de crear Entitats Urbanístiques Col·laboradores de Conservació en els sectors que cedeixin al municipi les infraestructures urbanístiques.

5.2 Descripció de les principals aportacions del POUM

La memòria descriptiva i justificativa del POUM continguda en el Volum V és extensa i detallada. En aquest apartat, farem una síntesi comprensiva i sintètica de les principals aportacions per tal de poder, en els següents, fer-ne una valoració. El Capítol III, “*Descripció de l’ordenació. El desenvolupament urbà de Sitges i Model urbanístic proposat*”, és fonamental per comprendre el POUM. Per un costat, conté implícitament una revisió i posta a punt dels criteris i objectius del POUM aprovats, resultat de moltes reunions amb els membres de la comissió de seguiment de la redacció del Pla i amb els tècnics, a base de discutir propostes i solucions diferents per cada indret on hi havia problemàtiques a resoldre. En segon lloc, aquest capítol III descriu les solucions concretes, de manera entenedora i amb paraules, sent que els detalls figuren en les fitxes tècniques i la normativa.

5.2.1 Principis i fonaments del model global del POUM

El POUM de Sitges objecte d’aquest informe tanca el desenvolupament del municipi en l’estil que s’havia fet fins ara, i assenyalava un límit a l’espai urbanitzable i urbà, en protegir de manera clara pràcticament tot el sòl no urbanitzable²³. El POUM de Sitges planteja un creixement globalment sostenible, obtingut en part a base d’un repartiment heterogeni de la tipologia de l’ocupació urbana. Així, és més compacte en les àrees planes, però més extensiu quan el nou desenvolupament pot afectar les condicions paisatgístiques. El tancament de l’estil de l’etapa anterior es fa sense trencaments, a un cost mínim que obliga en certa manera a entomar l’herència no sempre fàcil, tractant en tot moment d’aconseguir acords i sinèrgies. En allò que ha pogut, modifica i millora de manera substancial l’ocupació urbana, procurant el funcionament local i la cohesió del barri, però tenint sempre present la visió des d’una escala suficientment gran, com per aconseguir una bona integració territorial, dins d’un esquema comarcal i metropolità funcionalment coherent.

Aquest Pla, que liquida el model clàssic basat en el creixement del sòl urbà a expenses del rural, que es justificava en el creixement de la població i de tots els paràmetres associats, proposa explícitament, que pel futur (se suposa que en la seva revisió) caldrà “*pensar, i tal vegada començar a executar, un nou model urbanístic basat molt probablement en la renovació, que a nivell urbanístic vol dir entre altres coses, l’enderrocament, la re-edificació i la re-urbanització, procurant, aixó sí, millorar les condicions precedents*”.

Dins de l’entorn metropolità, Sitges pot jugar un paper actiu des de molts punts de vista, sobretot de cara a l’evident terciarització del sistema socio-econòmic en el que està immers

apostant per un turisme de qualitat durant tot l'any i, per la forta pressió metropolitana, és de suposar que la seva posició no resta al marge d'una xarxa, més aviat al contrari.

El POUM imposa una diferenciació clara entre els sòls urbans i urbanitzables i els no urbanitzables, ja que és l'única manera d'evitar la penetració cancerosa i desordenada dels habitatges dins de l'entorn natural i menys humanitzat. S'ha intervingut especialment amb aquests criteris d'una manera decisiva, en aquells sectors amb topografia accidentada, en què pràcticament estan gairebé construïts en la seva totalitat, procurant a través de la normativa minimitzar l'impacte de les futures construccions

En els plànols que el mateix volum V presenta ens els desplegable de les pàgines 53.1, 53.2, 53.3, pot veure's de manera molt efectiva quina és la intenció del planejament quant a la imatge que ha de ser vàlida per integrar-la en la comarca i a l'Àrea Metropolitana. Vegeu els plànols reduïts de les figures 5.1 i 5.2. Efectivament, l'esquema consisteix en: a) un nucli important de població a la Vila de Sitges, ben connectat amb la xarxa viària ràpida exterior, permeable per l'interior (passant la barrera del tren), i amb jerarquització de comunicacions; b) Dues grans masses d'espai no urbanitzable, els Colls i Garraf, connectats per vies "verdes" ("via parc") que passen per la població, i que formen part del sistema de zones verdes urbanes connectades en xarxa; c) reserva de sòl no urbanitzable protegit en el front del límit del Parc de Garraf, per tal de poder ampliar la superfície de sistema natural protegit; d) posada en valor i donar el paper que els correspon dins l'esquema metropolità i municipal als altres nuclis de població.

El POUM tracta amb molta especificitat els tres nuclis de població del municipi – La vila de Sitges, el poble de Garraf i les Botigues – solucionant les disfuncions de les infraestructures i dotacions, intentant vindicar la seva identitat pròpia, tot i la interdependència que hi ha d'haver entre si i amb el conjunt del municipi.

Finalment, el nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal preveu que el municipi de Sitges esmerci un gran esforç dirigit a) al foment d'activitats econòmiques del sector terciari: hotelier, oficines, serveis, oci, i/o noves tecnologies, b) a estructurar un sistema de parcs i c) a aconseguir pal·liar el dèficit d'equipaments i d) incrementar el nombre d'habitatges protegits de promoció pública per tal d'atreure l'establiment de gent jove, tant necessària per l'equilibri demogràfic i social del municipi.

²³ Vegeu els articles 179, 180 i següents de l Normativa. Les sigles de les diferents categories de sòl no urbanitzable es corresponen amb Sòl Rural Protegit (SRP), i en cada cas s'argumenta les característiques especials que hi concorren.

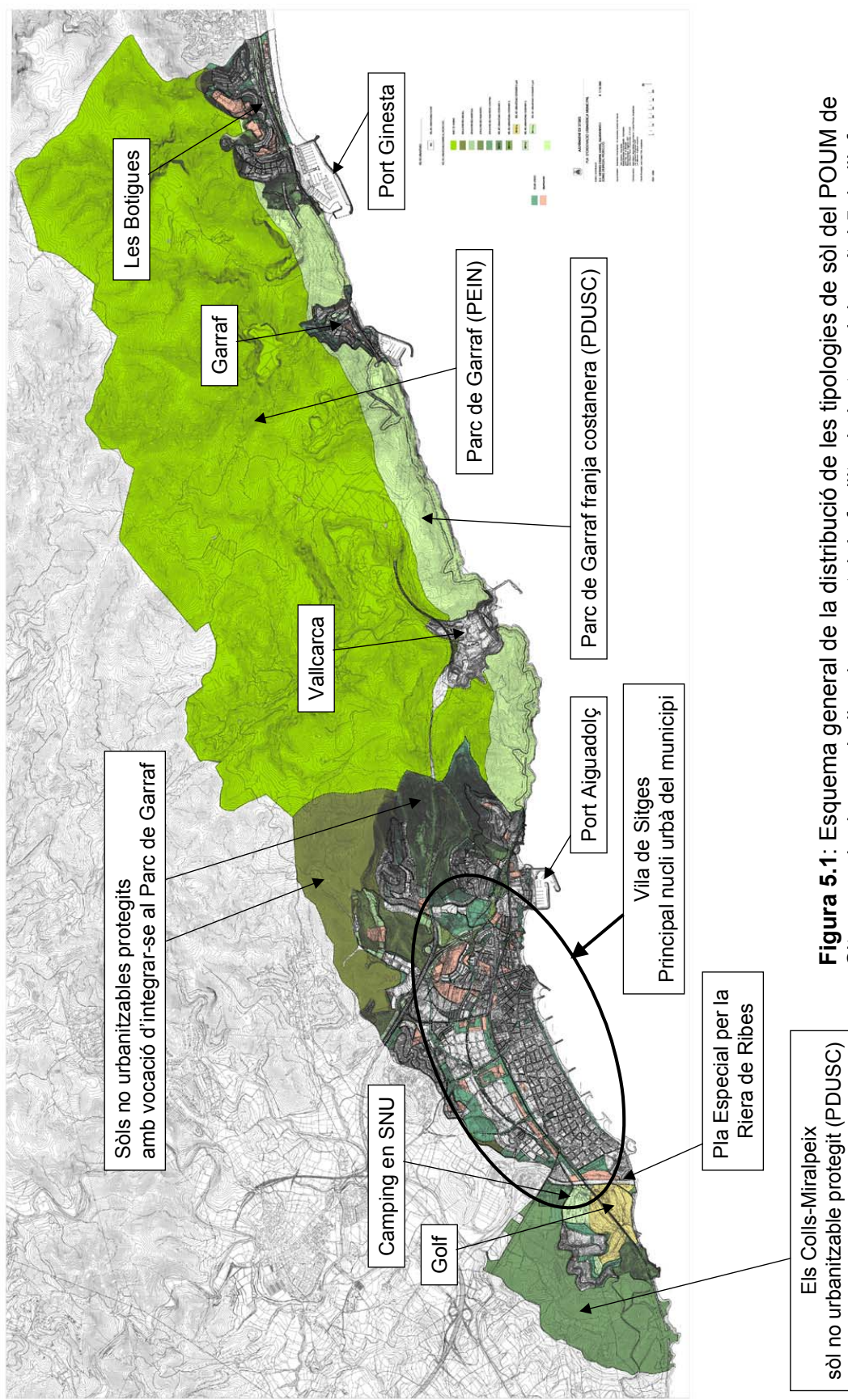

Figura 5.1: Esquema general de la distribució de les tipologies de sòl del POUM de Sitges, amb algunes indicacions per tal de facilitar la lectura del capítol 5 de l'informe ambiental.

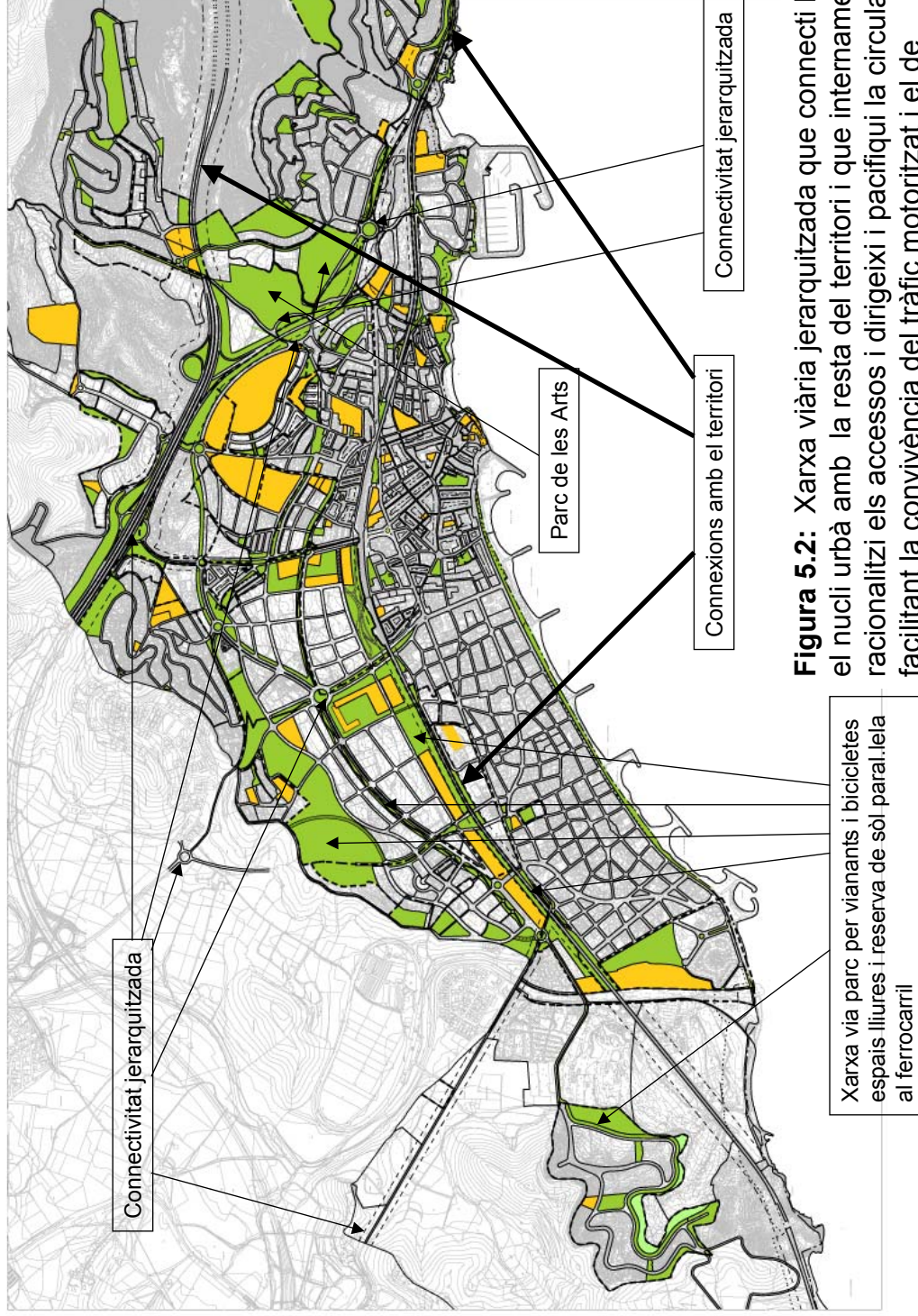

Figura 5.2: Xarxa viària jerarquitzada que connecti bé el nucli urbà amb la resta del territori i que internament racionalitzi els accessos i dirigeixi i pacifiqui la circulació, facilitant la convivència del tràfic motoritzat i el de vianants i bicicletes. En groc, distribució d' equipaments

5.2.2 Aspectes concrets de la proposta

Conurbació de Sitges: un nou concepte de vialitats

El POUM estableix un sistema de parcs i vies verdes entrelaçats entre si, amb nous parcs i jardins urbans en una posició més central.

El sistema de parcs que proposa té en els seus dos extrems, de llevant i ponent, dos grans espais protegits de valor paisatgístic i natural inqüestionable²⁴.

Via parc: a peu i en bicicleta millor

Es fa una connexió des de Montgavina als Colls Miralpeix a través d'una xarxa rodada i una altra xarxa per a vianants i bicicletes, tot minimitzant els possibles punts de fricció.

El POUM projecta una via parc que des dels Colls (per ponent podria tenir connexió amb Vilanova) anant cap a llevant i vorejant pel sud el camping Miralpeix, salvant la riera de Ribes amb una pont, connecta amb la carretera C-246a (rotonda al costat nord del pont del ferrocarril). L'esmentada via parc té continuïtat cap a llevant fins l'avinguda del camí dels Capellans.

La via té una franja lineal d'uns 16 m destinada als vianants i les bicicletes, que relliga tot un sistema de parcs, jardins i zones verdes (cessió de Can Bruguera, de Can Pei, Coll Macaya i les previstes de La Plana- Santa Bàrbara i Vallpineda)

També s'estableix una franja per a vianants i bicicletes des de la Rambla del Migdia i fins el municipi de Sant Pere de Ribes passant per davant la Madriguera i el Sota Fondac, seguint aproximadament la traça de la carretera.

El sistema d'espais lliures dissenyat connecta amb el bosc mediterrani existent entre la urbanització de Vallpineda, l'autopista i la Rambla de Migdia, actuant en certa mesura com connector verd amb una gran zona forestal protegida en el terme municipal de Sant Pere de Ribes que s'estén fins el nucli de les Torres.

Es fa la reserva de sòl paral·lelament al ferrocarril que en el futur, pot esdevenir una gran via verda d'uns 100 metres d'ample per 1,5 km de llarg al centre de la Vila.

Vialitat: amb cotxe també.

Resol la connectivitat amb la prolongació de l'avinguda de les cases del Sord en túnel, a l'altre costat del Coll de Santa Bàrbara, fins la carretera de Ribes, ja en el mateix terme municipal veí,

²⁴ Es classifiquen sòls no urbanitzables i es justifica la seva protecció per raons d'interès natural o paisatgístic amb la intenció que en el futur proper entrin a formar part del Pla Especial de Protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural de Garraf.

El POUM recull la protecció dels Colls-Miralpeix, d'acord amb el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner.

Es classifiquen sòls no urbanitzables una sèrie de finques que el planejament anterior fixava com a sistema de parcs i jardins situats en indrets de fort pendent i, per tant, inadequats per aquest ús

on en el present POUM es proposa una rotonda en l'accés ponent a Vallpineda i al nucli de les Torres.

El POUM emplaça llocs on s'han d'ubicar grans aparcaments (un a la Rambla del Migdia que faria servei als usuaris de tren).

La Plana- Santa Bàrbara: diversitat urbana:

En l'apartat 3.1 d'aquest estudi es comenta que la zona de la Plana i Santa Bàrbara, ara com ara està formada bàsicament per terrenys que tenen o han tingut, un ús agrícola. Molta part és d'erms o sòls abandonats, amb una vegetació espontània heterogènia de baixa qualitat des del punt de vista ecològic, però que poden formar part d'una àrea de connexió biològica entre els espais d'interès natural dels Colls-Miralpeix amb els que queden més al nord del terme municipal. Tanmateix, es tracta d'una zona que a l'hora de redactar el POUM ja eren urbanitzables, i per tant, amb interessos urbanístics i econòmics consolidats. Vista en perspectiva de territori municipal, globalment, aquesta àrea és la d'eixamplament urbà natural, i la que lliga i tanca l'espai urbà de Sitges, formant un tot compacte lligat al casc antic de Sitges (vegeu la figura 3.19 b). El tractament urbà d'aquest sector quant a espais lliures i vies verdes (de fet, són diversos sectors lligats) és especialment curiosa per tal de mantenir un grau elevat de connectivitat "verda" (amb vegetació suficient) entre les zones periurbanes de qualitat ambiental i natural elevades. Aquesta és l'única manera de minimitzar l'impacte inevitable de la urbanització d'aquesta gran àrea.

Per altra banda, la distribució d'habitatges, usos i serveis, i la manera com es desenvoluparà en el temps i l'espai la urbanització (fases successives) han de ser modèlics pel que fa a la sostenibilitat i la qualitat de vida urbana²⁵. En l'àmplia zona de La Plana-Santa Bàrbara es preveu un desenvolupament urbà amb volumetries obertes i ordenades en el sentit de reforçar l'alineació de la vialitat, tot creant espais semitancats privats o mancomunats.

Les noves zones urbanitzables són dotades de sistemes en els llocs més adequats.

Es concreta que els baixos de les edificacions que donaran façana al gran eix longitudinal de la Creu (costat mar) tinguin associat activitat econòmica, amb usos diferents dels d'habitatge

S'estableix una proposta d'ordenació, tant de la vialitat com de les altures màximes dels nous edificis, amb una concepció funcional i estètica, d'una escala suficient per tal de produir un paisatge urbà de qualitat.

²⁵ Vegeu la normativa específica en la fitxa del PPU 1.:LA PLANA - SANTA BÀRBARA - VALLPINEDA, en el Volum VIII.

Litoral connectat

Es millora el passeig Marítim amb un espai públic pacificat entre l'avinguda Sofia i la Punta, que actua com a ròtula entre un conjunt d'edificis d'interès històric i arquitectònic, i el front marítim.

Parcs interiors i reorganització:

El corredor verd té una gran zona central que va des de l'avinguda de Ronda fins l'escola i l'IES, on en sòls de cessió del desenvolupament del Sector del Camí de Ca l'Antoniet, es projecta una gran superfície d'equipament, amb una piscina coberta municipal.

A la plaça de Catalunya es preveu desafectar un vial de deu metres d'amplària previst en el planejament anterior i es proposa l'obertura des del carrer del Cardenal Vidal i Barraquer fins el carrer Joan Ramon Benaprès, fent uns habitatges socials en l'àrea ocupada pel camp de futbol de la Blanca Suburb (que es relocalitza a Pins Vens).

A través de la reorientació dels sectors de camí de la Fita i del camí de Can, es preveu connectar el sistema d'espais verds de ponent, amb el futur gran parc del torrent d'Aiguadolç i amb la gran zona esportiva de Pins Vens (el camp de futbol nou, i un aparcament).

Connectivitat viària:

En l'esquerra o territori indefinit que hi ha entre els sectors de Pins Vens, dels Molins, d'Aiguadolç, de Montgavina, de la Llevantina i l'Autopista, es proposa una via inserida en un gran parc que resolgui adequadament la connexió viària de l'autopista C-32 amb la carretera de les Costes de Garraf, corregint les disfuncions de la viabilitat prevista pel planejament anterior.

Es concreta una rotonda de 60 m de diàmetre interior, substituint l'actual i insuficient d'Aiguadolç; la construcció d'una rotonda situada al peu del Sector de Montgavina; connexió entre Montgavina i la Llevantina, exclusiva per als vianants i les bicicletes separada de la carretera i per darrera de la benzinera el Molí, donant-li continuïtat fins a Quint Mar.

Entre el nou sistema viari i la carretera es potencia un gran parc urbà que té continuïtat amb el sòl no urbanitzable costaner, coherent amb l'escrit d'al·legacions presentat per l'Ajuntament en el document del Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner.

Es connecten les urbanitzacions de Montgavina, Llevantina i Quint Mar, i la resta del sistema de Parcs; es proposen modificacions de traçats que possibiliten nous accessos amb el parc de Garraf i desfragmenten els equipaments de Quint Mar situats entre el passeig del Margalló i l'autopista. Una altra millora que es proposa és el cobriment del tren en la zona de l'Hotel Melià Gran Sitges, per tal de millorar les connexions.

Es dóna solució, per un nou enllaç a diferent nivell a la sortida Sitges-Centre, a la mobilitat de circulació a ambdós costats de l'autopista, i es resol l'accés al sector industrial de Mas Alba, evitant el trànsit pesant i passant per dins del teixit urbà de Sitges.

El POUM proposa una altra actuació viària de passos per fer permeable la C-31, un primer aprofitant el pas del vial del camí del Mas d'en Puig, i l'altre pas situat uns 150 m més al sud, continuació de l'avinguda de Josep de Miró

Amb la solució viària proposada es resol definitivament el problema latent d'accessos al sector industrial de Mas Alba i al mateix temps permet esborrar una complicada vialitat que el planejament anterior proposava enganxada a la Rambla del Migdia i a l'autopista.

Es proposa modificar l'àmbit del Pla Parcial Passeig de Quint Mar, afectant una franja a ponent i a tocar al camí del Mas d'en Puig, per tal de permetre l'execució del passeig d'accés a la Urbanització.

Parc de les Arts:

El sector del Pou Perdut es preveu ampliar-lo cap a ponent, incorporant sòls de l'antic Parc Aquàtic i fixar el sostre previst de 20.000 m² destinats a una instal·lació hotelera de qualitat tipus *Resort*, acumulant l'edificabilitat al costat del carrer de les Corts d'Aragó i la resta del sector es destina a un parc urbà concebut amb petites edificacions que permetin establir-hi instal·lacions artístiques.

Aquest parc s'amplia amb la cessió implícita d'un altre sector situat entre l'anterior sector esmentat i la Llevantina. La zona d'espais lliures d'aquest sector podrà contenir un aparcament arbrat dissuasiu al servei de la vila, del propi parc i dels grans esdeveniments com ara el festival de Cinema de Catalunya donant servei complementari al del Hotel Melià Gran Sitges. L'esmentat aparcament també pot ocupar el subsòl del parc.

Sempre caldrà un control eficient del conjunt pel que fa al seu impacte ambiental i paisatgístic, per tal de ser compatible amb el veïnatge i de forma que es resolgui adequadament la continuïtat del sistema de parcs i s'estableixi un bon cosit urbà.

Sectors de Llevant:

El POUM també proposa un Pla de Millora urbana que inclou l'actual gasolinera del Molí amb l'objectiu d'obtenir la cessió dels sòls per facilitar la continuïtat del recorregut pas de vianants i bicicletes que es proposa entre la urbanització Llevantina i Montgavina.

Pels nous sectors de sòl urbanitzable i de sòl urbà pendent de Pla de Millora Urbana, es fixa una millora substancial en la regulació de les edificacions en sòls amb pendent pronunciat. La

nova regulació redueix l'ocupació i l'edificabilitat així com les distàncies a la vialitat per tal de minimitzar el seu impacte en el paisatge.

Pel sector de l'antic Pla Especial de Montgavina s'estableix una proposta específica concretada en un Polígon d'Actuació Urbanística que: a) redueix l'edificabilitat a menys de la meitat, b) eliminant les franges edificables situades entre les cotes 103 i 160 m, c) reurbanitzen a càrrec del nou polígon d'Actuació Urbanística la totalitat de l'àmbit de Montgavina urbà atesa la necessitat de major dimensionat dels serveis existents i la seva precarietat, d) es fixa una reserva del 20,56% del sostre total destinat a habitatge protecció pública, e) i la cessió de 4.074,67 m² de sòl per a la construcció de 18 habitatges de protecció pública.

Habitatge de protecció:

El POUM fixa genèricament a tots els altres sectors per desenvolupar, la reserva mínima de sòl per habitatge de protecció pública, el 20% del sostre d'ús d'habitatge de nova implantació (Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme)²⁶.

Garraf

Els nuclis de Garraf i de Les Botigues, tenen una complexitat considerable i un nombre alt de Plans de Millora Urbana, en relació a la relativament petita extensió dels dos territoris. La descripció de l'ordenació funcional d'aquests indrets que es fa en el capítol III del Volum V, és doncs detallista i laboriosa.

El POUM resol els problemes d'accessos amb la carretera de les Costes i el pas sota el ferrocarril, separant un pas de vianant del pas de vehicles. Les actuacions en els diferents accessos eliminen riscos d'accident

Es proposa un Pla de Millora Urbana que inclou , un aparcament públic arbrat i integrat en el paisatge, i la possibilitat de construcció d'una edificació de 2.700 m² de sostre, en planta baixa i pis, amb cessió d'una important arbreda que es qualifica de sistema de parcs i jardins.

Es planteja un accés al port des de ponent, aprofitant l'actual accés a les pedreres des de la C31 (amb un pas per sota el ferrocarril amb ample i gàlib suficients).

Les millores en aquest sector s'aconsegueixen per l'atorgament d'un aprofitament urbanístic privat, amb el canvi de qualificació urbanística que es proposa entre el carrer del ferrocarril i la ZMT, al costat del túnel, tot proposant una zona d'edificació segons alineació a vial (clau 10e), i es fixa un altre Pla de Millora Urbana (PMU 12 Accés Ponent de Garraf) en el qual es preveu la cessió d'una important superfície destinada a sistema de parcs i jardins davant del port i al costat ponent de la sortida del túnel.

²⁶ Vegeu articles 13 i 50 de la normativa a més de les fitxes tècniques.

Es proposa que es redacti un Pla de Millora Urbana i de protecció del nucli antic de Garraf que reguli els materials a emprar en les façanes de les edificacions, la definició de l'espai públic i les característiques de la vialitat. El mateix pla caldrà que estableixi una millora del passeig marítim de vianants i una ordenança estètica reguladora de les Casetes de la Platja.

El PMU del Nucli de Garraf també podrà definir acuradament la possible utilització com a aparcament el subsòl del sistema de parcs i jardins situat en el vessant de llevant del nucli, davant l'avinguda del Port.

Finalment es podrà realitzar un pla Especial Urbanístic i els corresponents projectes d'impacte ambiental i d'urbanització d'un passeig de vianants entre Garraf i Ginesta amb acurats tractaments paisatgístics.

Les Botigues.

El barri de les Botigues de Sitges per la seva situació geogràfica i de funcionament es troba més relacionat amb el municipi veí de Castelldefels que amb el nucli principal del municipi de Sitges.

Es diferencien clarament dos teixits: a) el dels assentaments de la plana entre els contraforts del Garraf i la platja que es caracteritzen per una tipologia d'edificacions aïllades més o menys altes, i b) els assentaments que s'han disposat en els mateixos contraforts.

La urbanització presenta mancances en l'estat d'execució i de conservació. Hi ha vies per executar en un relleu molt accidentat, les quals són gairebé impossibles de materialitzar; vies molt llargues, en atzucac, que han de donar accés a centenars d'habitatges; en cas d'incendi o un tall a mig vial no permetria realitzar l'evacuació correcta o un bon servei al sector afectat, i el POUM hi estableix millores.

En aquest sector, el present Pla d'Ordenació Urbanística Municipal qualifica sòls de gran pendent com a zones d'interès natural o d'interès paisatgístic en règim de sòl no urbanitzable protegit, o com sòls no urbanitzables costaners, en coherència amb les determinacions del Pla Director del Sistema Costaner.

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal es planteja corregir les disfuncions actuals, tenint en compte aspectes i aportacions realitzades en el període de consulta pública del Grup Mixt i del Consell Municipal de les Botigues, així com d'algun altre particular.

Es proposa l'ampliació del pont sota la via del ferrocarril perquè disposi d'una secció que asseguri el doble sentit de circulació i amb una àmplia vorera pels vianants per tal de connectar correctament amb el passeig marítim i el port Ginesta.

S'ha fixat un pla especial per l'ordenació del port i l'ampliació i com a càrrega del mateix s'hi proposen les obres d'ampliació del túnel d'accessos i d'urbanització del passeig fins el terme municipal de Castelldefels.

El Pla proposa donar continuïtat a l'avinguda dels Pins Melis, relligant adequadament amb la xarxa de ponent, evitant d'aquesta manera el llarg atzucac i fent permeable l'accés als equipaments i zones verdes públiques. També es vertebrava a mitja cota la xarxa viària.

Des de la C31, just a ponent del restaurant Casa Laura, coincidint amb l'accés que feien servir els camions de les pedreres, es formula un accés directe.

A ponent del sector de les Terrasses de Sitges, es proposa el desenvolupament d'un Pla de Millora Urbana per tal de fer possible la cessió dels sòls que permetin pal·liar dèficits de dotacions (sala polivalent, centre cívic amb assistència primària, biblioteca, escola bressol). El Pla de Millora Urbana, contemplarà l'execució de la vialitat d'accés i connexió amb els sectors veïns.

Es proposa un nucli de dotacions de serveis, amb parcs i jardins públics i amb equipaments privats, a la zona del Pla Especial de Millora Urbana Porta de les Botigues, el incorpora una superfície de 1.076,80 m² a l'altre costat de la carretera que el POUM qualifica com a equipament públic de cessió.

Es proposa un Pla de Millora Urbana al costat de la carretera C-31 per tal d'obtenir la cessió d'uns sòls qualificats de sistema de parcs i jardins que permetin connectar amb uns altres situats al costat meridional de l'avinguda dels Pins Melis.

Finalment, es planteja un Pla de Millora Urbana a la part llevant del *pitch and putt*, per tal d'assegurar l'execució de l'accés a un equipament sanitari-assistencial privat i la cessió d'un sistema d'espais lliures entre el carrer del Monestir de Sant Vicenç i el nou vial, així com la plaça del Pi i l'ampliació en sentit septentrional.

L'hostaleria i el sector turístic.

El POUM prima la construcció hotelera, la localitza en indrets d'alta significació urbana, i limita la seva grandària, per tal d'evitar la massificació turística de baixa qualitat, i amb la intenció d'afavorir un relançament d'una temporada turística d'hivern. La mobilitat garantida pel servei públic existent i la seva potenciació podran contribuir en aquesta aposta.

Ajustaments i millores en la Normativa Urbanística i en les ordenances de l'edificació

El POUM modifica les condicions anteriors que es fixaven en les NSCP, en el sentit de reduir l'ocupació i l'edificabilitat en els terrenys en pendent, per tal d'obtenir una millora paisatgística i minimitzar l'impacte sobre el medi de les construccions d'accessos.

Es millora l'adaptació a la topografia natural.

S'augmenten els usos permesos en moltes zones per tal de augmentar la barreja d'usos.

S'han esmenat errades materials detectades pels serveis tècnics i altres professionals.

S'han inclòs unes ordenances tècniques que segueixen uns criteris sostenibilistes per regular el planejament derivat²⁷.

Nota sobre sòls amb les claus 28b, 28e i 6a de les Normes Subsidiàries que passen a A2 en la nova ordenació:

A diferència de les Normes Subsidiàries, que d'alguna manera s'havien limitat en alguns casos a certificar el que hi havia, més que no pas a ordenar el territori, el POUM delimita i precisa més la vocació del sòl i organitza el territori. Així per exemple, els sòls que eren classificats com 6a (Sistema de parcs i jardins, en sòl urbà, urbanitzable i no urbanitzable), passen tant a A2 (Sistema Parcs, Jardins i places públiques) com a sòl no urbanitzable protegit (SRP), segons l'entorn. Un altre exemple més concret d'organització i racionalització és el projecte anomenat Parc de les Arts, que refon tota una sèrie d'espais amb qualificacions heterogènies (28e,28b, 6a, 13), en una zona d'un gran parc urbà central que vertebrava els espais lliures amb la zona hotelera de l'extrem nord. Aquesta ordenació queda fixada en el PMU 7 Pou perdut Parc de les Arts 1, i el PPU 12 Parc de les Arts 2. Llegint la normativa que hi havia per les claus 28 b (Parc aquàtic, en sòl no urbanitzable), 28e (Espai lliure privat en sòl no urbanitzable), i la de la clau 6a, que s'han passat a A2, amb una ordenació precisa per aquests sectors, hom pot considerar que hi ha una millora clara des del punt de vista del paisatge, dels usos socials dels espais lliures i de la seva gestió sostenible, sense que en cap cas el pas de sòl no urbanitzable a urbà es pugui considerar negatiu des del punt de vista mediambiental.

Només en un parell de casos el POUM consumeix espais que tenien la clau 6^a de les NSCP: en el PMU 13 Accés Llevant de Garraf i el PMU 12 Accés Ponent de Garraf. La necessitat de crear els accessos, tot evitant els espais residuals sense tractar i relligant els espais edificats amb un tractament sensible al paisatge urbà, han dut a classificar un petit espai 6a en 10e (edificació sobre vial) en el PMU 12, i un espai era 6a en zona de protecció (P, amb usos també d'aparcament) en el PMU 13. En tots dos sectors, la decisió és totalment coherent amb les necessitats de l'ordenació.

²⁷ Vegeu al Volum VII l'annex: COMPLEMENT NORMATIU: CRITERIS I CONDICIONS TÈCNIQUES A TENIR EN COMPTE EN EL PLANEJAMENT DERIVAT.

5.2.3 Resultats quantitatius del POUM

En les taules següents es resumeix el que representa el desenvolupament del POUM mitjançant les principals variables descriptives, extensives i intensives, de caire urbanístic.

Superfícies urbana, equipament i espais lliures dels sectors:

Nucli	Sòl urbà brut Ha
Sitges	500.39
Garraf	33.72
Les Botigues	93.76
TOTAL	627.87
Vallcarca	48.94
TOTAL Terme	676.81

Taula 5.1: Es mostra la superfície de sòl urbà pels tres nuclis de població principals. Segons el POUM cal afegir-hi 169.43 Ha de sòl urbanitzable, i en total s'obtidrien [628+163,4 = 791,4Ha] de sòl urbà + urbanitzable. Pel conjunt de Vallcarca es fixa que s'ha de fer un pla especial que tingui en compte l'ordenació d'usos i zones i que fixi la restauració a mesura que les instal·lacions desapareguin.

Nucli	Equipaments	Espais lliures
Sitges	41.75	137.02
Garraf	0.97	10.82
Les Botigues	8.95	13.61
TOTAL	51.67	161.45

Taula 5.2: Es mostra la superfície d'equipament i espais lliures previstos pel POUM.

	Edificabilitat Total m2st
ÀMBIT DE SÒL URBÀ CONSOLIDAT (dades cadastrals + 12% increment probable)	1 930 002

ÀMBIT DE SÒL URBÀ AMB PLANEJAMENT EXECUTAT			
	Edificabilitat Total m2st	% estimat per desenvolupar	Edificabilitat restant m2st
APE 2 Pins Vens	48 730	10	4 873
total parcial	48 730		4 873

PLANS DE MILLORA URBANA EN SÒL URBÀ			
	Edificabilitat Total m2st	% estimat per desenvolupar	Edificabilitat restant m2st
PMU 1 Plans d'Aiguadolç	30 502	100	30 502
PMU 2 Rat Penat - Marquès de Comillas	10 372	60	6 223
PMU 3 Fondo d'en Selva	1 000	60	600
PMU 4 Garraf Oest	33 000	30	9 900
PMU 5 Fondo d'en Pere Joan	25 467	100	25 467
PMU 12 Accés ponent Garraf	2 247	100	2 247
PMU 13 Accés llevant Garraf	2 700	100	2 700
PMU 14 Parcel.les 7, 8 i 9 de Sant Muç	4 133	100	4 133
PMU 15 Caleta de Sant Antoni	4 219	70	2 953
PMU 21 Sota Fondac	3 815	30	1 145
PMU 23 Vallpineda Est	10 440	100	10 440
PMU 25 Blanca Suburb	6 907	100	6 907
PMU 26 Rambla de migdia - carretera de Ribes	1 529	100	1 529
total parcial	136 331		104 746

POLIGONS ACTUACIO EN SÒL URBÀ			
	Edificabilitat Total m2st	% estimat per desenvolupar	Edificabilitat restant m2st
PAU 1 Rat Penat-Vallbona	11 419	50	5 710
PAU 2 El Coll Macaya	10 500	50	5 250
PAU 4 Llevantina	9 854	30	2 956
PAU 5 Camí de Can Girona	33 990	80	27 192
PAU 6 La Plana	57 480	10	5 748
PAU 7 Rat Penat. Sant Crist	4 198	100	4 198
PAU 8 Pla Especial Quint Mar	20 131	70	14 092
PAU 9 Montgavina	37 059	100	37 059
PAU10 La Granja Est	7 011	100	7 011
PAU11 Garraf Est	20640	100	20640
total parcial	212 282		129 855

ÀREES A DESENVOLUPAR PEL PLANEJAMENT PARCIAL URBANÍSTIC EN SÒL URBANITZABLE DELIMITAT		Edificabilitat potencial m2st
PPU 1 La Plana - Santa Bàrbara - Vallpineda		217 793
PPU 2 La Plana Est		93 013
PPU 3 Camí de Ca l'Antoniet		50 940
PPU 4 Can Pei		47 800
PPU 5 La Granja II		29 640
PPU 6 La Bòbila II		4 225
PPU 7 Camí de la Fita		40 553
PPU 9 Passeig de Quint Mar		4 110
PPU 10 Antic Baixador Terramar		6 878
total parcial		494 952

Taula 5.3 Detall de l'edificabilitat del pla, que permet tenir el sostre previst en els propers anys.

SECTORS SÒL URBA	PLA GENERAL 1989 NSCP			POUM 2004			BALANÇ
	sup-Ha	densitat habitat/Ha	nombre habitatges	sup-Ha	densitat habitat/Ha	nombre habitatges	
PE Montgavina	43.46	20	869.2	21.55		431	-438.2
Blanca Suburb				1.01	123	124	124
subtotal en sòl urbà							-314.2
SECTORS SÒL URBANITZABLE							
Ponent Fase 1ª **	48	1.1	53				-53
Ponent Fase 2ª **	120	1.1	132				-132
La Plana Oest	23.99	30	720				
Santa Bàrbara Est	20.72	7	145				
Santa Bàrbara Oest	28.04	7	196				
Vallpineda Ranxo	3.14	75	234	75.89	15	1108	-187
La Plana Est	16.83	30	505	17.05	41	691	186
Àmbit càmping Miralpeix	6.43	7	45				-45
Antic baixador a Terramar	0	0	0	3.43	21	72	72
subtotal sòl urbà	43.46	20	869.2	22.56	25	555	-314.2
subtotal sòl urbanitzable	267.15	8	2030	96.37	19	1871	-159
Diferència d'habitatges previstos pel POUM menys els previstos pel pla del 89/NSCP							-473.2

Taula 5.4: Canvis introduïts pel POUM en sòl urbanitzable respecte al Pla de 1989. Dins dels sectors de sòl urbanitzable, s'han indicat com Ponent (fases 1 i 2) aquells plans que hi havia previstos pel Pla de 1989, i que han passat a sòl no urbanitzable. Els sectors La Plana oest, Santa Bàrbara i Vallpineda Ranxo, conformen una unitat, a partir d'iniciatives abans independents, la qual cosa permet una racionalització molt important de tota aquest gran àmbit de desenvolupament urbà del municipi). La Plana Est, s'ha reconduït, i se n'ha augmentat la densitat. Això compensa la necessitat d'habitatges, i es posen en un sector urbà amb una forma més compacta.

	població cens 2001	total població potencial	total primera residència
Vila de Sitges	19 016	39 460	27 324
Altres nuclis	1 541	3 864	2 316
Total municipi	20 557	43 324	29 640

Taula 5.5: Distribució dels increments i distribució de la població potencial del municipi, resum del Quadre nº1 de la pàgina 221 del Volum V del POUM. Cal indicar com a referència que el padró de Sitges a 1 de gener de 2004 era de 24.255 habitants.

6- Avaluació ambiental del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

6.1 Criteris ambientals per l'avaluació del POUM

El model de desenvolupament urbà de Sitges és d'una ocupació residencial de densitat mitjana o baixa. Aquest estil, és el que Sitges s'ha anat construint durant el darrer segle, i s'ha fet poc a poc, encara que des dels anys 90 s'hagi accelerat. D'alguna manera, la identitat de Sitges no és ara, només, la de la petita població compacte al voltant del nucli antic de fa cent anys i més, que usava aigua de mines i pous, sinó la d'una Sitges que s'ha anat especialitzant en rebre visitants, oferir una bona qualitat de vida, oferir serveis, i que de tot plegat, n'ha fet una manera de ser molt arrelada. Paral·lelament, la població no ha perdut per això la seva cultura i tradicions, és a dir, el seu patrimoni immaterial. Ans al contrari, és molt conscient que cal conservar les arrels, i fer-les compatibles amb l'estil de vida actual i futur, i posar-les en valor, per tal com aquesta també és una manera d'augmentar la qualitat de vida en general de la població, i fer-la atractiva, tant per la població resident permanent, com la que s'hi està per temporades, o ve pels esdeveniments concrets de festivals o congressos. Es pot concloure que la societat de Sitges, està plenament integrada en la dinàmica de la metròpolis, i ha anat trobant, ràpidament i amb èxit, el seu paper en aquesta nova escala, i nou enfocament.

Un punt de vista important per a fer una valoració correcta del POUM de Sitges, és el de mantenir present en tot moment la nova i completa adscripció del municipi dins l'esquema territorial de la gran Àrea Metropolitana de Barcelona. En el tants cops esmentat "Estudi Ambiental Preliminar del Municipi de Sitges", es posa dins d'una taula resum d'una anàlisi DAFO sobre l'ús i gestió dels sistemes naturals, que la "integració metropolitana" és una amenaça. En un altre punt del text es comenta el perill de la "crisi d'identitat" que la mateixa circumstància metropolitana pot provocar. Totes dues coses són certes, però són problemàtiques que s'han de solucionar prenent una visió amb un canvi d'escala. Cal situar-se amunt, i després, des de la visió metropolitana, s'ha de tornar a lo local, petit i quotidià. Els espais naturals estan amenaçats? Sí, doncs cal protegir-los més, augmentar-ne la superfície, ajuntar-los amb els sistema de parcs metropolità. Llavors, localment, cal endreçar-los, i omplir-los de sentit i gestionar-los de prop. Crisi d'identitat? Sí, la que produeix el creixement i la maduració en contacte amb la resta del món, i amb l'Àrea Metropolitana en primer terme. La solució és inevitable: Sitges ha esdevingut "ciutat" , en el concepte contemporani i futur de ciutat. I Sitges s'ha d'adaptar a la nova realitat orgànica, i el POUM s'ha d'analitzar i valorar des d'aquest punt de vista.

Després, cal tenir present, sense perdre de vista tot el que ha precedit, els conceptes ben coneguts de desenvolupament sostenible. Parlant de la sostenibilitat a Sitges, pot ser inicialment polèmic, ja que Sitges és força insostenible pels estàndards imaginaris que caldria assolir en el futur. De fet, l'ocupació urbana actual de Sitges és, ara com ara, poc sostenible, ja que la densitat d'habitatges és baixa, i moltes cases tenen piscina. La població en

urbanitzacions perifèriques incrementen el transport motoritzat obligat, i les piscines i els jardins privats incrementen el consum d'aigua. Per altra banda, els hotels amb estrelles acostumen a oferir banyeres i dutxes amb aixetes de gran cabal. Per tot plegat, resulta que el consum per càpita d'aigua al municipi es força alt (270 l/hab/dia de mitjana, màxima de 290 i mínim de 230). Per comparar-ho, a Barcelona ciutat és d'uns 120 l/hab/dia, i és major a l'àrea metropolitana. La mitjana de Catalunya està en uns 200 l/hab/dia. Cal afegir, que la població usa aigua de pous i mines, consums no inclosos en certs càlculs, i que per altra banda, ha disminuït molt la superfície de conreus, i que per tant, no podem dir que es gastí aigua per l'agricultura (que és la principal consumidora d'aigua en els càlculs a gran escala), encara que sí es gasta segurament pel reg dels jardins.

Aquest comentari sobre l'aigua, l'usem a tall d'exemple per concloure que el futur té reptes, i s'albiren problemes que cal prevenir. L'estudi acurat del cicle de l'aigua al municipi, per exemple, hauria de ser una tasca prioritària. Seria útil per Sitges, però ho seria per multitud de municipis que tenen problemes similars; seria bo per tots.

Tenint doncs aquest marc de referència, la valoració del POUM s'ha de contemplar des de la perspectiva dels canvis que el Pla introdueix en la dinàmica urbana, econòmica, social i ambiental. En aquest sentit, el que serveix per a valorar el POUM és veure els canvis (tendències) produïts en els descriptors del model de territori, sempre que aquests es puguin establir.

6.2 Metodologia per l'avaluació del POUM

6.2.1 Efectes previstos del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

La finalitat d'un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal és tenir efectes significatius, sobre tots i cadascun dels conceptes que es citen en l'epígraf **f** de l'Annex I de la Directiva 42/2001 CE, i el tipus d'efecte cal que sigui "positiu". La intenció del Pla és aconseguir millorar allò que es pot millorar, i no empitjorar res que no es vulgui fer malbé. Aquests dos importants objectius genèrics, pressuposen la identificació prèvia del que va malament, i que pot ser abordat i solucionat pel POUM, del que va bé i que no hem de malmetre amb el POUM, i de les interferències i interaccions entre ambdós aspectes. En aquest estudi, pot veure's en els apartats 4.3 les principals disfuncions identificades de l'ordenació i normativa vigent, i en el capítol 5.1 el criteris i objectius que ha orientat el POUM, identificats en el moment inicial (el què i el com, que sovint responen a mancances o disfuncions ben concretes, i a opcions polítiques de presa de posició en front de la resta de territori i del món en general). En el capítol 5.2 es presenta finalment les principals accions que conté el POUM de Sitges. Llegint aquests dos apartats, hom s'adona immediatament que els criteris i objectius estan completament impregnats del concepte de sostenibilitat i de protecció de la natura. Cal no oblidar que més d'un 60% del territori del municipi de Sitges està inclòs en el PEIN del Parc de Garraf, i aquest

fet, la valoració pública i notòria del paisatge i ecosistemes del municipi, ha tingut un efecte notable en la consideració que la població té pel seu propi territori.

Per fer l'avaluació ambiental del Pla, hom pot optar per tractar de transposar una tècnica típica de les que s'usen en les avaluacions d'Impacte Ambiental de projectes d'instal·lacions o Plans Especials, d'abast territorial menor i de nivell de concreció major que un POUM. Llavors es fa una anàlisi detallada de factors ambientals i dels impactes que cadascuna de les accions hi exerceixen, una valoració del pes de cada interacció, i s'aplica un mètode numèric per resumir tot plegat en una valoració que ordeni les alternatives i faciliti prendre una decisió. Aquesta seria essencialment la metodologia que s'utilitza en els Estudis d'Impacte Ambiental (EIA). Malgrat l'aparença, els mètodes no són mai "objectius", i els termes "quantitatiu" i "numèric" són operatius i res més. A la pràctica cal en algun moment ponderar la "importància" dels conceptes inclosos en la valoració de l'impacte, per la qual cosa s'usen criteris diversos. Per això, més que l'aspecte numèric, l'estudi interessa pel que aporta de descripció ordenada del Projecte o Pla, amb la que es pot aconseguir una major consciència del que significa les decisions i opcions que finalment es tinguin en compte. A cops la ponderació dels factors s'allarga més enllà de la pròpia redacció d'un EIA o d'un Estudi Ambiental com el present, ja que a darrera hora, una sola raó pot tenir tant de pes que inutilitzi la resta, tal com de fet es contempla per exemple amb "les raons imperioses d'interès públic" de l'article 26 de l'esborrany de la Llei Catalana d'Avaluació Ambiental de Plans i Programes, o d'articles similars en altres lleis o normatives.

L'avaluació dels efectes, és a dir, el problema de la predicció en sistemes complexos com el que tracta el POUM, és que se'n perd ràpidament la capacitat quan anem als detalls i a mesura que ens allunyem en el temps. Per això, el Pla delimita, classifica i fa normatives, una mica com qui dibuixa un tauler, unes peces i unes regles del joc, i tothom sap que hi ha posicions relatives de les peces que no poden correspondre mai a un instant possible d'una partida, ja sigui d'escacs o de dames, en el sentit que les regles del joc, de complir-se, les impossibiliten. El fet d'impedir certes tendències o direccions, obliga necessàriament a que el sistema, o algunes parts del mateix, hagin de seguir-ne d'altres, algunes previsibles o desitjables, altres impredecibles però no per això pitjors. Les novetats creatives poden arribar més sovint d'aquestes últimes.

En el POUM, hi ha accions que són clarament deterministes i finalistes (preveure un vial, un accés, distribuir equipaments,...) però la majoria de disposicions assenyalen direccions prohibides, usos permesos i les seves limitacions. El POUM és doncs un instrument complex, per a dirigir un sistema més complex, fet amb l'esperança que si ningú fa trampa, el futur sigui millor, més amable, més confortable, més saludable i en definitiva, més ric i engrescador. En qualsevol cas però, i també en els casos on ens sembla veure-hi un determinisme acusat, els detalls no són predictibles.

Un altre aspecte que en aquest context no es pot oblidar citar, és que cal que els agents que intervenen, és a dir, els jugadors d'aquell joc de tauler imaginari, han d'estar d'acord amb les

regles del joc, han d'estar disposats a participar. Aquí hi ha a cops grans dificultats, per quant la condició de bo o dolent, de desitjable o desagradable, de bonic o lleig, no són qualitats objectives. En algun dels mètodes d'avaluació d'impacte ambiental, com per exemple la tècnica de les matrius d'interacció, el valor d'importància d'un impacte sovint es calcula pel producte de tres termes: la intensitat, l'extensió i la naturalesa o signe. Els dos primers generen el valor absolut de l'impacte, però el tercer en dóna el signe, positiu o negatiu, i aquesta és a cops una qüestió totalment subjectiva, podríem dir que ideològica.

Cal afegir a més a més, que si filéssim més prim, en una cadena de causalitats per exemple, el producte de dues negatives dóna un valor positiu, i quan es tracta de matrius d'interaccions, si es calculen bé les sinèrgies (interaccions creuades) els resultats són difícilment predictibles ja que poden ser sensibles a les condicions inicials, és a dir, que molt petites variacions poden veure els seus efectes amplificats i fer aparèixer resultats dispars. Per acabar-ho d'adobar, el decalatge temporal dels efectes, i per tant de llurs interaccions, pot fer aparèixer dinàmiques igualment poc predictibles.

Una conclusió clara del que s'ha exposat en els paràgrafs anteriors, és que el més desitjable és que els agents es posin d'acord en un tauler i unes regles del joc. Això s'ha d'aconseguir a base de negociar, fer paquets, cessions i convenis, i es pot arribar a acordar solucions acceptables per la gran majoria. Aquest és el cas d'aquest POUM de Sitges²⁸.

6.2.2 Indicadors de tendència

En raó del tipus de Pla que es valora en aquest informe (POUM), i donat que la proposta ha estat discutida llargament, i en detall, per la comissió encarregada que ha valorat les alternatives diferents, fins a escollir la que finalment s'ha proposat, no es presenten ni comenten alternatives concretes a les que hi ha al POUM avaluat.

Per tal de poder sistematitzar i explicar més fàcilment els elements més importants del Pla des del punt de vista ambiental, en sentit ampli, com s'extreu del text de la Directiva 42/2001/CE, hem confeccionat una taula d'indicadors de tendències, que inclou una breu descripció del seu significat. El "indicadors de tendències" són en últim terme el nom que reben uns conceptes que haurien de donar lloc a unes variables observables i quantificables, i per tant, per les quals hom podria conèixer-ne l'evolució temporal, si més no relativa, respecte a un valor de referència inicial. Per tant, parlar d'indicadors de tendències és el mateix que parlar d'efectes.

En un POUM, els efectes ambientals poden ser immediats (obrir per exemple un nou accés, fer una plaça en una solar d'una vella fàbrica o construir una variant de la xarxa viària que eviti passar pel centre de la població, etc.), i poden tenir aspectes negatius immediats, i positius a mig i llarg termini. Negatiu temporalment mentre duri l'obra, positiu a partir d'acabada (suposant

²⁸ El POUM recull en el volum X, en l'Annex III a la Normativa, els convenis signats entre els agents i l'ajuntament, que vinculen les parts en el sentit que estableixen als articles 48 i 49 de les Normes. L'existència d'aquests convenis donen una solidesa clara al Pla

que es fa bé, i que el seu funcionament correcte no depengui d'altres accions que encara no s'hagin fet, etc...). Ara bé, l'interès d'una actuació del POUM va molt més enllà, ja que l'actuació local en una infraestructura viària per exemple, ha d'anar modificant els costums viaris, la distribució del valor del sòl, de l'ambient sonor, el canvi en la qualitat de vida, del consum energètic, etc. Per tant, els canvis que en general interessen en un POUM es noten a mig termini, es van consolidant al llarg del temps en estructura ("informació acumulada" en el sistema, usant la terminologia margalefiana²⁹), i el seu efecte és continuat i canviant sobre la dinàmica social, econòmica i ambiental.

En aquest context, un efecte a curt termini seria aquell que s'ha de notar abans de la meitat del període de desenvolupament del Pla; direm que és mig termini, quan els efectes es notin en la segona meitat, i de llarg termini quan s'hagi d'esperar cap al final del temps d'aplicació del Pla o més enllà per notar-ne els efectes. No hem distingit el termini de l'efecte de cada acció sobre l'indicador per què els presentem per grups i que en general hem de pensar en mig i llarg termini.

En la descripció s'esmenten les interaccions o sinèrgies entre els indicadors quan es coneixen, fent-ne constar el signe, encara que no es puguin quantificar adequadament. La mateixa descripció permet fer-se càrrec de la mena d'accions diverses del POUM que poden incidir en la modificació de la tendència. Un punt de vista clau d'aquest estudi és l'èmfasi posat en tenir en compte l'escala pròpia de l'àmbit del POUM, així com el fet que aquest conté les directrius per a fer Plans Especials, de millora urbana, o altres actuacions, moltes de les quals requereixen en cada cas concret un Estudi Ambiental, que pot ser d'Impacte Ambiental convencional.

Per l'ordenació dels indicadors, partim del fet que l'ecosistema (el territori) de l'àmbit del POUM està molt humanitzat. A tots els efectes considerem sempre l'ecosistema amb la població humana inclosa. Ara bé, el territori es pot descompondre en sectors i àrees, amb característiques suficientment distintes com per associar-los-hi papers diferenciats en el funcionament global, així com adjudicar-los-hi indicadors particularment importants. Així per exemple, l'espai urbà cal avaluar-lo segons les seves característiques físiques i pel que fa a la població humana (com a medi) i per la funció que fa en el sistema global. Hi ha conceptes però, que no es poden associar a un sol tros de territori, com ara podria ser la "qualitat de vida". Quines parts del territori o quins aspectes del seu funcionament intervenen en configurar una qualitat de vida? Sabem evidentment què hi ajuda, i què la perjudica, però es tracta d'un concepte complex, i buscant les accions del pla que l'afecten, hauríem de citar totes les accions del pla. Tanmateix, hom pot destriar aquells aspectes concrets més significatius en el canvi de tendències (allò que correspon a innovacions del Pla respecte al que hi havia).

En definitiva, el punt de vista que prenem aquí, és el de considerar que la majoria dels indicadors de tendència es refereixen a variables mesurades a l'escala del territori o població

²⁹ Flos, J. (2005) El concepto de información en la ecología margalefiana. *Ecosistemas*, 1/2005 (11 pags). <<http://www.revistaecosistemas.com/>> .

municipal, o a “propietats emergents” del sistema, resultat no trivial del conjunt de les actuacions, del seu grau de compliment, i varia amb el temps, mentre dura el desenvolupament del POUM, i encara després.

Quant a les accions del Pla que caldria considerar, n'hi ha derivades de la delimitació i classificació del sòl, de la normativa i hi ha accions singulars. Per la il·lustració del grau d'impacte que el pla té en els diferents indicadors, aportem més endavant un llistat d'alguns dels principals aspectes (uns molt concrets i altres més genèrics), que permeten arribar a fer una valoració relativa.

Taula d'indicadors de tendència

Els indicadors de tendència que s'han tingut presents per l'avaluació s'han classificat en cinc grans conceptes generals: **sostenibilitat, qualitat de vida, població, biodiversitat, economia i cultura**. En la **Taula 6.1** es pot veure que els diferents indicadors pertanyen normalment als descriptors de més d'un d'aquests conceptes, i per tant, aquesta condició mostra les sinèrgies i el signe de les interaccions.

Sostenibilitat: hi ha molts possibles indicadors de sostenibilitat pel municipi (vegis la documentació generada per les Agendes 21), però poden quedar reduïts a uns pocs si els integrem i ens limitem a aquells que són més importants en relació a les actuacions que realment es poden fer des de la redacció d'un POUM.

Qualitat de vida: aquest concepte engloba des de la salut humana, o la programació d'habitatge de protecció pública, fins a certes característiques del paisatge, tan de l'urbà com del natural.

Població: també en podríem dir societat. Es tracta d'indicadors que tenen a veure amb paràmetres demogràfics i socials.

Biodiversitat: es tracta de la paraula que en aquests moments probablement sintetitza millor tot el que fa referència als diferents nivells d'organització de la biosfera, des de les espècies fins als ecosistemes. Parlar d'efectes sobre la biodiversitat inclou fauna, flora, hàbitats, paisatge natural, diversitat específica, etc. Inclou per tant paisatge natural però també té relació amb l'agricultura en els seus aspectes ecosistèmiques més que no pas econòmiques.

Economia: les decisions del POUM estan molt influïdes pels interessos econòmics, però la seva orientació global la fixa el consistori elegit democràticament. Moltes de les actuacions del POUM estan fortament motivades per la necessitat de mantenir o augmentar el nivell de competitivitat econòmica del municipi, i per això requereix l'actualització d'infraestructures, serveis, i en el model actual comú, li convé créixer i renovar-se permanentment.

Cultura: en podríem dir també patrimoni, entenent que hi ha el cultural, l'arquitectònic, l'arqueològic, però també el natural i podríem incloure l'immaterial, de costums i tradicions.

Taula 6.1: Indicadors de tendència: Les columnes S, Q, P, B, E i C es refereixen a les inicials de les paraules emprades pels conceptes que hi ha a la primera columna. Aquestes columnes estretes es repeteixen com a referència en la **taula 6.2** d'avaluació.

CONCEPTE GENERAL	S	Q	P	B	E	C	INDICADOR AMBIENTAL	BREU DESCRIPCIÓ
Sostenibilitat Qualitat de vida	X	X					Consum d'energia: electricitat, gas i carburants de locomoció	Des del POUM es pot influir en la tendència del consum de recursos energètics, a través de la millora viària, la distribució dels habitatges (concentració), la construcció sostenible (aïllament), la facilitació de l'ús de la bicicleta (vies pacificades) o els desplaçaments col·lectius o a peu. La tipologia dels barris, dels habitatges, i les normatives en general afecten aquests indicadors de sostenibilitat.
Sostenibilitat Qualitat de vida	X	X					Arquitectura i urbanisme sostenible	Edificis més ben pensats (aïllats, orientats, etc.) els fa més fàcils de conservar des del punt de vista energètic. Els materials utilitzats (facilitació del reciclatge i gestió acurada dels residus) és també important. La normativa del POUM té un annex específic sobre condicions d'arquitectura sostenible. A banda dels aspectes constructius, hi ha els de distribució en el barri o zona, que ha de facilitar el transport col·lectiu, l'ús de la bicicleta, la minimització de desplaçaments motoritzats, etc.
Sostenibilitat Qualitat de vida	X	X					Distribució espacial d'habitatges a escala municipal	Una distribució més propera al nucli de població, i més densa localment, és més sostenible. En les urbanitzacions de cases aïllades, poc denses que encara estan per acabar, la reparcel·lació i les permutes permeten redistribuir l'edificabilitat i racionalitzar la distribució espacial dels habitatges.
Sostenibilitat Qualitat de vida	X	X					Densitat d'habitatges	El consum de sòl per càpita ha augmentat en els últims decennis degut a l'expansió de les urbanitzacions de baixa densitat. Aquesta despesa de sòl és a la llarga insostenible, i ara ja provoca alteracions importants en el funcionament dels sistemes urbans.
Sostenibilitat Qualitat de vida Població	X	X	X				Habitatges de protecció pública	La manca d'habitatge de preu assequible pels més joves o menys afavorits és un problema en la nostra societat.
Sostenibilitat Qualitat de vida Població	X	X	X				Nombre absolut d'habitatges	Les projeccions desenvolupades dels anys setanta i vuitanta, en molts casos no s'han complert, però a més a més són insostenibles ara com ara. El nombre absolut d'habitatges és un indicador indirecte de la capacitat del municipi per allotjar més habitants, ja siguin permanents o de pas.
Sostenibilitat Qualitat de vida Població	X	X	X				Nombre d'habitants	Limitar em sentit comú el nombre d'habitants (i el ritme de creixement) juntament amb altres mesures, pot fer el desenvolupament més sostenible. El nombre d'habitants potencial d'aquest POUM és lleugerament inferior al que hi havia previst pel pla vigent.

Sostenibilitat Qualitat de vida	X	X	Diversitat d'usos i serveis en l'entorn urbà	El bon funcionament dels nuclis urbans requereixen la convivència d'usos compatibles i l'existència de serveis. Cal que la disposició relativa d'habitatges i àrees de serveis i usos comercials o productius, afavoreixin la convivència i l'eficiència sistèmica. Les noves zones urbanes ordenades en aquest pla s'han dissenyat per tal d'afavorir la diversitat d'usos i la instal·lació i funcionament de serveis.
Qualitat de vida Biodiversitat	X	X	Superfície espai lliure en sòl urbà/superfície e de sostre	L'espai lliure, places, espais verds, jardins, etc., dins del sòl urbà són fonamentals per una bona convivència i una millor qualitat de vida. Aquests espais són la seu de múltiples serveis sistèmics i afavoreixen un millor paisatge urbà.
Sostenibilitat Biodiversitat	X	X	Lligam d'espais verds urbans amb espais no urbanitzables protegits	Els espais urbans fragmenten i aïllen espais rurals que contenen poblacions vegetals i animals d'interès. Per algunes espècies, els corredors verds que uneixen zones periurbanes naturals a través de sòl urbà els és positiu i els permet connectar poblacions d'una i altres costat, afavoprint-ne la permanència de la població.
Biodiversitat		X	Protecció d'habitats i d'espais d'interès natural	Per llei hi ha certs hàbitats i espècies que cal protegir i en trobem al Parc de Garraf; s'ha de protegir la zona humida catalogada de la desembocadura de la riera de Ribes, i totes les valls de riera; s'ha de protegir el Cols-Mirapeix, zona d'interès paisatgístic i natural.
Biodiversitat		X	Biodiversitat	La biodiversitat es perd continuament a nivell de tot el planeta i ja s'ha perdut en gran mesura en països tan densament poblats com el nostre. Conservar la biodiversitat a nivell del planeta vol dir de fet, frenar la catastròfica extinció en massa que està provocant la humanitat. A l'escala local (municipal i regional) vol dir protegir hàbitats, recuperar espècies, conservar ambients i paisatges, disminuir la fragmentació d'espais naturals de qualitat, etc.. La paraula biodiversitat, pot incloure hàbitats, espècies, comunitats, paisatges, ecosistemes, etc..
Biodiversitat Qualitat de vida	X	X	Protecció paisatge	El paisatge és un nivell d'organització de la natura, independentment del seu grau d'humanització. Conservar-lo és bà per les espècies i els ecosistemes, però des del punt de vista antropocèntric, és fonamental per gaudir d'un entorn més agradable, i per tant, també s'ha d'incloure en els indicadors lligats amb la qualitat de vida, i amb l'activitat econòmica, ja que estem en un municipi que viu principalment venent qualitat de vida i ambient als turistes.

Sostenibilitat Biodiversitat	X		X			Desenvolupament urbà a costa de consum de sòl rural	La construcció és una de les activitats més lucratives i dinamitzadores dels temps moderns. El creixement del sòl urbà es va fer inicialment, preferentment a costa d'ocupar els terrenys agrícoles, més plans i fàcils. La pèrdua de conreus, malgrat sigui quelcom negatiu des del punt de vista de la població, dels ecosistemes, i en general del territori, històricament no s'ha valorat mai a l'hora de donar llicències, ja que és l'interès particular el que s'ha protegit, en front d'un hipotètic i més diluït bé comú. Més tard, i en l'època de l'expansió de la urbanització difusa i en relació a l'increment del benestar del nostre país, del turisme i del deliri per la segona residència, es va anar ocupant tota mena de sòls i entorns, invadint tota mena d'espais d'interès natural i paisatgístic. En aquest sentit el litoral ha patit molt intensament aquesta dinàmica.
Biodiversitat			X			Rieres i aiguamolls	Són espais a protegir, per que constitueixen un conjunt d'hàbitats amenaçats i per que són espais de connexió entre entorns naturals. Tenen igualment valor paisatgístic i sistemica.
Patrimoni cultural				X		Protecció del patrimoni històrico-artístic	La cultura i la història dipositada en els objectes, edificis i monuments s'han de conservar. Els objectes són tota la memòria possible en el sentit que amb el pas del temps, i en funció del qui els estudia, poden anar donant informació relevant per sempre. Són també testimoni i tenen un valor simbòlic sensible.
Població Economia		X		X		Impuls econòmic sostenible	Des del punt de vista del POUM l'economia d'un municipi pot dependre de la disponibilitat de sòl adequat per a les activitats econòmiques projectades, de les comunicacions, etc. En el cas del turisme i els serveis, principals motors econòmics de Sitges, l'ordenació territorial pot fer molt per racionalitzar i redirigir l'impacte de l'explotació turística, així com la seva tipologia.
Sostenibilitat Població Economia	X	X		X		Mobilitat	Accessos ben dissenyats i suficients per connectar les zones urbanes a la resta de territori, i als diferents centres de població del municipi entre ells; cal protegir els camins rurals en les zones no urbanes; cal ordenar i pacificar el trànsit i la circulació en les zones urbanes; cal facilitar el transport col·lectiu i altres formes de transport sostenible.
Sostenibilitat Població Economia Biodiversitat	X	X	X	X		Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà	Aquesta mesura ha estat la manera de creixer dels nuclis urbans municipals, però des dels anys seixanta del segle passat les urbanitzacions disperses van iniciar la seva expansió cancerosa per tot el territori. Cal raonar justificar molt bé l'expansió de sòl urbà a costa del rural o del que era destinat a altres usos.
Sostenibilitat Biodiversitat	X		X			Desclassificació de sòl urbà a no urbanitzable	Mesura que resulta convenient per anar mitigant els desastrosos efectes de la urbanització i la rururbanització. En particular, cal recuperar aquells sòls que havien estat declarats urbanitzables amb l'únic afany d'enriquiment econòmic de promotors i que per diverses raons no s'han acabat de complir les urbanitzacions.

Patrimoni cultural					X	Protecció del patrimoni arqueològic	Els jaciments arqueològics tenen un valor fonamental des del punt de vista científic i cultural. Cal protegir les zones on hi ha identificats possibles jaciments i que han estat catalogats per la Generalitat.
Qualitat de vida Població	X	X				Equipaments	El Pla ha de preveure espai i ubicació pels equipaments que es preveu seran necessaris per la dinàmica poblacional i social.
Qualitat de vida Població Sostenibilitat	X	X	X			Cicle de l'aigua: subministraments	Ha d'estar previst l'augment del volum de recursos que ha de necessitar la població en creixer. L'aigua és un dels principals, i que ha de disposar de reserves en dipòsits intercalats en la xarxa de distribució.
Qualitat de vida Població Sostenibilitat	X	X	X			Cicle de l'aigua: residuals	hi ha d'haver sistema recollida, canalització, transport i depuració. S'ha de buscar igualment la reutilització de les aigües de depuradora. S'ha d'evitar que els aigües residuals arribin sense tractar a les lleres del riu i al mar.
Qualitat de vida Població Sostenibilitat	X	X	X			Cicle de l'aigua: consum	L'estalvi d'aigua és una condició per emainar cap a la sostenibilitat. El POUM pot influir a través de la tipologia dels habitatges (menys piscines particulars i menys jardins de gran consum) i l'aplicació d'una arquitectura sostenible.
Sostenibilitat Biodiversitat	X			X		Pèrdua de sòl agrícola	L'erosió i la pèrdua per ocupació urbana o industrial del sòl de qualitat agrícola és un mal generalitzat dels nostres temps a tot el planeta. A Sitges, es consumeix amb aquest pla l'últim tros de sòl de qualitat agrícola que hi ha en terrenys plans prop del nucli urbà (La Plana- Sta Bàrbara...), encara que de fet, ja estava qualificat d'urbà en el pla vigent.
Patrimoni cultural biodiversitat				X		Protecció del patrimoni agrocltural	Inclou alguns cultius especials, com pot ser el de la malvasia a Sitges, però també inclou els paisatges humanitzats i les zones agrícoles que tenen un interès paisatgístic i ecològic, més que no pas econòmic.
Patrimoni cultural Qualitat de vida	X					Protecció del patrimoni arquitectònic i el paisatge urbà	L'entorn urbà conté sempre exemples de bona arquitectura i d'edificis que convé conservar per raons històriques, artístiques o simplement paisatgístiques.
Població Economia	X	X		X		Creixement urbà	El creixement urbà ha estat en gran mesura el motor de l'economia en els últims decennis, encara que el seu creixement aparent pugui estar inflat. Una situació de creixement moderat és una situació a la que el nostre sistema econòmic i social s'adapta bé.
Població Qualitat de vida Biodiversitat	X	X	X			Riscos	Aquest és un apartat que conté molts aspectes diferents i que es poden valorar paral·lelament. El POUM els ha de tenir en compte i donar-los una resposta satisfactòria. Hi ha els riscos derivats de fallades en els subministraments de recursos (aigua, gas, electricitat), de problemes amb l'evacuació d'aigües residuals, d'incendis forestals, d'esllavissada, d'inundació.

6.3 Avaluació i conclusions

A la **Taula 6.2** hem llistat una sèrie d'accions al costat dels indicadors de tendència, ordenats de la mateixa manera que en la taula 6.1, i hem valorat en l'última columna el pes de la contribució de l'acció en la manifestació de l'indicador. El llistat d'accions no és exhaustiu i detallat, i hem preferit indicar les més importants i en general expressades de forma genèrica, sent que hi ha moltes accions concretes en el mateix sentit, i que els detalls es troben llistats al capítol 5.2. Com que el POUM s'ha construït amb la idea de facilitar un desenvolupament sostenible del territori i amb un gran respecte i atenció pel medi natural i per l'entorn urbà i cultural, no hi pot haver valoracions negatives de les accions, és a dir, el POUM dissenyat no pot anar, per construcció, en contra d'algun dels indicadors llistats. Cal recordar que l'efecte es mesura en el canvi produït en relació a la situació que hi ha ara (situació de les NSCP). Per tant, la taula en realitat és un resum ordenat de les qualitats des del punt de vista ambiental, que pondera la tipologia dels efectes (tendències esperades) i els quantifica en termes relatius.

Taula 6.2 : Resum de valoració del POUM de sitges des del punt de vista ambiental. Es llisten una sèrie d'indicadors de tendències (explicats a la Taula 6.1) que representen en certa manera les guies del POUM des del punt de vista ambiental. La importància relativa sobre cada indicador de les accions que es llisten s'indica a l'última columna amb un "0" si l'acció no té efecte apreciable o si és incert, o amb un o dos signes "+" . Aquests indicadors no poden ser valorats negativament per la pròpia construcció del POUM, ja que reflecteixen aquells efectes que se n'esperen.

S	Q	P	B	E	C	INDICADOR AMBIENTAL	ACCIONS DEL POUM	VALOR
X	X					Consum d'energia: electricitat, gas i carburants de locomoció	La concentració de una bona part del creixement cap al centre de la població farà disminuir el consum del transport; les normatives sobre condicions d'edificacions sostenibles ha de ser igualment positiva quant a l'estalvi energètic.	+
X	X					Arquitectura i urbanisme sostenible	El POUM conté un annex normatiu "Criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat", que recull aquesta necessitat	+
X	X					Distribució espacial d'habitatges a escala municipal	El Pla fa una redistribució del sòl urbà, en treu de la perifèria, de llocs en cotes altes i en àrees de densitat baixa i col·loca el sostre d'habitatge equivalent més a prop dels nuclis consolidats	+
X	X					Densitat d'habitatges	POUM manté aproximadament la mateixa densitat de 20 habitatges per Ha.	0
X	X	X				Habitatges de protecció pública	En els nous assentaments projectats, hi ha l'obligació de les cessions d'habitatge protegit (20 %, tal com indica la Llei d'Urbanisme)	+
X	X	X				Nombre absolut d'habitatges	El POUM redueix el nombre d'habitatges total respecte al pla de 1989 en 473	+
X	X	X				Nombre d'habitants	La projecció d'habitants és lleugerament inferior a la que s'havia previst amb el planejament anterior.	+
X	X					Diversitat d'usos i serveis en l'entorn urbà	En els nous assentaments projectats, el més important dels quals és la Plana Sta. Bàrbara, s'hi introdueixen equipaments i serveis, i la diversitat d'usos.	++

X					Superfície espai lliure en sòl urbà/superfície de sostre	La proporció resultant de m ² d'espais lliures en zona urbana respecte als m ² de sostre és superior a 3 cops el que es marca per llei	++
X			X		Lligam d'espais verds urbans amb espais no urbanitzables protegits	El POUM distribueix els espais lliures verds, tenint molt en compte el servei de lligam que poden fer en el territori entre el verd urbà i el verd dels espais de sòl no urbanitzable d'interès paisatgístic i natural dels voltants	++
			X		Protecció d'habitats i d'espais d'interès natural	El POUM protegeix tot el sòl no urbanitzable, però fa més, el distribueix de manera que contribueixi a millorar el paisatge, a protegir i augmentar la superfície dels espais d'interès natural i a augmentar i mantenir la biodiversitat.	+++
			X		Biodiversitat	La protecció de l'espai no urbanitzable, dels espais connextos amb els del parc de Garraf, de l'àmbit dels Colls-Miralpeix, i de les valls de rieres així com la previsió d'espais verds i parcs urbans extensos ajudaran al manteniment de la biodiversitat	+
	X		X		Protecció paisatge	El POUM redueix l'ocupació i l'edificabilitat en els terrenys en pendent, per tal d'obtenir una millora paisatgística i minimitzar l'impacte sobre el medi de les construccions d'accessos. La normativa millora l'adaptació a la topografia natural.	++
X			X		Desenvolupament urbà a costa de consum de sòl rural	El POUM tanca el desenvolupament del municipi en l'estil que s'havia fet fins ara, i assenyalava un límit a l'espai urbanitzable i urbà, en protegir de manera clara pràcticament tot el sòl no urbanitzable.	+
			X		Rieres i aiguamolls	Dins de les sistemes d'interès per part del POUM, hi ha la riera de Ribes, per la que preveu la redacció d'un Pla Especial per tal de millorar-ne la seva qualitat ecològica, i alhora la seva integració, paisatgísticament correcte, amb el medi urbà, el natural i de jardí que l'envolta	+++
				X	Protecció del patrimoni històrico-artístic	El POUM incorpora íntegrament el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg Municipal de Sitges aprovat el 1991.	++
	X			X	Impuls econòmic sostenible	El POUM prima la construcció hotelera en indrets d'alta significació urbana i en limita la grandària a fi i efecte d'evitar la massificació i afavorir la represa d'una temporada turística d'hivern estable	+
X		X		X	Mobilitat	Són moltes les accions del POUM que fan referència a la mobilitat: accessos, pacificació de trànsit, vies per bicicletes, facilitació de transport col·lectiu, accessos a peu i passeigs arran de mar... Per altra banda, l'ajuntament té fet el Pla de Mobilitat Sostenible de Sitges	++

X	X	X	X	X	Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà	PMU 7 Pou perdut Parc de les Arts 1, i el PPU 12 Parc de les Arts 2. Espais amb qualificacions prèvies heterogènies (28e,28b, 6a, 13), que es reordena en una zona d'un gran parc urbà central que vertebrava els espais lliures amb la zona hotelera de l'extrem nord. S'obté una millora clara des del punt de vista del paisatge, dels usos socials dels espais lliures i de la seva gestió sostenible.	++
X	X	X	X	X	Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà	PMU 13 Accés Llevant de Garraf i el PMU 12 Accés Ponent de Garraf. Superfície poc significativa, reordenada per la necessitat de crear accessos. S'eviten espais residuals sense tractar i es relliga els espais edificats amb un tractament sensible al paisatge urbà.	++
			X	X	Protecció del patrimoni arqueològic	El POUM incorpora les àrees d'expectativa arqueològica facilitades pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el maig de 2001, les quals estan perfectament identificades i descrites en el volum II, i es recullen en cada fitxa de zona i sector.	++
X	X	X			Equipaments	Les noves àrees urbanes i urbanitzables, aportaran sòls per equipament que assegurin les necessitats futures. Es recomana la redacció d'un Pla Especial Urbanístic d'Equipaments	+
X	X	X			Cicle de l'aigua: subministraments	Sitges disposa d'un pla director realitzat per SOREA en 2002 que cobreix el creixement de la població previst pel POUM, la seva distribució i el subministrament d'aigua potable, amb les seguretats de possibles falls accidentals.	++
X	X	X			Cicle de l'aigua: residuals	La EDAR de Sant Pere de Ribes – Sitges està dimensionada per depurar les aigües residuals produïdes per la població prevista pel pla;	+
X	X	X			Cicle de l'aigua: consum	L'increment de població s'ordena en una tipologia d'habitatges amb la població més densa que necessàriament han de consumir menys aigua (menys piscines i jardins particulars amb gespa)	+
X		X			Pèrdua de sòl agrícola	En tots els indrets on hi havia sòl agrícola aquest queda protegit. La Plana i Sta. Bàrbara, malgrat ja havien estat qualificats d'urbanitzables pel pla anterior, actuava com una zona natural que actuava segurament de connexió entre la zona dels Colls-Miralpeix i les àrees més forestades, naturals i també agrícoles de St. Pere de Ribes. Malgrat tot la nova urbanització preveu un entramat d'espais lliures i vies verdes que en part mitigarà la desaparició dels camps abandonats de la zona que de mica en mica s'urbanitzarà.	0
			X	X	Protecció del patrimoni agrocltural	Es protegeix els paisatges agrícoles i en particular el conreu de la malvasia	+

X	X	X	X	X	Protecció del patrimoni arquitectònic i el paisatge urbà	El POUM incorpora íntegrament el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg Municipal de Sitges aprovat el 1991.	+
			X		Creixement urbà	L'espai urbà ordenat en aquest POUM assegura el manteniment d'una activitat constructiva considerable per tota la durada de la seva aplicació. Tanmateix, el mateix pla tanca el creixement i anuncia un període posterior en el qual s'haurà de renovar l'entorn urbà, però sense créixer en superfície.	++
X	X	X	X	X	Riscos	El subministrament d'electricitat és el que pot tenir més problemes, però és una cosa coneguda sobre la qual s'hi treballa. El POUM ho té ressenyat. El subministrament de gas el fa la companyia sota demanda dels clients. Respecte a altres riscos, el POUM actua prevenint i millorant al situació d'inundacions per pluges torrencials i té en compte el mapa de l'estudi d'inundabilitat. La conservació de camins rurals i el Pla d'emergències i el d'incendis del Municipi minimitza aquest últim risc.	+

A més a més de la taula de valoració de les accions del POUM, hem considerat oportú afegir una taula d'anàlisi DAFO. Des del punt de vista ambiental, en un POUM no es poden realitzar utopies. Cal tenir present que sempre es parteix d'una situació prèvia, que és el resultat de d'unes normes i unes maneres de fer que s'han aplicat sense canvis durant més de quinze d'anys, mentre que durant aquest temps, moltes coses sí han canviat. En particular, l'estat del medi ambient ha empitjorat més de pressa del que hom es podia pensar, o per ser més correctes, hauríem de dir que l'ordenació territorial i altres normatives de fa quinze o vint anys, no van recollir la necessitat de vetllar de prop pel nostre ambient. Si el POUM ha tingut doncs alguns punts que han dificultat trobar solucions millors des del punt de vista ambiental, també ha comptat amb actituds i recursos que han estat molt positius, i és cert que s'han pogut fer coses que pensem que tenen un bon futur. En l'aplicació i desenvolupament del Pla, hi podem però veure algunes "amenaces" a les quals els futurs consistoris han d'estar amatents. D'igual manera, però en un sentit més engrescador, el POUM ofereix unes oportunitats que no es poden deixar perdre. Ara bé, les coses no es fan soles, i cal que els responsables dels departaments de medi ambient i sostenibilitat de l'Ajuntament de Sitges, i la pròpia societat civil organitzada, segueixin de prop el procés i hi posin l'interès i dedicació suficient per tal que les potencialitats del POUM, des del punt de vista ambiental, es materialitzin.

Taula 6.3: Quadre de DAFO (Debilittats, Amenaces, Fortaleses, Oportunitats) aplicable, com orientació, al POUM de Sitges. Cal aclarir que s'entenen per debilitats els condicionaments de la confecció del POUM, els antecedents i a la situació de l'ordenament urbanístic de Sitges durant els darrers 15 anys; les amenaces són dificultats previstes pel desenvolupament del pla; les fortaleses es refereixen per un costat a les mateixes coses positives que estableix el POUM i per les coses positives del consistori i de la població de Sitges; finalment, el POUM ofereix oportunitats que han de permetre, si s'aprofiten, millorar en molts sentits el municipi, i en particular, des del punt de vista ambiental.

DEBILITATS	AMENACES
<ul style="list-style-type: none"> • Els plans anteriors no sostenibilistes • Drets de propietaris de sòl urbanitzable que obliguen a mantenir uns rendiments • Preus elevats del sòl 	<ul style="list-style-type: none"> • Dificultats en el finançament del projecte • Pressió urbanística creixent • Perill d'iniciar turisme de masses
FORTALESES	OPORTUNITATS
<ul style="list-style-type: none"> • POUM molt treballat a nivell de detall • Cohesió en l'equip de govern en el concepte del projecte • Personal de medi ambient a l'ajuntament • Protegir espais no urbanitzables • Donar coherència i dissenyar amb criteris sostenibles la nova gran àrea urbana de La Plana-Sta Bàrbara 	<ul style="list-style-type: none"> • Ampliar espais no urbanitzables • Protegir el sistema de la Riera de Ribes • Reorganitzar internament el nucli principal • Plantejar definitivament l'inici del canvi de paradigma en el desenvolupament territorial • Donar el marc adequat per l'ampliació del Port Ginesta

Conclusions

A la vista de tot el que s'ha exposat, es pot dir que el POUM de Sitges analitzat no té defectes pel que fa a temes ambientals, i que té en canvi aspectes altament positius, quant al concepte global d'ordenació del territori adaptada a la nova etapa metropolitana que li ha de tocar viure al municipi. En aquest sentit es valora positivament els grans espais de sòl no urbanitzable protegit; es valora l'estructura en xarxa de vies parc, bones per connectar i per passejar a peu o en bicicleta; es valora molt positivament el fet d'incloure espais lliures que connectats i ben distribuïts, milloraran el paisatge i contribuiran com a llocs de trobada a la socialització de la població; es valora també molt positivament la resolució dels accessos i la permeabilització viària interna, així com la reordenació interior; es valora molt positivament l'haver sabut aprofitar l'oportunitat de reconduir el sòl urbanitzable de la zona central (La Plana- Santa Bàrbara) per fer veritable urbanisme de ciutat; i tot plegat, amb la dificultat d'haver d'assumir una situació anterior anòmala, per quant el POUM ha de substituir unes normes subsidiàries, que sent transitòries, ja portaven 5 anys funcionant.

6.4 Seguiment i supervisió del desenvolupament del POUM

L'ajuntament de Sitges ha de nomenar un director de seguiment del POUM, el qual, d'acord amb els responsables i tècnics municipals de les àrees d'urbanisme, medi ambient i sostenibilitat, haurà de confeccionar un programa concret i dur-lo a terme.

El seguiment es basarà en l'actualització permanent de l'estat de desenvolupament i realització de cadascuna de les actuacions urbanístiques, dels diferents Plans de millora, parcials i especials. En particular vetllarà per la qualitat i seguiment dels Informes d'Impacte Ambiental que els plans i projectes concrets duguin associats.

Des d'un punt de vista més general, cal que els departaments citats anteriorment, i que el director responsable del seguiment del POUM, estiguin amatents a no deixar passar les oportunitats d'anar implementant les millores ambientals que les actuacions urbanístiques aniran permeten. Cal que vetlli per l'aplicació de les normatives sectorials però també per les ordenances i altres recomanacions que des del punt de vista de la sostenibilitat es pugui introduir en l'arquitectura i l'urbanisme. Igualment, haurà d'estar atent al canvi de configuració del municipi al qual s'hagin d'adaptar els serveis municipals i en particular els que fan referència a l'aigua, l'energia, els residus i el transport.

7. Resum de l'Estudi d'Avaluació Ambiental del POUM de Sitges

7.1 Introducció

Aquest estudi consta de tres parts. La primera que és descriptiva del territori, fa èmfasi en els aspectes físics i biològics, en els valors naturals i paisatgísics que cal preservar, i en els riscos que cal prevenir. En aquesta primera part s'indiquen ja algunes de les principals aportacions de l'anàlisi ambiental del territori que són recollides en el pla d'ordenació. La segona part descriu l'ordenació urbanística vigent, els seus principals defectes i limitacions, i descriu el nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal objecte del present estudi d'avaluació ambiental. En aquesta descripció es fa èmfasi en aquells aspectes i accions que seran objecte de valoració, tant si són d'àmbit general i conceptual global, com de detall. En la tercera part, es sistematitza els criteris per fer l'avaluació del POUM i la metodologia emprada, i es sintetitza en dues taules els resultats de la valoració, en les que s'indica el pes de les principals actuacions en la variació dels indicadors de tendència escollits que mesuren bàsicament els principals factors multidimensionals que hem anomenat sostenibilitat, qualitat de vida, població, biodiversitat, economia i cultura.

7.2 Breu descripció del municipi

La millora de les infraestructures de comunicacions, materialitzada amb la construcció de l'autopista Pau Casals i la millora del servei de ferrocarril, han suposat per a Sitges un canvi de condicions, tant en relació amb l'exterior (comunicacions amb Barcelona, Catalunya, Espanya, Europa), com en els nous requeriments dels seus habitants. El municipi de Sitges ha quedat definitivament, i a tots els efectes, inclòs dins de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Cal que Sitges prengui una bona posició en aquesta nova dialèctica de les ciutats metropolitanes, en l'esquema de les "ciutats de ciutats", i el POUM és una de les eines que pot ser més eficaç per avançar-se als esdeveniments que la dinàmica general del territori imposa, per millorar la vida al municipi tot mantenint els trets d'identitat més estimables, sense oblidar però que aquests van canviant.

El municipi de Sitges té el seu espai urbà repartit en quatre nuclis, dels quals el de la Vila de Sitges a ponent del massís de Garraf és el principal. Els altres tres, Vallcarca, Garraf i Les Botigues, si bé són menors, han de ser considerats amb tot el detall i amb totes les seves peculiaritats. En aquest municipi hi ha quatre ports, tres d'esportius i un d'industrial (Vallcarca).

Des del punt de vista econòmic hom pot considerar que Sitges s'ha especialitzat en els serveis, i dins d'aquests, el turisme és el més important. Aquest té però un caracter especial ja que per un costat és un objectiu directe gràcies a la seva proximitat a l'aeroport, i alhora cada cop és més important l'oferta de reunions i congressos. El repte és ara el de minimitzar la fluctuació de temporada, evitar la massificació, millorar l'oferta i el rendiment, i tot plegat preservant l'ambient natural, el paisatge i la qualitat de vida, que són els principals trumfos d'aquest municipi juntament amb el seu microclima afortunat.

Unes dues terceres parts del territori (2865 ha) es troben dins del Parc de Garraf, una de les zones incloses dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (1992) que disposa des de fa anys d'un Pla Especial (1987) que afecta a diversos municipis de la comarca. El total de sòl urbà actual és de poc menys de 680 Ha. Els nuclis urbans de Vallcarca, Garraf i Les Botigues estan totalment encerclats pel sòl no urbanitzable del Parc. La Vila de Sitges, disposa de sòls no urbanitzables entre la zona urbana (al noest i est d'aquesta) i el Parc que tenen les mateixes característiques ecològiques que aquest últim, i que cal preservar per tal que en puguin formar part en el futur. És una zona on hi ha urbanitzacions que cal endreçar (Montgavina, Quint Mar). Per l'altre extrem, a la costa i a ponent, existeix l'espai dels Colls-Miralpeix, on subsisteix força ben conservat un bosc litoral característic d'aquest tram de la costa catalana. Al nord de la Vila, just per sota de les estribacions del massís, hi passa l'autopista, i al nord-oest els límits municipals amb Sant Pere de Ribes passen tant pel mig d'urbanitzacions com d'espais amb algunes pinedes, garrigues i camps de conreu. Al centre de la Vila, al nord de la via del tren, hi ha una gran zona relativament plana, originalment agrícola, que és urbanitzable segons el pla vigent i que el POUM reconduïx i aprofita per ordenar el creixement que es considera que pot tenir encara la població (en gener de 2004 el padró era de 24.255 habitants) en els propers decennis.

7.3 Principals àrees d'interès natural a protegir

En primer lloc en front de la costa de Sitges hi ha hàbitats marins d'interès comunitari a protegir (codi 1120 de la Directiva Hàbitats, alguers de *Posidonia oceanica*, espècie protegida segons ordre del Dep. d'Agr. Ram. i Pes. 31-07-1991). A la protecció d'aquests hàbitats només s'hi pot contribuir d'una manera indirecta des del POUM, a través de prendre mesures que facin el sistema urbà més sostenible, que es minimitzi els abocaments d'aigües residuals i material particulat al mar per exemple. La protecció directa s'ha de prendre amb mesures que afectin als usuaris del mar i dels seus recursos econòmics o de lleure.

Ja en la zona terrestre, la costa de Sitges conserva elements ecològics de gran interès, molts d'ells presents al llarg de la costa del PEIN de Garraf i protegits pels seu Pla Especial (Vegetació de penya-segats amb limònim, codi 1240 del DMAH, i tota una sèrie d'espècies d'aus d'interès particular). Tant a la zona del massís de Garraf com en el sector dels Colls-Miralpeix, hi ha comunitats vegetals de garrigues i matollars termòfils dominats per margalló, codi 5333, que també formen part dels hàbitats d'interès comunitari. El bosc litoral dels Colls està catalogat com espai d'interès paisatgístic pel Pla Territorial Metropolità (1998). El Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner protegeix tots els sòls no urbanitzables citats fins aquí, i d'altres que en un futur podrien integrar-se dubte en el Parc de Garraf.

Els ecosistemes fluvials estan representats pràcticament per la riera de Ribes i la d'Aiguadolç, sent la primera la que ha de rebre més atenció (figura a l'inventari de zones humides de Catalunya, codi 0270900). Cal fer un Pla Especial de la Riera de Ribes per tal de fer-ne una

ordenació amb fonament ecològic i paisatgístic, que contempli la restauració i protecció de tota la riera.

L'única zona relativament important d'espai agrícola que hi havia a Sitges és la de La Plana que va ser declarada urbanitzable des de l'últim pla general encara vigent. Altres àrees menys extenses però paisatgísticament i ecològicament interessants són les del sector de Can Girona i dels Colls-Miralpeix, i evidentment altres que hi ha dins del sector pertanyent al PEIN. Per últim, hi ha unes vinyes de malvasia, d'interès agrocltural, a la zona de l'Hospital Sant Joan Baptista, que cal conservar. La varietat malvasia de Sitges està ademés dins la denominació d'origen Penedès.

Entre els hàbitats de caire forestal, sobretot presents en el massís de Garraf i dins del PEIN, però també en les vores limítrofes de sòl no urbanitzable, i que cal protegir, hi trobem el de les garrigues i matollars mediterranis termòfils dominats per càrrix (codi 5332 de la Directiva d'Hàbitats) i la vegetació de les roques calcícoles (amb codi 8211). Tanmateix, en general la zones forestals i el paisatge feréstec però humanitzat del massís són totes a protegir.

7.4 Riscos

Sitges disposa d'un Pla d'Actuació Municipal contra incendis forestals (un dels riscos inevitables dins de la zona mediterrània a la que pertany el municipi) i un Pla Bàsic d'Emergència Municipal (peça clau del sistema de protecció civil).

El POUM té en compte el risc d'incendi i pren especial cura de facilitar l'accessibilitat a tots els indrets amb risc. En particular, intervé en algunes zones urbanitzades on hi ha vies en cul de sac que són un perill.

El POUM també recull en aquells sectors on és necessari les salvagudes per evitar el risc d'esllavissada (PMU.16 Assitencial Garraf II, PMU-17-Dotacions de Vallbona i PMU-18-Dotacions de Garraf II).

El POUM conté un estudi de zones inundables i assenyala el límits en els plànols corresponents

7.5 Principals característiques del POUM analitzat.

El POUM de Sitges objecte d'aquest informe tanca el desenvolupament del municipi en l'estil que s'havia fet fins ara (el creixement del sòl urbà a expenses del rural, urbanització de baixa densitat allunyada del centre històric), i assenyala un límit a l'espai urbanitzable i urbà, en protegir de manera clara el sòl no urbanitzable.

El POUM de Sitges planteja un creixement moderat de la població (segons la projecció, a finals del pla es passaria a una població potencial d'uns 43.000 habitants i uns 30.000 en primera residència), i aposta per un model urbà globalment sostenible, obtingut a base d'un repartiment

heterogeni de la tipologia urbana, i una reubicació d'un part del sostre edificable, racionalitzant l'ocupació per augmentar-ne la sostenibilitat i la qualitat de vida, procurant el funcionament local i la cohesió del barri, però tenint sempre present la visió des d'una escala suficientment gran, com per aconseguir una bona integració territorial, dins d'un esquema comarcal i metropolitana funcionalment coherent.

Sòl urbà i urbanitzable:

Des que es van aprovar les Normes Subsidiàries i Complementàries de Planejament (NSCP, del 1997), s'ha continuat consolidant espai urbà i s'han aprovat i acabat plans derivats. El POUM posa al dia la situació real i comptabilitza com sòl urbà tot aquell sòl que compleix les condicions que per llei ha de ser considerat com a tal.

El POUM reconeix per tant la categoria d'urbà a tot aquell sòl que actualment se n'ha de considerar, i que en tot cas és susceptible de plans de millora urbana en sòl urbà, o en plans d'actuació urbanística també en sòl urbà. El total de sòl urbà i urbanitzable és de 791,4 Ha.

El POUM redueix el nombre d'habitatges total respecte al pla de 1989 en 473 (Taula 3.4 de l'informe). Ara bé, el que és més important és com es produeixen aquests canvis en l'espai i en l'estil. El Pla fa una redistribució del sòl urbà, en treu de la perifèria, de llocs elevats, de densitat baixa i col·loca el sostre d'habitatge equivalent més a prop dels nuclis consolidats, en zones més centríques i ben comunicades, relligant-los i fent "ciutat". En els nous assentaments projectats, hi introdueix equipaments i serveis, l'obligació de les cessions d'habitatge protegit, i la diversitat d'usos.

En el POUM surt, pel sòl urbanitzable, una densitat de 20 habitatges per Ha. Es manté doncs globalment una densitat mitjana d'habitatges per Ha, l'estil que ja té Sitges en les seves parts noves del centre, però amb una particularitat: dediquen una gran proporció als espais lliures. Si sumem els espais lliures en sòl urbà que hi ha projectats, arriben a més de 161 Ha, és a dir, la proporció de m² d'espais lliures en zona urbana respecte als m² de sostre és superior a 3 cops el que es marca per llei.

El POUM distribueix els espais lliures verds, tenint molt en compte el servei de lligam que poden fer en el territori entre el verd urbà i el verd dels espais de sòl no urbanitzable d'interès paisatgístic i natural dels voltants.

Des del punt de vista de l'ocupació del territori i de la forma del nou espai urbà, es pot considerar que el POUM frena la tendència dels anys 80 i fa retrocedir els efectes que té per la sostenibilitat la urbanització difusa.

Sòl no urbanitzable

Sitges té una gran zona de sòl no urbanitzable constituït pel Parc de Garraf, i té una altra zona costanera d'interès natural en el seu límit sud, els Colls-Miralpeix, que el Pla Director Urbanístic

del Sistema Costaner protegeix. El POUM té una especial cura amb el sòl no urbanitzable, el protegeix i el distribueix de manera que contribueixi a millorar el paisatge, a protegir i augmentar la superfície dels espais d'interès natural i a augmentar i mantenir la biodiversitat.

Dins de les sistemes d'interès per part del POUM, hi ha la riera de Ribes, per la que preveu la redacció d'un Pla Especial per tal de millorar-ne la seva qualitat ecològica, i alhora la seva integració, paisatgísticament correcte, amb el medi urbà, el natural i de jardí que l'envolta.

Protecció del patrimoni històrico-artístic

El POUM incorpora íntegrament el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg Municipal de Sitges aprovat el 1991. Les determinacions dels plànols d'ordenació es complementen amb el contingut de les fitxes relatives a cada element o conjunt del casc antic (tant informatives com definidores del tipus d'actuació sobre l'element), i la normativa especifica clarament els tipus de protecció.

Protecció del patrimoni arqueològic

El nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sitges incorpora també les àrees d'expectativa arqueològica facilitades pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el maig de 2001, les quals estan perfectament identificades i descrites en el volum II, i es recullen en cada fitxa de zona i sector.

Equipaments

La població de Sitges gaudirà en general de dotacions suficients per a satisfer les seves necessitats, ja que quan s'incrementi la població a conseqüència del desenvolupament de les noves àrees urbanes i urbanitzables, aquestes aportaran sòls per equipament que assegurí les necessitats futures sense problemes. De totes maneres es recomana la redacció d'un Pla Especial Urbanístic d'Equipaments per tal d'optimitzar el desenvolupament, les localitzacions, conceptes i usos.

Aigües, electricitat i gas.

Sitges disposa d'un pla director realitzat per SOREA en 2002 que cobreix el creixement de la població previst pel POUM, la seva distribució i el subministrament d'aigua potable, amb les seguretats de possibles talls accidentals.

La EDAR de Sant Pere de Ribes – Sitges està dimensionada per depurar les aigües residuals produïdes per la població prevista pel pla, ja que disposa d'una línia construïda que encara no ha entrat en funcionament però està preparada. La depuració biològica d'uns 6000m³ dia⁻¹ de les aigües residuals tractades està en estudi ja que se'ls ha de trobar destinació.

El subministrament d'electricitat és el que pot tenir més problemes, però és una cosa coneguda sobre la qual s'hi treballa. El POUM ho té ressenyat.

El subministrament de gas el fa la companyia sota demanda dels clients.

Normativa

La normativa és completa i detallada. En especial té cura d'evitar els riscos d'inundació, d'esllavissaments i d'incendi. Inclou un annex normatiu sobre "Criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat" que són excel·lents des del punt de vista de vetllar per un desenvolupament derivat amb característiques constructives i urbanístiques sostenibles.

7.6 Avaluació ambiental

L'avaluació del POUM de Sitges es fa tenint en compte la realitat de la situació present, la de les normes vigents en matèria d'ordenació urbanística municipal, tractant de valorar el canvi de tendències que l'aplicació del POUM tindrà sobre uns indicadors escollits, que sintetitzen i combinen diversos aspectes que l'anàlisi ambiental ha de tenir presents. Cal tenir present que l'escala a la que es fa l'anàlisi és la del Municipi, com entitat que per un costat s'ha d'adaptar i integrar en el territori metropolità, i alhora, nivell d'organització que ordena i condiona l'activitat diària, a curt i mitjà termini de la població. Els seus efectes però són també a llarg termini per que condiona la creació d'estructures perdurables, com són les edificacions, els carrers i les xarxes d'infraestructures, que acumulen una informació que en qualsevol moment futur condonarà la vida dels habitants i dels sistemes naturals del territori.

7.6.1 Els indicadors de tendència

Genèricament els indicadors fan referència a:

Sostenibilitat: es recull el conjunt dels indicadors típics de les Agendes 21 municipals (energia, recursos, viabilitat, transport, residus, equipaments, espais lliures, etc.).

Qualitat de vida: aquest concepte engloba des de la salut humana, o la programació d'habitatge de protecció pública, fins a certes característiques del paisatge, tan de l'urbà com del natural.

Població: també en podríem dir societat. Es tracta d'indicadors que tenen a veure amb paràmetres demogràfics i socials.

Biodiversitat: es tracta de la paraula que en aquests moments probablement sintetitza millor tot el que fa referència als diferents nivells d'organització de la biosfera, des de les espècies fins als ecosistemes. Parlar d'efectes sobre la biodiversitat inclou fauna, flora, hàbitats, paisatge natural, diversitat específica, etc. Inclou per tant paisatge natural però també té relació amb l'agricultura en els seus aspectes ecosistèmiques més que no pas econòmics.

Economia: les decisions del POUM estan molt influïdes pels interessos econòmics, però la seva orientació global la fixa el consistori elegit democràticament. Moltes de les actuacions del POUM estan fortament motivades per la necessitat de mantenir o augmentar el nivell de competitivitat econòmica del municipi, i per això requereix l'actualització d'infraestructures, serveis, i en el model actual comú, li convé créixer i renovar-se permanentment.

Cultura: en podríem dir també patrimoni, entenent que hi ha el cultural, l'arquitectònic, l'arqueològic, però també el natural i podríem incloure l'immaterial, de costums i tradicions.

7.6.2 L'avaluació.

Resulta impossible destriar d'una manera neta les accions elementals que componen totes les directrius del POUM. Les accions que es poden distingir en el POUM, tant des del punt de vista de disseny urbanístic sobre el plànol, com en la seva normativa, són en sí mateixes entitats complexes: no es poden separar les parts i mantenir-ne el significat. Des d'un altre punt de vista, els resultats, o allò que es persegueix amb les accions, no és quelcom senzill i únic, sinó que amb una acció complexa es pretén canviar diversos aspectes alhora, els quals es poden valorar per tant des de diferents punts de vista.

D'aquí que les taules 6.1 i 6.2 de l'Estudi d'Avaluació Ambiental són riques en contingut i requereixen una atenció especial per a fer-ne una lectura acurada. Tanmateix, se'n pot fer un resum tot fent una llista d'aquells aspectes ambientals sobre els que més incideix el POUM. Cal indicar aquí que com que el POUM és el resultat d'una interacció llarga i negociada entre els diferents agents implicats, amb la interlocució i interpretació de l'equip tècnic redactor del Pla, el text d'aquest últim no conté cap defecte des del punt de vista ambiental, que l'equip redactor hagués identificat. En tot cas, pot donar-se la circumstància que algun aspecte pugi ser valorat amb diferent grau d'importància per uns o altres. En aquest sentit, el resultat del POUM no és l'únic possible però sí que és una solució que satisfà les parts, i que compleix amb l'esperit sostenibilista de la Llei d'Urbanisme i amb les prescripcions que des del punt de vista ambiental li són aplicables.

En la taula 7.1 s'indica en la primera columna el nom genèric de l'indicador de tendència, en la segona columna els conceptes que s'han tingut en compte en la seva valoració. Notis que es repeteixen els mateixos per diversos indicadors de tendència. En la tercera columna es posa el tan per cent del nombre total de creus que en la taula 6.2 han estat adjudicats a aquest indicador. Els resultats per un costat indiquen que el sistema ha valorat sobretot aspectes de sostenibilitat, biodiversitat, població i qualitat de vida, però cal dir que en aquests aspectes, el pes és equilibrat, és a dir, que el POUM tendeix a incrementar els valors positius de tots aquests indicadors ambientals.

Taula 7.1: En l'última columna, percentatge de la valoració total de les accions del POUM dirigides a millorar l'indicador de tendència que figura a la primera columna. Les accions concretes del POUM estan dirigides a millorar diferents tendències alhora. El grau d'exclusivitat o direccionalitat de les accions es pot mesurar en una escala de 0 a 1: els valors baixos indiquen que l'objectiu s'aconsegueix amb efectes més indirectes, i un valor proper a 1 indica accions molt direccionades a millorar exclusivament un cert indicador. El grau d'exclusivitat és de 0,75 per la cultura, 0,53 per la biodiversitat, 0,42 per la qualitat de vida, 0,41 per la sostenibilitat, 0,37 per l'economia, i 0,36 per la població.

INDICADOR DE TENDÈNCIA	CONCEPTES QUE EN FORMEN PART	VALORACIÓ RELATIVA
SOSTENIBILITAT	<p>Consum d'energia: electricitat, gas i carburants de locomoció</p> <p>Arquitectura i urbanisme sostenible</p> <p>Distribució espacial d'habitatges a escala municipal</p> <p>Densitat d'habitatges</p> <p>Habitatges de protecció pública</p> <p>Nombre absolut d'habitatges</p> <p>Nombre d'habitants</p> <p>Diversitat d'usos i serveis en l'entorn urbà</p> <p>Lligam d'espais verds urbans amb espais no urbanitzables protegits</p> <p>Desenvolupament urbà a costa de consum de sòl rural</p> <p>Mobilitat</p> <p>Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà</p> <p>Desclassificació de sòl urbà a no urbanitzable</p> <p>Cicle de l'aigua: subministraments, consums, residuals</p> <p>Pèrdua de sòl agrícola</p>	24,7%
POBLACIÓ	<p>Habitatges de protecció pública</p> <p>Nombre absolut d'habitatges</p> <p>Nombre d'habitants</p> <p>Impuls econòmic sostenible</p> <p>Mobilitat</p> <p>Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà</p> <p>Equipaments</p> <p>Cicle de l'aigua: subministraments, consum, residuals</p> <p>Creixement urbà</p> <p>Riscos</p>	19,4%

INDICADOR DE TENDÈNCIA	CONCEPTES QUE EN FORMEN PART	VALORACIÓ RELATIVA
<p>QUALTITAT DE VIDA</p>	<p>Consum d'energia: electricitat, gas i carburants de locomoció Arquitectura i urbanisme sostenible Distribució espacial d'habitatges a escala municipal Densitat d'habitatges Habitatges de protecció pública Nombre absolut d'habitatges Nombre d'habitants Diversitat d'usos i serveis en l'entorn urbà Superfície espai lliure en sòl urbà/superfície de sostre Protecció paisatge Equipaments Cicle de l'aigua: subministraments, consums, residuals Protecció del patrimoni arquitectònic i el paisatge urbà Riscos</p>	<p>18,3%</p>
<p>BIODIVERSITAT</p>	<p>Superfície espai lliure en sòl urbà/superfície de sostre Lligam d'espais verds urbans amb espais no urbanitzables protegits Protecció d'habitats i d'espais d'interès natural Biodiversitat Protecció paisatge Desenvolupament urbà a costa de consum de sòl rural Rieres i aiguamolls Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà Desclassificació de sòl urbà a no urbanitzable Pèrdua de sòl agrícola Protecció del patrimoni agrocltural Riscos</p>	<p>21,5%</p>

INDICADOR DE TENDÈNCIA	CONCEPTES QUE EN FORMEN PART	VALORACIÓ RELATIVA
ECONOMIA	Impuls econòmic sostenible Mobilitat Requalificació de sòl no urbanitzable a sòl urbà Creixement urbà	9,7%
CULTURA	Protecció del patrimoni històrico-artístic Protecció del patrimoni arqueològic Protecció del patrimoni agroocultural Protecció del patrimoni arquitectònic i el paisatge urbà	6,5%

7.6.3 Conclusions.

El POUM de Sitges analitzat no té defectes pel que fa a temes ambientals, i té en canvi aspectes altament positius, quant al concepte global d'ordenació del territori adaptada a la nova etapa metropolitana que li ha de tocar viure al municipi. En aquest sentit es valora positivament els grans espais de sòl no urbanitzable protegit; es valora l'estructura en xarxa de vies parc, bones per connectar i per passejar a peu o en bicicleta; es valora molt positivament el fet d'incloure espais lliures que connectats i ben distribuïts, milloraran el paisatge i contribuiran com a llocs de trobada a la socialització de la població; es valora també molt positivament la resolució dels accessos i la permeabilització viària interna, així com la reordenació interior; es valora molt positivament l'haver sabut aprofitar l'oportunitat de reconduir el sòl urbanitzable de la zona central (La Plana- Santa Bàrbara) per fer veritable urbanisme de ciutat, així com la reubicació de l'edificabilitat en el sentit de treure-la dels indrets on tenia més impacte paisatgístic, i on era més dispersa, per concentrar-la en llocs més propers als nuclis, fent barri, facilitant el transport, els equipaments i els serveis comunitaris, i alliberant espais lliures públics.

Barcelona, 5 de juliol de 2005

Signat: Jordi Flos
Doctor en Biologia

Annex a l'Estudi d'avaluació ambiental del POUM de Sitges

Avaluació preliminar de l'Impacte Ambiental en el conjunt del municipi de Sitges dels 12 Plans Parciais Urbanístics del POUM, i mesures correctores recollides en la Normativa del Pla.

Introducció:

La normativa del POUM de Sitges conté el "Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament", on es detallen les directrius generals que haurà d'acomplir el planejament del municipi a partir d'ara, basades en l'urbanisme sostenible i el respecte pel Medi Ambient.

Cal destacar que el nou POUM conté Plans Parciais aprovats i actualment en execució que es regeixen per la normativa de les Normes Subsidiàries i Complementàries de Planejament (NSCP), i que ja havien estat aprovats abans de l'entrada en vigor de la Llei d'urbanisme del 2002.

Els plans parciais totalment nous són els que veritablement han permès fer un cop de timó al rumb del desenvolupament urbà de Sitges, oferint l'oportunitat de redreçar la dinàmica poc sostenible de l'alt consum de sòl i de maltractament del paisatge en les parts altes i amb fort pendent del territori.

El POUM, amb l'ajuda oportuna del PDUSC, protegeix el sòl no urbanitzable i posa sentit comú a les actuacions en punts especialment sensibles des del punt de vista paisatgístic i ecològic, com el fet d'incloure que s'haurà de redactar un Pla Especial de restauració i ordenació de la Riera de Ribes.

Finalment, cal esmentar que l'acció més important del POUM des del punt de vista ambiental i de sostenibilitat, és la redistribució del sostre d'habitatges previstos en el territori segons les NSCP, traient-lo de les parts altes i allunyades dels nuclis tradicionals per acostar-lo al centre, i transformant-lo des d'una tipologia de habitatge aïllat de baixa densitat a una forma més compacte, en edificis plurifamiliars, poc densa si ho comparem amb les grans ciutats, però amb una proporció d'espais lliures alta, i una distribució equilibrada d'usos diversos, equipaments i serveis.

Aquesta actuació no es troba localitzadament en la normativa sinó que és el resultat de l'aplicació de molts articles, PMU's i PAU's, que aconsegueixen aplicar aquesta idea global. Només afegir, que tan sols aquells que estan pendents d'aprovació definitiva estan subjectes a la nova llei i per tant permeten obtenir l'aprofitament per habitatges de protecció oficial (HPO) en les diferents modalitats.

PPU-1 La Plana - Santa Bàrbara – Vallpineda	
Situació i característiques: Al Nord-oest del casc urbà principal. Es correspon als àmbits dels anteriors sectors de la Plana Oest, Sta. Bàrbara est, Sta. Bàrbara oest i Vallpineda Ranxo, amb ajustaments de límits.	
POUM: Crear un gran sector residencial de qualitat per tal de generar un nou centre urbà d'estructura sostenible, amb gran superfície d'espais lliures i equipaments, la construcció d'un aparcament soterrat per 450 cotxes.	
Superfície: 78,35 Ha Usos: Habitatge, oficines-administratiu, sanitari-assistencial, hotel·ler, educatiu, cultural, associatiu, esportiu, restauració i aparcament Total d'habitatges: 1.175 hab. HPO: 360 hab.	
Generació d'impactes: Els impactes seran els deguts a l'ocupació del sòl i a la població i activitats noves.	
Medi natural i connectivitat biològica: Valor de connectivitat biològica limitat. Es mantenen però al nord paisatges connectors biològics entre els Colls i el Parc de Garraf i uns espais intersticials cap a l'Est.	Mesures correctores: El sistema d'espais lliures amplia l'extensió de connector biològic del bosc mediterrani existent en el terme municipal de Sant Pere de Ribes que s'estén fins el nucli de les Torres
Paisatge: Es crea una nova extensa zona urbana. Cal que el barri quedi ben integrat en el conjunt de la vila vist des dels punts elevats dels voltants, i cal que des de dins hi hagi perspectives llargues, zones arbrades, espais recollits i pacificats	Mesures correctores: La distribució d'edificis i altura calculats tenien en compte els pendents del sòl i les visuals. La distribució de espais lliures i zones verdes, així com la connectivitat per vianants i bicicletes ha estat contemplada. Cessions del 55% del sector.
Patrimoni cultural: Hi ha enclavaments a tenir en compte dins del sector: l'ermita de Santa Bàrbara i Can Milà	Mesures correctores: La normativa exigeix que l'ordenació integri l'ermita de Santa Bàrbara i Can Milà dins el nou conjunt.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): L'increment d'habitants farà incrementar la demanda d'aigua, energia i el consum de sòl	Mesures correctores: S'actua en la distribució i tipologia de les edificacions, en la normativa i ordenances de les construccions, i en la tipologia i distribució de la xarxa viària. Es disminueix la proliferació de la casa unifamiliar amb jardí i piscina. Els espais lliures i verds urbans passen majoritàriament a públics, millorant la possibilitat de gestió.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants i usos. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Les construccions noves sotmeses a noves normatives sostenibles. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Altres impactes El desenvolupament urbanístic d'una zona tan extensa pot produir una degradació d'un entorn en construcció, desatès, desendreçat.	Mesures correctores: Es disminueix l'impacte fent un desenvolupament esglaonat i ordenat (en 12 anys), començant per la part meridional de l'àrea.
Avaluació general Impacte positiu pel pes global en el municipi en disminuir la mitjana de l'impacte per càpita (en sòl, energia, aigua, etc.). Es dedica una fracció important del sòl a espais lliures, i a zones verdes connexes amb les de sòl no urbanitzable veïnes. L'increment de consum de recursos i de producció de residus global del POUM són previstos pels plans directores de les entitats subministradores de serveis.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; annex normatiu, fitxa 1: PPU 1;	

PPU 2. LA PLANA EST	
Situació i característiques: Sector al nord de la línia del ferrocarril, ve delimitat a llevant per la Rambla del Migdia i a ponent per la continuació de l'avinguda Sofia. Es correspon a l'anterior sector de la Plana Est modificat	
POUM: Crear un sector de ciutat residencial en el qual apareixen de forma combinada l'edificació plurifamiliar de baixa densitat i l'edificació unifamiliar. S'han ajustat les determinacions de la modificació del pla parcial definitivament aprovat per la CUB el dia 19 de setembre de 2001.	
Superfície: 17,05 Ha Usos: Habitatge unifamiliar en renglera, plurifamiliar aïllat, comerç, sanitari-assistencial, recreatiu, esportiu, religiós, cultural, oficines-administratiu, restauració i hotelier. Nombre d'habitatges: 631 habitatges plurifamiliar+ 60 unifamiliar	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: de tota la zona central a desenvolupar aquesta es troba al centre sud-est, tocant a la via del tren i al nucli de la vila actual.	Mesures correctores: El sector és travessat per vies verdes i connectors d'espais lliures orientats de llevant a ponent
Paisatge: Es crea un paisatge urbà de ciutat residencial amb diversitat de tipologia.	Mesures correctores: Es disposa un 30% de zones verdes públiques i 10% equipaments S'actua en la distribució espacial dels edificis plurifamiliars i unifamiliars.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): El POUM incrementa el nombre d'habitatges per aquest sector respecte a les NSCP en el mateix nombre en què els redueix en el PPU-1 veí.	Mesures correctores: Tipologia de les edificacions plurifamiliar, normativa d'edificació, i apropament de la població al centre.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): L'increment d'habitants farà augmentar la producció de residus i la contaminació de l'aire. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Avaluació general Impacte general mitjà pels estàndards del global de la vila de Sitges. L'increment de consum de recursos i de producció de residus global del POUM són previstos pels plans directores de les entitats subministradores de serveis.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu, fitxa 2 PPU 2;	

PPU 3. CAMÍ DE CA L'ANTONIET	
Situació i característiques: Delimitat a ponent pel carrer de Ca l'Antoniet i la seva futura continuació, pel carrer existent de l'antic camí de Mas Alba al nord de l'Institut de Batxillerat a llevant i pel sector dels Ametllers al sud. Es correspon a l'anterior sector del Camí de Ca l'Antoniet	
POUM: Crear un sector d'edificació aïllada de densitat mitjana segons Pla Parcial definitivament aprovat per la CUB el dia 25 d'abril de 2001 (DOG 14/02/2002). S'adapta l'extrem nord ponent, per tal de millorar el traçat viari proposat pel POUM..	
Superfície: 8,49 Ha Usos: Habitatges unifamiliar i plurifamiliar en renglera, comerç, sanitari-assistencial, recreatiu, associatiu, esportiu, religió, cultural, oficines-administratiu i restauració. Nombre d'habitatges: 150 habitatges plurifamiliars + 99 habitatges unifamiliars	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: No està inclosa dins de les zones susceptibles de fer de corredor biològic	Mesures correctores:
Paisatge: Integració urbana amb els entorns.	Mesures correctores: Integració de Ca la Blanca en sistema d'espais lliures En la cessió del 61% de sòl s'hi contemplen espais lliures coordinats amb la resta del sistema en xarxa del POUM.
Patrimoni cultural: Àrea d'expectativa arqueològica de Ca la Blanca	Mesures correctores: Fitxa nº19 catàleg arqueològic. El PPU ha fet la prospecció arqueològica i respecta la zona de protecció.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats	Mesures correctores: Normativa de condició tècnica aplicable a planejament derivat de caire sostenibilista.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condició tècnica aplicable a planejament derivat de caire sostenibilista. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Avaluació general Impacte mitjà-alt, pels estàndards del global de la vila de Sitges, en incloure quasi un centenar d'habitatges unifamiliars.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parcial Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Fitxa 3 del PPU 3 de l'annex normatiu;	

PPU 4. CAN PEI	
Situació i característiques: Sector delimitat al sud per la línia de ferrocarril, a ponent per la C-246a i el terme municipal de Sant Pere de Ribes, i a llevant, pel futur pla parcial La Plana. Es correspon a l'anterior Sector de Can Pei	
POUM: Pla parcial aprovat definitivament el 9 de desembre de 1.992. L'objectiu és crear un sector residencial d'eixample amb edificacions plurifamiliars	
Superfície: 11,95 Ha Usos: Parcel·lacions i edificacions de volumetria específica i usos diversificats: habitatge plurifamiliar, hotel, comerç, docent, cultural, esportiu, social, religiós, sanitari-assistencial. Nombre d'habitatges: 360 hab.	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: El sector és la cruïlla entre la zona de desenvolupament de la Plana, ST. Pere de Ribes, els Colls i la zona de ponent de la Vila actual. L'extrem de llevant limita amb la franja de connectivitat biològica.	Mesures correctores: Es dediquen els espais de llevant, frontera amb el municipi de Ribes i la zona de riera a zones verdes. La part meridional forma part del corredor verd paral·lel a l'eix del ferrocarril.
Paisatge: Ocupació urbana. L'altre costat de la riera (St. Pere de Ribes) és urbanitzat.	Mesures correctores: Els projectes que desenvolupen les unitats parcel·laries disposen d'una composició conjunta i unitària. Zona verda de parc forestal,
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat de caire sostenibilista.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat de caire sostenibilista. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Avaluació general La zona es troba en la boca d'un dels passos entre la riera de Ribes i la zona dels Colls, quant a la bifurcació (nord-sud, i est-oest) de les reserves de connectivitat biològica ben resolta amb reserves d'espais verds (nord-sud) i vies-park (est-oest). Les cessions asseguren espais públics, equipaments i resolen el sistema viari dissenyat.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu Fitxa 4, PPU 4;	

PPU 5. LA GRANJA II	
Situació i característiques: Sector situat al peu del passeig de Vilanova. Enfront de les urbanitzacions del Vinyet i Terramar i a llevant de l'avinguda de Navarra. Es correspon a l'anterior Sector la Granja II amb una petita modificació	
POUM: Crea un sector de ciutat jardí semintensiva. El sector consolida la franja de sòl situada entre el passeig de Vilanova i la línia de ferrocarril.	
Superfície: 6.56 Ha Usos: Habitatge unifamiliar i plurifamiliar, sanitari-assistencial, associatiu, esportiu, religiós, cultural, oficines-administratiu, restauració, hotelier i educatiu. Nombre d'habitatges: 140 hab. HPO: mínim de 65 hab assequibles.	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: No és zona de connectivitat biològica	Mesures correctores:
Paisatge: Implantació urbana en un espai desendreçat situat entre la via del tren i la vila.	Mesures correctores: Consolidació d'espai urbà, amb la cessió d'espais lliures situats d'acord amb ordenació sectors veïns Cessió total 50%.
Patrimoni cultural: Àrea d'expectativa arqueològica fitxa 27 del catàleg.	Mesures correctores: Normativa recull la necessitat d'assegurar-ne la protecció.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat de caire sostenibilista. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Avaluació general La consolidació de sòl urbà és positiva. Per la tipologia dels habitatges, l'impacte dels habitants i usos sobre recursos (aigua, energia i sòl) són mitjans i la demanda assolible per les previsions de subministrament de les companyies. L'impacte per contaminació del medi és mitjana.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu, fitxa 5 PPU 5; Art. 21- Protecció patrimoni; Art-59 Llicències	

PPU 6. LA BÒBILA II	
Situació i característiques: Subsector situat amb façana a la Rambla del Migdia i al carrer dels Ferrers que pertany al Pla parcial la Bòbila. Es correspon a l'anterior Sector La Bòvila II.	
POUM: Es crea un sector residencial de densitat mitjana proper a la població que té la superfície restant de l'inicial Pla parcial La Bòvila (NSCP).	
Superfície: 1,69 Ha Usos: Habitatge unifamiliar, aïllada o amb filera, comerç i oficines-administratiu. Estació de servei condicionada. Nombre d'habitatges: 20 hab. HPO: 12 hab	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: Espai urbanitzable residual no participa de la connectivitat biològica	Mesures correctores:
Paisatge: Completa la façana urbana de la Rambla de migdia en zona urbana.	Mesures correctores: Ordenació viària. Cessió 50% per espais públics.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants i usos. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM. L'estació de servei condicionada a treure'n una altra en funcionament en nus viari amb més impacte segons el disseny del POUM.
Avaluació general L'impacte sobre el paisatge depèn del tractament arquitectònic i paisatgístic que es faci. L'impacte pels habitants i usos sobre recursos (aigua, energia i sòl) són mitjans i la demanda assolible per les previsions de subministrament de les companyies.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu, fitxa 6 PPU 6;	

PPU 7. CAMÍ DE LA FITA	
Situació i característiques: Delimitat a ponent per l'accés a l'autopista C-32 des de la futura rambla del Migdia i al nord per la C-32. Es correspon aproximadament als anteriors sectors (NSCP) del parc del Camí de la Fita i del Camí de la Fita i una part del sector Camí de Can	
POUM: Crear un sector amb edificació unifamiliar i plurifamiliar aïllada de baixa densitat	
Superfície: 11,187 Ha	
Usos: Habitatge unifamiliar i plurifamiliar, comerç, sanitari-assistencial, associatiu, esportiu, religió, cultural, oficines-administratiu i restauració.	
Nombre d'habitatges: 220 hab. HPO: 90 hab.	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous habitatges i usos	
Medi natural i connectivitat biològica: Espai urbanitzable residual no participa de la connectivitat biològica	Mesures correctores:
Paisatge: Espai que ha de lliurar l'espai urbà a l'eix viari de la C32, i que queda envoltat per vies urbanes amb rotondes dels sistema bàsic.	Mesures correctores: Ordenació viària i rotondes a fer importants (pas a Mas Alba sota la C32. S'ha de jugar amb la cessió 50% per espais públics.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants i usos. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM
Avaluació general Si es resolen les qüestions de vialitat i es realitzen les reserves d'espais lliures, es minimitza l'impacte de soroll i contaminació atmosfèrica a una part de la vila per on passa més trànsit de l'estrictament local. L'impacte dels habitants i usos sobre consum de sòl, aigua i energia és mitjà, en relació als estàndards de l'estil de Sitges. Per tant no contribueixen a incrementar-lo.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu, fitxa 7 PPU 7;	

PPU 8. CAMÍ DE CAN	
Situació i característiques: Sector situat entre la C-32 i el sector de Pins Vens	
POUM: Desenvolupar un sector industrial i de serveis.	
Superfície: 3,899 Ha Usos: Indústria de 1ª i 2ª categoria, hotel, oficines-administratiu, cultural, associatiu, educatiu, esportiu, aparcament, restauració i estació de servei. Densitat bruta d'edificacions: 10 establiments/Ha	
Generació d'impactes: Els deguts a la implantació de nous usos	
Medi natural i connectivitat biològica: Espai urbanitzable residual no participa de la connectivitat biològica	Mesures correctores:
Paisatge: Espai en contacte amb l'eix viari de la C32, i que queda envoltat per vies urbanes amb rotondes dels sistema bàsic. .	Mesures correctores: S'ha de jugar amb la cessió 30% per espais públics i l'ajardinament i estudi paisatgístic.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous usos projectats.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'usos. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Avaluació general Zona d'usos i impacte previsible similar a Mas Alba, simètric en disposició respecte a la C32. Importància de fer els accessos viaris com estan dissenyats (també el de Mas Alba) per minimitzar impacte de soroll i contaminació atmosfèrica.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Art-84; Art 86; Annex normatiu fitxa 8 PPU 8;	

PPU 9. PASSEIG DE QUINT MAR	
Situació i característiques: Franja situada al costat del sector de Quint Mar a la façana ponent del carrer Camí Mas d'en Puig	
POUM: Crear un sector de ciutat jardí residencial de baixa densitat, que ordeni l'accés a Quint Mar i solucioni vialitat local i connectiva amb C31.	
Superfície: 3.89 Ha Usos: Habitatge unifamiliar o plurifamiliar en renglera Nombre d'habitatges: 16 hab.	
Generació d'impactes: Els propis dels habitatges nous, i de la implantació viària	
Medi natural i connectivitat biològica: L'espai es veí d'una zona de protecció SRP4	Mesures correctores: Cessió del 50% de vialitat i espais lliures. Tipologia d'habitatges baixa densitat amb distribució al llarg de la via d'accés a Quint Mar.
Paisatge: Entorn de vegetació natural a protegir a ponent del sector. Via d'accés a Quint Mar. Zona de connexió viària mal ordenada.	Mesures correctores: Crear un passeig arbrat que dignifiqui l'accés a Quint Mar, incorporant una vorera mínima de 10 m d'ample que contingui dues rengleres d'arbres alts i un carril bici d'anada i tornada, amb un ample mínim de 2 m.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges projectats.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Altres impactes Hi ha un problema de connectivitat (accés C31) i redistribució del trànsit entre la vila i Quint Mar.	Mesures correctores: S'inclou la materialització d'una rotonda en la cruïlla amb el passeig del Margalló i la modificació de l'últim tram del c/ de les Corts d'Aragó
Avaluació general Solució necessària dels accessos a Quint Mar, s'obté una clara millora paisatgística i viària. Cal tenir cura amb la banda de ponent del sector i la frontera amb l'espai protegit veí. Impacte de l'increment de la població segons tipologia d'assentament mitjana, i menor en el conjunt de Sitges.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu fitxa 9 PPU 9;	

PPU 10. ANTIC BAIXADOR DE TERRAMAR	
Situació i característiques: Delimitat per la carretera C-246a, una franja de protecció de sistemes paral·lela al ferrocarril, la riera de Ribes i el càmping Miralpeix	
POUM: Crea un sector de sòl urbanitzable delimitat que fa possible la continuïtat viària a ponent de la carretera C-246a i que mitjançant un conveni urbanístic es concreta la cessió d'una gran superfície de sistema viari, d'espais lliures i d'equipaments comunitaris, així com l'execució de la urbanització dels espais lliures i la vialitat.	
Superfície: 3,439 Ha Usos: Habitatge plurifamiliar i/o hotel·ler, cultural, associatiu educatiu, esportiu, sanitari-assistencial. Nombre d'habitatges: 71 hab. HPO: 20 hab	
Generació d'impactes: Propis de les edificacions i dels nous usos.	
Medi natural i connectivitat biològica: Limita a ponent amb la vall de riera, connector biològic important.	Mesures correctores: Es lliga la vall de riera veïna (que ha de ser objecte de Pla Especial de protecció i restauració paisatgística i ecològica), amb els espais verds i la via per vianants (A2 i A5) que lliguen amb la dels plans parcials veïns de llevant.
Paisatge: Sector paral·lel a la via del tren (la banda meridional és de protecció de sistemes). A l'oest limita amb la vall de riera.	Mesures correctores: La reserva d'equipaments es deixa en la banda de ponent, limitant amb la vall de riera. Es disposen dues bandes d'espais verds al nord i al sud Cessió 44% espais lliures.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): La derivada dels nous habitatges i usos projectats.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): La corresponent a l'increment d'habitants i usos. La contaminació acústica i lumínica s'han de tractar.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Depuradora d'aigües residuals dimensionada per absorbir l'augment de població previst per aquest POUM.
Avaluació general Impacte general relativament baix, però cal resoldre bé la zona de contacte amb la vall de riera.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parcials Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu fitxa 10 PPU 10; Art. 110, Art. 111 Valls de riera.	

PPU 11. CAMÍ DE MAS ALBA	
Situació i característiques: Sector situat al nord de la C-32 recolzat en el nou camí a Mas Alba continuació del camí de la Fita. Àmbit delimitat en els plànols d'ordenació. Es correspon a l'anterior Sector del Camí de Mas Alba	
POUM: Desenvolupar un sector industrial i de serveis. Ordenament parcel·lació i edificació pel Pla parcial aprovat definitivament en 6 maig 1992, i Comissió d'Urbanisme 3 d'abril 1995.	
Superfície: 13,53 Ha Usos: Industrial: Tallers de reparació, agències de transport, materials de construcció. Habitatge personal de vigilància (si més de 1000 m ² de superfície construïda); Comerç, Restauració i hotelier, oficines-administratiu, cultural, recreatiu, associatiu, esportiu, restauració i estació de serveis. Densitat bruta d'edificacions: 10 establiments/Ha	
Generació d'impactes: La derivada de les edificacions i les activitats desenvolupades en el sector.	
Medi natural i connectivitat biològica: No forma part d'una zona de connectivitat biològica, però limita amb zones de sòl NU protegit.	Mesures correctores: Els límits de la zona perimetralment són de espais verds.
Paisatge: Zona de desenvolupament industrial en una depressió entre paratges feréstecs al nord i a llevant. Limita al sud amb l'autopista i vials d'accés.	Mesures correctores: Al voltant d'edificacions aïllades s'obliga a arbrar el 30% de la parcel·la amb arbres amb un mínim d'un diàmetre de 10 cm. amidat a 1m.d'altura del terra.
Patrimoni cultural: Jaciment de les Pruelles (vegeu fitxa nº 20 de la Carta Arqueològica) i del jaciment de la Casa de les Pruelles (vegeu fitxa nº 15).	Mesures correctores: Fer prospeccions i deixar espais de protecció segons dictin les autoritats competents.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): Les pròpies de l'activitat desenvolupada.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat.
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): Impacte d'indústries i serveis permesos. Transport de vehicles pesats que ara passen pel poble des de l'autopista.	Mesures correctores: Es prohibeix totes aquelles activitats que poden ser molestes, insalubres i perilloses al medi o a les persones. Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Es projecte un accés directe de la C32 per desviar circulació motoritzada.
Avaluació general Pla parcial pràcticament acabat, amb un cert impacte paisatgístic que hauria de disminuir una mica en créixer la vegetació de jardí, encara que l'espai lliure cedit és només del 14%; és important resoldre l'accés directe a la C32.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parcial Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu fitxa 11 PPU 11;	

PPU 12. PARC DE LES ARTS 2	
Situació i característiques: Sector situat a ponent del carrer de les Corts d'Aragó al sud del parc Aquàtic. Àmbit delimitat en els plànols d'ordenació.	
POUM: Crear un sector complementari a l'hoteler del Pou Perdut i obtenir una important superfície de sòls per la creació d'un parc urbà significatiu.	
Superfície: 7,706 Ha Usos: Complementaris a l'hoteler, restauració, associatiu, esportiu, cultural, administratiu i comerç. Sostre màxim: 6000 m2	
Generació d'impactes: La dels usos previstos en el parc urbà, edificacions i modificació del paisatge	
Medi natural i connectivitat biològica: En els seu extrem de ponent hi ha la riera d'aiguadolç, vall de riera que s'ha de protegir. Enllaça en l'extrem sud amb àrees de sòl protegit SRP-C2.	Mesures correctores: En la banda de ponent, el parc s'ha d'integrar ecològicament amb la riera. El parc pot oferir entorns adequats pel manteniment de fauna i flora de frontera entre l'espai urbà i el forest.
Paisatge: Actualment la zona té un aspecte degradat i desendreçat.	Mesures correctores: Es crea un gran parc que millorarà l'aspecte i el funcionament urbà i social de tota l'àrea. L'espai verd connecta amb els espais SRP-C1 de la banda meridional.
Demanda i consum de recursos (aigua, energia i sòl): Derivats dels usos i ocupació de l'espai.	Mesures correctores: Cal que el disseny del parc es faci amb criteris de paisatgisme sostenible. Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat
Contaminació ambiental (aire, aigua, sòl, soroll, lumínica): Derivats dels usos i ocupació de l'espai. Possible problema en ocasions d'aglomeració de públic per esdeveniments multitudinaris.	Mesures correctores: Normativa de condicions tècniques aplicable a planejament derivat. Cal dissenyar adequadament el parc, els aparcaments i la circulació.
Avaluació general Actuació que globalment tindrà un impacte positiu en l'entorn urbà, en dotar-lo d'un gran parc públic, resoldre una cruïlla de vialitat i dotar d'espais per encabir aglomeracions de públic visitant.	
Referències del POUM: Art. 16 Planejament derivat i ordenances. Art. 18 Plans Parciais Urbanístics; Complement normatiu: criteris i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat; Annex normatiu fitxa 12 PPU 12; Art. 110, Art. 111 Valls de riera.	